

الإسلام - نبذة موجزة عن الإسلام
(مشتملة على الأدلة) (الجمعية)

อิสลาม

อิสลาม

บทสรุปสั้น ๆ

ที่เกี่ยวข้องกับอิสลามตามที่ได้ระบุไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี

เป็นหนังสือที่มีความสำคัญ ประกอบด้วยนิยามสั้น ๆ เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ที่อธิบายถึงต้นกำเนิด คำสอน และข้อดีของอิสลามที่สำคัญที่สุด จากต้นกำเนิดคือ อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี

และหนังสือเล่มนี้ได้ส่งถึงบรรดามุกลัลฟ

(ผู้ถึงเกณฑ์การบังคับ) ทั้งที่เป็นมุสลิมและที่ไม่ใช่มุสลิม ด้วยภาษาต่างๆ เหมาะกับทุกช่วงฤดูกาล สถานที่ สถานการณ์ และความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน

(เป็นหนังสือที่รวบรวมหลักฐานต่าง ๆ

จากคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี)

1-

อิสลามคือศาสนของอัลลอฮ์ที่ส่งไปยังมนุษยทั้งม

วล เป็นศาสนของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงนิรันดร์

และเป็นศาสนฉบับสุดท้าย

อิสลามคือศาสนของอัลลอฮ์ที่ส่งไปยังมนุษยทุกคน
พระองค์ตรัสว่า:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

{และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด

เว้นแต่เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้ตักเตือนแก่มนุษย์ทั้งหลาย

แต่ว่าส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้} (ซูเราะฮ์ สะบะอ์ : 28)
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا}

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้มนุษย์ทั้งหลาย!
แท้จริงฉันคือเราะซูลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านทั้งมวล}

(ซูเราะฮ์ อัล-อะอ์รอฟ :158) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ وَإِنْ
تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

{มนุษย์ชาติทั้งหลาย! แท้จริงเราะซูลนั้น
ได้นำความจริงจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแล้ว
จงศรัทธากันเถิด มันเป็นสิ่งดียิ่งแก่พวกเจ้า
และหากพวกเจ้าปฏิเสธศรัทธาแล้ว
แท้จริงสิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดินนั้นเป็นสิทธิ์ของ
อัลลอฮ์ทั้งสิ้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้
ผู้ทรงปรีชาญาณ} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์ :170)

อิสลาม คือศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงนิรันดร์
ซึ่งเป็นศาสน์ฉบับสุดท้าย อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا}

{มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า
แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี}
(ซูเราะฮ์ อัล-อะหฺซาบ : 40)

2-

อิสลามไม่ใช่ศาสนาที่เจาะจงเฉพาะเพศใดเพศ

หนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

อิสลามไม่ใช่ศาสนาที่เจาะจงเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

และคำสั่งแรกในอัลกรอาน คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{มนุษย์เอ๋ย!

21) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{มนุษยชาติทั้งหลาย

ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 1) และจากท่านอับนุ อุมร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมา ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวกับผู้คนในวันพิชิตนครมักกะฮ์ว่า:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمُ غِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَنَعَاطَمَهَا بِأَبَانِهَا فَالْأَنَاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيٌّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ قَالَ اللَّهُ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا

وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ
« [الحجرات:13]

«โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงขจัดออกจากพวกเจ้าซึ่งสิ่งที่เป็นนิสัยแ
ห่งยุคญาฮิลียะฮ์ และการลำพองตนด้วยบรรพบุรุษ
แท้จริงมนุษย์นั้นมีสองประเภท คนดี ยำเกรงต่ออัลลอฮ์
เป็นที่รักของอัลลอฮ์
และคนชั่วเป็นที่น่ารังเกียจสำหรับอัลลอฮ์
มนุษย์ทุกคนคือลูกหลานของอาดัม
และอัลลอฮ์ทรงสร้างอาดัมมาจากดิน ซึ่งอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า:
«โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย
แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง
และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน
แท้จริงผู้ที่มิเคยรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น
คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน)
(ซูเราะฮ์อัล-หุญรอต : 13) » บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย์ (3270)
คำสั่งในอัลกุรอานหรือคำสั่งของท่านเราะซูล
คือลัทธิล่อลวงอะลัษชิวะสลัหม์ ผู้ทรงเกียรติ
ไม่พบการบัญญัติใดที่บังคับใช้เฉพาะกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง
หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งตามเชื้อชาติ หรือชาตินิยม
หรือเพศใดเพศหนึ่ง

**3- อิสลามคือศาสนของพระผู้เป็นเจ้า
ที่มาเพื่อเติมเต็มศาสนของบรรดานบีและบรรดา**

ผู้ที่ถูกส่งมาไปยังประชาชาติของพวกเขาก่อนหน้านี้

อิสลามคือศาสน์ของพระผู้เป็นเจ้า
มาเพื่อเติมเต็มศาสน์ของบรรดานบี
และผู้ที่ถูกส่งมาไปยังประชาชาติของพวกเขาก่อนหน้านี้
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ
وِإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ ۚ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ
وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا }

{แท้จริงเราได้มีโองการแก่เจ้า
เช่นเดียวกับที่เราได้มีโองการแก่
และบรรดานบีหลังจากเขา
และเราได้มีโองการแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล และอิสฮาก
และยะอ์กูบ และอัล-อัสบาฏ และอีซา และอัยยูบ และยูनुส
และฮารุน และ สุลัยมาน และเราได้ให้ ซะบูร์ แก่ดาวิด}
(ซูเราะฮ์ อัน-นินสาฮ์ : 163)
และศาสนาที่อัลลอฮ์ทรงวะฮีย์แก่ท่านเราะซูล มุฮัมมัด

คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์
คือศาสนาที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดให้แก่บรรดานบีคนก่อน ๆ
และสิ่งเสียพวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ
إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى
الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ }

{พระองค์ได้ทรงกำหนดศาสนาแก่พวกเจ้าเช่นเดียวกับที่พระ

และที่เราได้วะฮีย์แก่เจ้าก็เช่นเดียวกับที่เราได้บัญชาแก่อิบรอฮีม และมูซา และอิซฮากว่า พวกเจ้าจงดำรงศาสนาไว้ให้คงมั่น และอย่าแตกแยกกันในเรื่องศาสนา แต่เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกตั้งภาคีที่เจ้าเรียกร้อง เชิญชวนพวกเขาไปสู่ศาสนานั้น

{ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ }

{และคัมภีร์ที่เราได้ให้แก่เจ้านั่นมันคือความจริง}

แท้จริง
ผู้ทรงเห็น

เป็นการยืนยันในสิ่งที่ได้มีมาก่อนหน้า
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตระหนักรู้
ต่อปวงบ่าวของพระองค์) (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร : 31)

4- บรรดานปี อะลัยฮิมุสลาม นั้น

นับถือศาสนาเดียวกัน

แต่บทบาทหน้าที่ของพวกเขาแตกต่างกันไป

ศาสนาของบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม นั้นศาสนาเดียวกัน แต่บทบัญญัติของพวกเขาแตกต่างกันไป อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ }

{และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ด้วยความจริง
ในฐานะเป็นที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้ามันและเป็นที่ควบคุม
คัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น ดังนั้นเจ้าจงตัดสินสินระหว่างพวกเขา
ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเถิด
และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา
โดยเขวออกจากความจริงที่ได้มายังเจ้า
สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น
เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้
และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้วแน่นอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็น
ประชาชาติเดียวกันแล้ว
แต่หาเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประหา
นแก่พวกเจ้า
ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเถิด
ยังอัลลอฮ์นั่นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่พวกเจ้ากำลัง
ขัดแย้งกันในเรื่องนั้น} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 48)
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คืออลีลลอฮ์อะลียฮิซะสลัม ได้กล่าวว่า:
«أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةُ لِعَلَّتِ أُمَّهَاتُهُمْ
شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ»

«ฉันเป็นคนทีใกล้ชิดกับ
ทั้งในดุนยา (โลกนี้)

อิซาบุตรของมัรยัมมากที่สุด
และอาคิเราะฮ์ (ปรโลก)

และบรรดานบีเป็นพี่น้อง

มีบิดาคนเดียวกัน

และมีมารดาที่ต่างกัน

และศาสนาของพวกเขาศาสนาเดียวกัน» บันทึกโดย อัล-บุคอรี (3443)

5- ศาสนาอิสลามเรียกร่องเชญชวน

เหมือนกับที่บรรดานบีทั้งหมดได้เรียกร่องเชญชวน

เช่น นูห์ อิบรอฮีม มูซา สุลัยมาน ดาูด

และอีซา อะลัยฮิมุสสลาม

ให้ศรัทธาว่าผู้ที่เป็นพระเจ้านั้นคืออัลลอฮ์
ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงมอบปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงให้เป็น
ผู้ทรงให้ตาย ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง

และพระองค์ผู้ทรงบริหารกิจการ

และพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดูและเมตตาเสมอ

ศาสนาอิสลามเรียกร่องเชญชวน

เหมือนกับที่บรรดานบีทั้งหมดได้เรียกร่องเชญชวน เช่น นูห์
อิบรอฮีม มูซา สุลัยมาน ดาูด และอีซา อะลัยฮิมุสสลาม
ให้ศรัทธาว่าผู้ที่เป็นพระเจ้านั้นคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง
ผู้ทรงมอบปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงให้เป็น ผู้ทรงให้ตาย
ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง

และพระองค์ผู้ทรงบริหารกิจการ

และพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดูและเมตตาเสมอ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ตรัสว่า:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَآَنَىٰ تُؤْفَكُونَ }

(โธมัสโยฮันเนส!)

พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า
จะมีพระเจ้าผู้สร้างอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ที่จะประทอนปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น
ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป

(จากความจริง)) (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร : 3) และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ
قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}

{จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

"ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้า

และแผ่นดินแด่พวกท่าน

หรือใครเป็นเจ้าของการไต่ยืนและการมองเห็น

และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตายและเป็นผู้ให้ตายหลัง
จากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ"

แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า "อัลลอฮ์" ดังนั้นจงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) "พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ?" (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 31)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ أَلِلَّهُ مَعَ اللَّهِ ۚ قُلْ
هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

{หรือผู้ใดเล่าจะเริ่มในการสร้าง

แล้วทรงให้มันเกิดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

และผู้ใดทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า

จากฟากฟ้าและแผ่นดิน

จะมีพระเจ้าอื่นคู่เคียงกับอัลลอฮ์อีกหรือ? จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) “จงนำหลักฐานของพวกท่านมา

หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง”} (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 64)

และบรรดานบีและบรรดาเราะซูล (อะลัยฮิมุสสลาม)
ทั้งหมดนั้น

ถูกส่งมาเพื่อเรียกร้องเชิญชวนให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียง
องค์เดียว อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى
اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عِقَابُ
الْمُكَذِّبِينَ}

{และโดยแน่นอน

เราได้ทรงบังเกิดซึ่งเราะซูลมายังทุกประชาชาติ

(โดยบัญชาว่า) “พวกท่านจงเคารพภักดีอัลลอฮ์
และจงหลีกหนีให้ห่างจากพวกเจรีด” ดังนั้น

ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเข
ามีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา ฉะนั้น

พวกเจ้าจงตระเวนไปในแผ่นดิน

แล้วจงดูว่าบันปลายของผู้ปฏิเสธนั้นเป็นเช่นใด!} (ซูเราะฮ์
อัน-นะหฺล : 36) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ}

{และเราได้ส่งเราะซูลคนใดก่อนหน้าเจ้านอกจากเราได้วะฮีย์
แก่เขาว่า “แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า

ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้า”} (ซูเราะฮ์ อัน-อันบิยาฮ์ : 25) และอัลลอฮ์ได้เล่าถึงนุห์ อะลัยฮิสสลาม พระองค์ตรัสว่า :

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ}

{โอ้ประชาชาติของฉัน จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด
ไม่มีผู้ได้รับการเคารพสักการะใด ๑

สำหรับพวกท่านอีกแล้วอันจากพระองค์

แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่จะประสบแก่พวกท่าน} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 59) และ อัลเคาะลีล (สหาย)

อิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวไว้ เหมือนที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเขา ว่า :

{وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}

{และ (จงรำลึกถึง) อิบรอฮีม

ขณะที่เขากล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า

"จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์และจงยำเกรงต่อพระองค์

เพราะนั่นจะเป็นการดีกว่าสำหรับพวกท่าน หากพวกท่านรู้"} (ซูเราะฮ์ อัล-อันกะบูต : 16) และศอลีห์ อะลัยฮิสสลาม

ได้กล่าวไว้ เหมือนที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเขาว่า:

{قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَافَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ فَذَرَوْهَا تَاكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۖ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ}

(เขากล่าวว่า โอ้ประชาชาติของฉัน!

จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด

ไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๑

สำหรับพวกท่านอีกแล้วอันจากพระองค์

แน่นอนได้มีหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านมา

ยังพวกท่านแล้ว

นี่คืออูฐตัวเมียของอัลลอฮ์ในฐานะเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับพวกท่าน

ดังนั้นพวกท่านจงปล่อยมันกินในแผ่นดินของอัลลอฮ์เกิดและจงอย่าแตะต้องมันด้วยการทำร้ายใด ๆ

เลยจะเป็นเหตุให้การลงโทษอันเจ็บแสบคร่าพวกท่านเสีย)

(ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 73) และซุฮัยบ อะลียฮิสสลามได้กล่าวไว้ เหมือนที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเขาไว้ว่า:

{ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ }

(โอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เกิดไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอีกแล้วอันจากพระองค์

แท้จริงหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้นได้มายังพวกท่านแล้ว

ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งเกิด

และจงอย่าให้ขาดแก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาสั่งของของพวกเขา

หลังจากที่มีการแก้ไขมันแล้ว

นั่นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา) (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 85)

และสิ่งแรกที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสแก่นบีมุซา อะลียฮิสสลาม คือ

{ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (13) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (14) }

(และข้าได้เลือกเจ้า ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่ถูกกระซิบ (13)
แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า
ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
เพื่อรำลึกถึงข้า(14)) (ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 13-14)
และอัลลอฮ์ได้กล่าวถึงนบีมุซา อะลียฮิสสลาม ว่า
เขาได้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์โดยเขากล่าวว่า:

{إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ}

(แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าของฉัน
และพระเจ้าของพวกท่านให้พ้นจากผู้หยิ่งผยองทุกคนที่ไม่ศรั
ทธาต่อวันแห่งการชำระบัญชี) (ซูเราะฮ์ ฆอฟ : 27)
และอัลลอฮ์ได้กล่าวถึง อัล-มะซีหฺ อะลียฮิสสลาม
โดยเขากล่าวว่า:

{إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ}

(แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคือ พระเจ้าของฉัน
และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น จงอิบาดะฮ์ต่อพระองค์เถิด
นี่แหละคือทางอันเที่ยงตรง) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 51)
และอัลลอฮ์ได้กล่าวถึง อัล-มะซีหฺ อะลียฮิสสลาม อีกเช่นกัน
โดยเขากล่าวว่า:

{يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ}

{โอ้อิสราอีลเอ๋ย!

จงเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน
และเป็นพระเจ้าของพวกท่านเถิด
แท้จริงผู้ใดมีภาคีต่ออัลลอฮ์
แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา

และที่ฟ้านักของเขานั้นคือนรก

และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 72)

แม้แต่คัมภีร์อัลเตารอตและอัลอินญิล

ก็มีการเน้นย้ำถึงการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น และมีการกล่าวถึงคำพูดของนบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ในหนังสือ สะฟะรุ อัดดัษนียะฮ์ ว่า: อิสรออีลเอ๋ย จงฟังเกิด อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และมีการเน้นย้ำถึงหลักเอกภาพในคัมภีร์ไบเบิลมาระโก ซึ่งท่านอัล-มะซีหฺ อะลัยฮิสสลาม กล่าวว่า: คำสั่งเสียแรกคือ อิสรออีลเอ๋ย จงฟังเกิด อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเรา พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

และอัลลอฮ์ อัชชะวะญัล ได้อธิบายว่า ศาสดาทุกท่านถูกส่งมาพร้อมกับภารกิจอันยิ่งใหญ่ นั่นก็คือ การเรียกร้องเชิญชวนไปยังการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ}

(และโดยแน่นอน

เราได้ทรงบังเกิดซึ่งเราะซูลมายังทุกประชาชาติ

(โดยบัญญัติว่า) “พวกท่านจงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และจงหลีกเลี่ยงให้ห่างจากพวกเจว็ด” ดังนั้น

ในหมู่พวกเขามีผู้ที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางให้และในหมู่พวกเขามีการหลงผิดคู่ควรแก่เขา) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 36)

และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า : (จงกล่าวเกิด (มุฮัมมัด)

พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ

สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์

จงแสดงให้ข้าเห็นซิว่า พวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้
หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย
จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าดูซิ

หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้

(ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้)

หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง) (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์กอฟ : 4)

เชคอัศสะอดี เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: (ฉะนั้นจึงเป็นที่รู้ว่า
แท้จริงข้อโต้แย้งของผู้ตั้งภาคีในการตั้งภาคีของพวกเขา
ไม่ได้มีที่มาจากหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ใด

๗

แต่พวกเขามาอาศัยความนึกคิดที่ผิด

๗

และความคิดเห็นที่ชั่วร้ายและจิตใจที่เสื่อมเสีย

ซึ่งเจ้าสามารถรับรู้ได้ถึงความเสี่ยงนั้น

ด้วยการวิเคราะห์สภาพความเป็นอยู่ของพวกเขา

และติดตามความรู้

และการปฏิบัติของพวกเขา

และสังเกตถึงสภาพของผู้ที่หมุ่เหชีวิตของเขาในการบูชาสัก

การะ (ต่อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ อันจากอัลลอฮ์)

ว่ามันให้ประโยชน์อะไรแก่พวกเขาบ้างทั้งในโลกนี้และโลก

หน้า? ตัยซир อัลการิม อัลมันนาน: 779

**6- อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา คือผู้ทรงสร้าง
และพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สมควรแก่การ
เคารพภักดี**

และไม่มีสิ่งอื่นใดถูกเคารพภักดีเคียงคู่พระองค์ นอกเหนือจากพระองค์องค์เดียวเท่านั้น

อัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้นคือผู้ที่สมควรแก่การถูกเคารพภักดี และไม่มีสิ่งอื่นใดถูกเคารพภักดีเคียงคู่พระองค์ นอกเหนือจากพระองค์องค์เดียวเท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

(يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (21) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ (22))

(โอ้มนุษย์เอ๋ย!

จงเคารพอาบาคะฮ์

พระผู้เป็นเจ้าของพวกเจ้าที่ทรงบังเกิดพวกเจ้ามา

และบรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเจ้าเกิด

เพื่อว่าพวกเจ้าจะทรงยำเกรง (21)

คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน

และฟ้าเป็นอาคาร

แก่พวกเจ้า

และทรงให้น้ำหลั่งลงมาจากฟากฟ้า

แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ออกมา

เนื่องด้วยน้ำนั้น

ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า

ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใด ๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์

โดยที่พวกเจ้าก็รู้กันอยู่ (22)) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ :

21-22)

ดังนั้นผู้ที่ทรงสร้างเราและทรงสร้างคนรุ่นก่อนหน้าเรา

และทรงสร้างพื้นแผ่นดินให้เป็นที่นอนสำหรับเรา

และทรงให้น้ำลงมาจากชั้นฟ้าแก่เรา

และทรงให้พืชผลงอกเงยออกมาด้วยมัน

(จากน้ำ)

เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่เรา

เขาผู้นั้นสมควรแก่การอวดฮัตต่อเขาเพียงผู้เดียว
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآَنَى تُؤْفَكُونَ }

(โอ้มนุษย์เอ๋ย!

พวกเจ้าจงรำลึกถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวก
เจ้า จะมีพระผู้สร้างอื่นใดจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ
ที่จะประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าจากฟากฟ้าและแผ่นดิน
ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ดังนั้น
ทำไมเล่าพวกเจ้าจึงถูกหลอกลวงให้หันห่างออกไป
(จากความจริง)) (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร : 3) ดังนั้นผู้ที่ทรงสร้าง
ทรงมอบปัจจัยยังชีพ

เขาผู้นั้นก็สมควรแก่การเคารพสักการะเพียงผู้เดียว
และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ وَكِيلٌ }

(นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า
ไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะ นอกจากพระองค์
ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น
พวกเจ้าจงเคารพสักการะพระองค์เถิด
และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้การคุ้มครองรักษาในทุก
สิ่งทุกอย่าง) (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 102)

และทุกสิ่งที่ถูกเคารพภักดีนอกเหนือจากอัลลอฮ์
จะไม่คู่ควรแก่การอวดฮัต
เพราะมันมิได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่สิ่งที่มีน้ำหนักเพียงเท่าธุ

ลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และไม่มีสิ่งใดเป็นหุ้นส่วน
หรือผู้ช่วย หรือผู้สนับสนุนของอัลลอฮ์
ดังนั้นเขาจะอ้างสิทธิกับอัลลอฮ์

หรือเทียบเคียงอัลลอฮ์ได้อย่างไร อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ }

(จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

“พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ

(ว่าเป็นพระเจ้า)

อื่นจากอัลลอฮ์

พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าที่
ทั้งหลาย และแผ่นดิน และพวกมันมิได้มีหุ้นส่วนในทั้งสองนั้น
และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน)

(ซูเราะฮ์ สะบะฮ์ : 22)

และอัลลอฮ์

สุบหานาฮุ

วะตะอาลา

คือผู้ทรงสร้างสิ่งมีชีวิตเหล่านี้

และทรงบังเกิดมันขึ้นมาจากที่ไม่มี

นั่นคือหลักฐานที่บ่งบอกถึงการดำรงอยู่ของพระองค์ รูปปียะฮ์

(การเป็นพระเจ้า)

ของพระองค์

และอูลูฮียะฮ์

(การได้รับสิทธิในพระเจ้า) ของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา

ตรัสว่า:

{وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (20) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ
خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي
ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (21) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ
الْأَلْسِنَةِ وَالْأَوَانِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (22) وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (23) وَمِنْ
آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْضِئُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (24) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (25) وَلَهُ
مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَائِمُونَ (26) وَهُوَ الَّذِي يُبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ {

(และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
ทรงสร้างพวกเจ้าจากดิน
แล้วพวกเจ้าเป็นมนุษย์แพร่กระจายออกไป(20)

และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
ทรงสร้างคู่ครองให้แก่พวกเจ้าจากตัวของพวกเจ้า
เพื่อพวกเจ้าจะได้มีความสุขอยู่กับนาง และทรงมีความรักใคร่
และความเมตตาระหว่างพวกเจ้า แท้จริงในการนี้ แนนอน
ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ใคร่ครวญ(21)

และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
การสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และการแตกต่างของภาษาของพวกเจ้าและผิวพรรณของพวก
เจ้า แท้จริงในการนี้แนนอน
ย่อมเป็นสัญญาณสำหรับบรรดาผู้มีความรู้(22)

และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
การหลับนอนของพวกเจ้าในกลางคืนและกลางวัน
และการแสวงหาของพวกเจ้าซึ่งความโปรดปรานของพระองค์
แท้จริงในการนี้ แนนอน
ย่อมเป็นสัญญาณแก่หมู่ชนผู้ฟังเพื่อใคร่ครวญ(23)

และหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือ
ทรงให้พวกเจ้าเห็นสายฟ้าแลบเป็นที่หวาดกลัว
และเป็นความหวัง และทรงหลั่งน้ำลงมาจากฟากฟ้า
และทรงให้แผ่นดินมีชีวิตชีวาด้วยมัน (น้ำฝน)

คือผู้ทรงชี้แนะทางให้แก่เขา ทรงให้อาหารแก่เขา
และทรงให้น้ำดื่มแก่เขา และหากเขาป่วย ทรงรักษาเขา
และพระองค์คือผู้ทรงให้เขาตาย และทรงให้เขามีชีวิต
แล้วเขาได้กล่าวเช่นเดียวกับที่อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงเขาว่า:

{الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (78) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (79) وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (80) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (81)}

(ซึ่งพระองค์ทรงสร้างฉัน

แล้วพระองค์ทรงชี้แนะทางแก่นฉัน(78)

และพระองค์ทรงประทานอาหารให้ฉันและทรงให้น้ำดื่มแก่นฉัน
(79)

และเมื่อฉันป่วย ดังนั้นพระองค์ทรงให้ฉันหายป่วย(80)

และผู้ทรงให้ฉันตายแล้วทรงให้ฉันมีชีวิต(81)) (ซูเราะฮ์
อัช-ชุอรอฮ์ : 78-81) และอัลลอฮ์ ได้กล่าวถึงมุซา
อะลยฮิสสลาม ว่าเขาได้โต้แย้งฟิรอาอน์ และพูดขึ้นมาว่า
แท้จริงพระเจ้าของเขาคือ

{الَّذِي أُعْطِيَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى}

(ผู้ทรงประทานทุกอย่างแก่สิ่งทีพระองค์ทรงสร้างแล้วพระองค์
ก็ทรงชี้แนะแนวทางให้) (ซูเราะฮ์ กุฮา : 50)

และอัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกทุกสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้า
ทั้งหลายและแผ่นดินแก่มนุษย์และห้อมล้อมด้วยความโปรดปราน
เพื่อให้เขาเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์
และไม่ปฏิเสธต่อพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{لَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ
ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ
مُّنِيرٍ }

(พวกเจ้ามิได้เห็นดอกหรือว่า

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกให้แก่พวกเจ้าสิ่งที่มีอยู่ใน
ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่มีอยู่ในแผ่นดิน

และพระองค์ได้ทรงประทานความโปรดปรานมากมายของพระ
องค์อย่างครบครันแก่พวกเจ้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ซ่อนเร้น
และในหมู่มนุษย์มีผู้โต้เถียงในเรื่องของอัลลอฮ์โดยปราศจาก
ความรู้และปราศจากแนวทางที่ถูกต้องและปราศจากคัมภีร์ที่ไ
ให้ความสว่าง (แก่พวกเขา)) (ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 20)

และเช่นเดียวกันที่อัลลอฮ์ทรงอำนวยความสะดวกความสบบา
ยให้แก่มนุษย์ ทุกสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
โดยที่พระองค์ทรงสร้างมันและเตรียมทุกสิ่งที่เขาต้องการ
ซึ่งการได้ยิน การมองเห็น และจิตใจ
เพื่อเขาจะได้ศึกษาหาความรู้ที่ยังประโยชน์แก่เขา
และนำเขาไปสู่พระเจ้าและผู้สร้างของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า :

{وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ
وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

(และอัลลอฮ์ทรงให้พวกเจ้าออกจากครรภ์มารดาของพวกเจ้า
า โดยพวกเจ้าไม่รู้อะไรเลย

และพระองค์ทรงทำให้พวกเจ้าได้ยินและเห็นและมีหัวใจ

(สำหรับนึกและคิด) เพื่อพวกเจ้าจะได้ขอบคุณ) (ซูเราะฮ์
อัน-นะหฺล : 78)

อัลลอฮ์

สุบหานะฮู

วะตะอะลา

ได้ทรงสร้างโลกทั้งมวลและทรงสร้างมนุษย์

และทรงเตรียมส่วนประกอบและพลังอำนาจทั้งหมดที่จำเป็นแก่เขา

จากนั้นทรงให้ทุกสิ่งที่จะช่วยเขาในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์และสิ่งปลูกสร้างบนพื้นแผ่นดิน

จากนั้นพระองค์ทรงอำนวยการความสะดวกให้แก่เขา

ซึ่งทุกสิ่งที่มีอยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

และอัลลอฮ์ได้ทรงยกข้อพิสูจน์ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์สร้างแก่สิ่ง
ถูกสร้างต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่

เพื่อแสดงถึงความเป็นพระผู้ทรงอภิบาลที่คู่ควรแก่การเป็นพระ
เจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะ พระองค์ทรงตรัสว่า:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأُمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}

(จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

“ใครเป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้า

และแผ่นดินแด่พวกท่าน

หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมองเห็น

และใครเป็นผู้ให้มีชีวิตหลังจากการตายและเป็นผู้ให้ตายหลังจากมีชีวิตมา และใครเป็นผู้บริหารกิจการ”

แล้วพวกเขาจะกล่าวกันว่า “อัลลอฮ์” ดังนั้นจงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า “พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ?” (ซูเราะฮ์ ยูนุส :

31) และอัลลอฮ์ สุบหานะฮู วะตะอะลา ตรัสว่า :

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ اتَّخَذُوا مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْثَانًا مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَتَارَةً مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ
สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์
จงแสดงให้ข้าเห็นซิว่า พวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้
หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย
จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าดูซิ
หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้
(ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้)
หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง) (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์กอฟ : 4)
อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ
فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ. هَذَا خَلْقُ
اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ }

(พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายโดยปราศจากเสาที่พวกเจ้า
จะมองเห็นมันได้
และทรงปักเทือกเขาไว้อย่างมั่นคงในแผ่นดินเพื่อมิให้มันสั่น
คลอนไปกับพวกเจ้า และทรงให้สัตว์ทุกชนิดแพร่หลายในมัน
(แผ่นดิน) และเราได้ให้น้ำ (ฝน)
หลังจากมาจากฟากฟ้าและเราได้ให้พืชทุกชนิดงอกเงยออกมา
เป็นคู่ ๆ อย่างดั่งาม นี่คือการสร้างของอัลลอฮ์ ดังนั้น
พวกเจ้าจงแสดงให้ข้า (อัลลอฮ์) เห็นซิว่า
อันใดเล่าที่เขาเหล่านั้นได้สร้างมันขึ้นมาจากพระองค์
แต่ว่าบรรดาผู้ธรรมต่างหากที่อยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้ง
) (ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 10-11) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา
ตรัสว่า :

{ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35) أَمْ خُلِقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
بَلْ لَا يُؤْفِقُونَ (36) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَبُونَ (37) }

(หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้ให้บังเกิด

หรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง(35)

หรือว่าพวกเขาเป็นผู้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้
เปล่าเลย เพราะพวกเขาไม่เชื่อมั่นต่างหาก(36)

หรือว่าพวกเขามีขุมทรัพย์แห่งพระเจ้าของเจ้า

หรือว่าพวกเขาเป็นผู้มีอำนาจจัดการ(37)) (ซูเราะฮ์ อัฏ-ฏูร :
35-37) เซค อัศ-สะอ์ดียฺ กล่าวว่า :

(และนี่คือหลักฐานที่มีต่อพวกเขาในเรื่องที่พวกเขาไม่สามารถ
หลีกเลี่ยงได้นอกจากยอมจำนนต่อความจริง

หรือไม่ก็ออกจากความผูกพันทางเหตุผลและศาสนา) ตัฟซีร
อิบน์ สะอ์ดียฺ : 816

7-อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลَا

คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ทั้งที่เราสา
มารมองเห็นมันและไม่สามารถมองเห็นมัน

และสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากพระองค์แล้ว

คือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

และทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินภายใน
เวลาหวัน

อัลลอฮ์

สُبْحَانَهُ

ะตะอะลَا

คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ทั้งที่เราสามารถมองเห็น
มันและไม่สามารถมองเห็นมัน และสิ่งอื่น ๆ

นอกเหนือจากพระองค์แล้ว คือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

{قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ ۖ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا
يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
ۚ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ }

(จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

“ใครคือพระเจ้าแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน?”

จงกล่าวเถิด

“อัลลอฮ์”

จงกล่าวเถิด

“พวกท่านได้ยึดเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ?

ซึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจให้คุณและให้โทษแก่ตัวของพวกเขาเอง” จงกล่าวเถิด “คนตาบอดกับคนตาดีจะเหมือนกันหรือ? หรือความมืดจะเหมือนกับแสงสว่างหรือ?”

หรือพวกเขาได้ตั้งเหล่าภาคีขึ้นเพื่ออัลลอฮ์นั้น

เพื่อให้ได้สร้างเช่นกับการสร้างของพระองค์

แล้วการสร้างนั้นได้คล้ายคลึงแก่พวกเขากระนั้นหรือ?

จงกล่าวเถิด

“อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่ง

และพระองค์คือผู้ทรงเอกะ ผู้ทรงพิชิต”) (ซูเราะฮ์ อีร-เราะอ์ด :

16) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ }

(และพระองค์ยังทรงสร้างสิ่งอื่น ๆ ที่พวกเจ้าไม่รู้) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 8)

และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินในระยะเวลาหกวัน อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา
ตรัสว่า :

{هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ
مَا يَلْجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ
مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ }

(พระองค์คือ พระผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย
และแผ่นดินในระยะเวลาหกวัน

แล้วพระองค์ทรงสถิตย์อยู่บนบัลลังก์

พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่เข้าไปในแผ่นดิน

และสิ่งที่ออกมาจากแผ่นดิน

และสิ่งที่ลงมาจากฟากฟ้าและสิ่งที่ขึ้นไปสู่ฟากฟ้าและพระองค์ทรงอยู่กับพวกเจ้า ไม่ว่าพวกเจ้าจะอยู่ ณ แห่งไหนใด และ
อัลลอฮ์ทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ) (ซูเราะฮ์ อัล-หะดีด : 4)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ }

(และโดยแน่นอน เราได้สร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
และสิ่งที่อยู่ระหว่างมันทั้งสองในระยะเวลาหกวัน

และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ มาสัมผัสเรา) (ซูเราะฮ์ กิอฟ :
38)

8- และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา

ไม่มีหุ้นส่วนร่วมในอำนาจ การสร้าง

การบริหารจัดการ หรือการเคารพสักการะของพระองค์

และอัลลอฮ์ สุภานาฮู วะตะอาลา
คือผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง
ไม่มีหุ้นส่วนใดในการสร้าง การครอบครอง
และการบริหารจัดการของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَاوَاتِ ۚ أَتُنُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านไม่เห็นดอกหรือ
สิ่งที่พวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์

จงแสดงให้ข้าเห็นซิว่า พวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้
หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมใน (การสร้าง) ชั้นฟ้าทั้งหลาย
จงนำคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าดูซิ

หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้
(ที่เป็นหลักฐานยืนยันในการนี้)

หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง) (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์กอฟ : 4) เชค
อัสสะอดี เราะฮิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า: คือ (จงกล่าวเถิด)
แก่บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ว่า

บรรดาเจว็ดเหล่านั้นไม่สามารถให้ประโยชน์และให้โทษใด ๆ
ไม่สามารถทำให้ตาย ทำให้เป็นและให้ฟื้นคืนชีพได้
และจงกล่าวแก่พวกเขา -

เพื่อเป็นการอธิบายถึงความอ่อนแอของบรรดาเจว็ด

และความไม่สมควรที่จะทำการสักการะ -

โดยกล่าวแก่พวกเขาว่า

(จงแสดงให้ข้าเห็นซิว่าพวกมันได้สร้างอะไรในแผ่นดินนี้

หรือว่าพวกมันมีส่วนร่วมในการสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย)
หรือพวกมันได้สร้างส่วนใด ๆ ของท้องฟ้าและแผ่นดิน?
หรือพวกมันสร้างภูเขา? หรือพวกมันทำให้แม่น้ำไหล?
หรือทำให้บรรดาสัตว์ต่าง ๆ ได้กระจัดกระจาย?
ทำให้ต้นไม้ต่าง ๆ ได้งอกเงย?
หรือพวกมันมีส่วนในการให้การสนับสนุนในการสร้างสิ่งเหล่านี้? ไม่เลย พวกเขายืนยันด้วยตัวของพวกเขาเอง
อื่นจากการยืนยันจากผู้อื่น
นี่คือหลักฐานทางปัญญาที่ชี้ขาดว่า ทุกสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์นั้น
การบิดาต๊ะฮ์ การเคารพสักการะต่อสิ่งนั้นถือเป็นโมฆะ ไม่จริง
ไม่เที่ยงแท้

จากนั้นพระองค์ก็กล่าวถึงการไม่มีหลักฐานการบันทึกจาก
กัมคัมกีร์
พระองค์ทรงตรัสว่า"(จงนำคัมคัมกีร์ก่อนหน้านี้มาให้ข้าดูซิ)"
หมายถึงคัมคัมกีร์ที่เรียกร้องสู่การทำภาคี
(หรือจงแสดงร่องรอยแห่งความรู้)
ที่สืบทอดกันมาจากบรรดาเราะซูลที่ได้ใช้ให้พวกเขากระทำความ
งเหล่านี้
แต่เรามั่นใจว่าบรรดาเราะซูลทั้งหลายต่างก็เรียกร้องสู่การศรั
ทธาต่อความเป็นเอกะของอัลลอฮ์
และห้ามไม่ให้พวกเขาทำภาคี
และมันคือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มีผลต่อพวกเขาในด้านความรู้
ตฟซีร อิบน์ สะอ์ดียฺ : 779

และอัลลอฮ์ สุบหานาฮู วะตะอาลา
คือผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง

ไม่มีหุ้นส่วนใดในการครอบครองของพระองค์ อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

{ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ
تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ ۚ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

(จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่าข้าแต่อัลลอฮ์ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง!

พระองค์นั้นจะทรงประทานอำนาจแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

และจะทรงถอดถอนอำนาจจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

และจะทรงให้เกียรติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

และจะทรงยังความต่ำต้อยแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์

ความดีทั้งหลายนั้นอยู่ที่พระหัตถ์ของพระองค์

แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง)

(ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 26) และอัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงกล่าวเพื่อเป็นการอธิบายว่า

แท้จริงอำนาจแห่งการครอบครองที่สมบูรณ์แบบนั้นเป็นของ

พระองค์เพียงผู้เดียว ในวันกิยามะฮ์

{ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۚ لِلَّهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ }

(วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา

ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์

อำนาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า? แนนอนมันเป็นของอัลลอฮ์

ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด) (ซูเราะฮ์ ซอฟร : 16)

และอัลลอฮ์

สُبْحَانَهِ

วะตะอาลา

ไม่มีหุ้นส่วนใดในการครอบครอง

การสร้าง

การบริหารจัดการ หรือการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ
مِّنَ الدِّينِ ۚ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا }

(และจงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า

“การสรรเสริญทั้งหมดเป็นของอัลลอฮ์
ซึ่งไม่ทรงตั้งพระบุตรและไม่มีภาคีใด ๆ
ร่วมกับพระองค์ในอำนาจ และไม่มีผู้ช่วยเหลือใด ๆ
แก่พระองค์ให้พ้นจากความต่ำต้อยและจงให้ความเกรียงไกร
แด่พระองค์อย่างกึกก้อง”) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 111)
อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ وَتَعَالَاهُ ได้ตรัสว่า:

{ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا }

(สำหรับพระองค์

เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น
ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ
และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง

แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ) (ซูเราะฮ์ อัล-
ฟุรกอน : 2) ดังนั้นพระองค์คือผู้ทรงอภิสิทธิ์
และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์
และพระองค์คือผู้สร้าง

และทุกสิ่งอื่นจากพระองค์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์
และพระองค์คือผู้บริหารจัดการ และผู้ใดที่มีลักษณะเช่นนี้
ดังนั้นจำเป็นจะต้องเคารพภักดีต่อผู้นั้น

และการเคารพภักดีอื่นจากผู้นั้น

แสดงถึงความบกพร่องทางสติปัญญาและเป็นภาคีที่ทำให้ดู
ยา (โลกนี้) และอาคิเราะฮ์ (ปรโลก) พังพินาศ อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

{ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۚ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ
{ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

(และพวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงเป็นยิวเถิด
หรือเป็นคริสต์เถิด พวกท่านก็จะได้รับคำแนะนำอันถูกต้อง
จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หาใช่เช่นนั้นไม่
แนวทางของอิบรอฮีมผู้ไฟหาความจริงต่างหาก
และเขาไม่เคยเป็นผู้สักการะเจว็ด) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์
: 135) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا }

{และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา
ดียิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์
และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำความดี
และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ไฟหาความจริง
และอัลลอฮ์ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์
: 125) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่า
ผู้ใดที่ปฏิบัติตามแนวทางอื่น
นอกเหนือจากแนวทางของอิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม
แน่นอนเขาได้ทำให้ตัวเขาเองโอดเขลาแล้ว อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

(และใครเล่าที่จะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม

นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเองโอดเขลาเท่านั้น และแท้จริงนั้น เราได้คัดเลือกเขา (ให้เป็นนบี และเราะซูล) ในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดีอย่างแน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 130)

9- และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะวะอาลา ไม่ประสูติ และไม่ถูกประสูติ

และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะวะอาลา ไม่ประสูติ และไม่ถูกประสูติ และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ} (4)

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงเอกะ(1)

อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึง(2)

พระองค์ไม่ประสูติและไม่ทรงถูกประสูติ(3)

และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์(4)) (ซูเราะฮ์ อัล-อิคลาส : 1-4) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะวะอาลา ได้ตรัสว่า :

{رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۚ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا}

(พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสรวง ดังนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนต่อการเคารพภักดีพระองค์

สู่เจ้ารู้หรือว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์?) (ซูเราะฮ์ มัรยัม : 65) และอัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ตรัสว่า:

{فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا ۚ يَذُرُكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

(พระองค์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

พระองค์ทรงทำให้มีคู่ครองแก่พวกเจ้า

จากตัวของพวกเขาเอง และจากปศุสัตว์ทรงให้มีคู่ฟัวเมีย

ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงแพร่พันธุ์พวกเจ้าให้มากมาย

ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น) (ซูเราะฮ์ อัช-ซูรอ : 11)

10- และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ ะตะอาลา

ไม่ได้สิ่งสถิตในสิ่งใดและไม่ได้มีรูปร่างคล้ายสิ่งสร้างของพระองค์เลย:

อัลลอฮ์ไม่ทรงสิ่งสถิตในสิ่งใด

๓

ไม่ทรงเป็นส่วนหนึ่งในร่างของสิ่งใดในบรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์ และไม่เป็นหนึ่งเดียวกับสิ่งใด

เพราะอัลลอฮ์คือผู้สร้าง และสิ่งอื่นจากพระองค์คือสิ่งถูกสร้าง พระองค์คือผู้ทรงมีชีวิตตลอดไป

สิ่งอื่นจากพระองค์สิ้นสุดสูญสลาย

และทุกสิ่งคือกรรมสิทธิ์ของพระองค์

พระองค์คือเจ้ากรรมสิทธิ์นั้น

ดังนั้น

พระองค์ไม่ทรงเข้าไปสิ่งสถิตในสิ่งใด

และไม่มีสิ่งใดจากสิ่งถูกสร้างเข้าไปสิ่งสถิตในตัวตนของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่ง

ทรงมีบารมีเหนือทุกสิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัส

เพื่อเป็นการปฏิเสธถึงผู้ที่อ้างว่า

อัลลอฮ์ทรงสิ่งสถิตในอัลมะซีหฺ (นบีอีซา) ว่า:

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۖ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(แน่นอนได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วบรรดาผู้ที่กล่าวว่า

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นคืออัลมะซีหฺ บุตรของมัรยัม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

ก็ใครเล่าที่จะมีอำนาจครอบครองสิ่งของจากอัลลอฮ์ได้

หากพระองค์ทรงประสงค์ที่จะทำลายอัลมะซีหฺ บุตรของมัรยัม และมารดาของเขา

และผู้ที่อยู่ในแผ่นดินทั้งหมด

และอำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้า

และแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น

และอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง) (ซูเราะฮ์

อัล-มาอิดะฮ์ : 17) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{وَاللَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرُبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (115) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ (116) بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (117)}

(และทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์

ดังนั้นพวกเจ้าจะผินไปทางไหน

ที่นั่นแหละคือพระพักตร์ของอัลลอฮ์

แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้(115)

และพวกเขากล่าวว่า

อัลลอฮ์ได้ทรงยึดเอาพระบุตรองค์หนึ่ง มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านหาใช่เช่นนั้นไม่ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น โดยที่ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ก่อกำเนิดและมอบต่อพระองค์(116)

พระองค์ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้าและแผ่นดิน และเมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใดแล้ว พระองค์ก็เพียงแต่ประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็น แล้วสิ่งนั้นก็จะเกิดขึ้น(117)) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 115-117) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (88) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا (89) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا (90) أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا (91) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (92) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا (93) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا (94) وَكُلُّهُمْ أَتَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (95) }

(และพวกเขากล่าวว่า

“พระผู้ทรงกรุณาปรานีทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์”(88)แน่นอนที่สุด พวกเจ้าได้นำมาซึ่งสิ่งร้ายแรงยิ่งใหญ่มาก(89)

ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมาและแผ่นดินก็แทบจะกล่มลิกลงไป

และขุนเขาทั้งหลายก็แทบจะยุบทลายลงมาเป็นเสี่ยง ๆ (90)

ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี(91)

และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณาปรานี

ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น(92)

ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าวคนหนึ่ง(93)

แน่นอนที่สุด

พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขาและทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว(94)

และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ในวันกียามะฮ์อย่างโดดเดี่ยว(95)) (ซูเราะฮ์ มَرْยَم : 88-95) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะลา ได้ตรัสว่า :

{ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ }

(อัลลอฮ์นั่นคือ ไม่มีผู้ที่เป็นที่เคารพสักการะใด ๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย โดยที่การง่วงนอน และการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ล่อสิ่งใด จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น แก้วอิ้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน

และการรักษามันทั้งสองก็ไม่ใช่ภาระหนักแก่พระองค์
และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่) (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 255) ดังนั้น ผู้ที่มีสถานะในลักษณะนี้
และนี่ก็สถานะของสิ่งถูกสร้างของผู้นั้น
แล้วจะเป็นไปได้อย่างไรที่ระหว่างทั้งสองจะเข้าครอบงำระหว่าง
กัน? หรือจะยึดเอาว่าสำหรับผู้นั้นจะทรงมีบุตร?
หรือมีสิ่งอื่นร่วมในการเป็นพระเจ้าร่วมกับผู้นั้น?

11- อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ

ผู้ทรงเอ็นดูและทรงเมตตาต่อป่าวของพระองค์เส
มอ ดังนั้นพระองค์จึงส่งบรรดาเราะซูล
และประธานคัมภีร์ต่าง ๆ ลงมา

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ
คือผู้ทรงเอ็นดูและทรงเมตตาต่อป่าวของพระองค์
ด้วยความเมตตาของพระองค์
พระองค์จึงส่งบรรดาเราะซูลและประธานคัมภีร์ต่าง ๆ
ไปยังพวกเขา
เพื่อนำพวกเขาออกจากความมืดของการปฏิเสธและการตั้งภ
าคี ไปสู่แสงสว่างแห่งการศรัทธาและการชี้นำ อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

{هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ
اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ}

(พระองค์เป็นผู้ทรงประทานบรรดาอัลอายาตอันชัดแจ้งลงมา
แก่ (มุฮัมมัด) ป่าวของพระองค์
เพื่อทรงนำพวกเขาออกจากความมืดทั้งหลายสู่ความสว่าง

และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดู

ผู้ทรงเมตตาเสมอต่อพวกเจ้า) (ซูเราะฮ์ อัล-หะดีด : 9)

และอัลลอฮ์ สُبْحَانَฮู ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ }

(และเราได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใดนอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ อัล-อันบียาฮ์ : 107)

และอัลลอฮ์ทรงบัญชาแก่ศาสดาของพระองค์

ให้แจ้งแก่ปวงบ่าวของพระองค์ว่า

พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ และผู้ทรงเมตตาเสมอ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

(จงแจ้งแก่ปวงบ่าวของข้าว่า แท้จริงข้าคือผู้อภัยผู้เมตตาเสมอ) (ซูเราะฮ์ อัล-หิจญ์รี : 49)

ด้วยความสงสารและความเมตตาของพระองค์

พระองค์ทรงขจัดอันตรายและนำความดีมาสู่บ่าวของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ وَإِن يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۚ وَإِن يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

(และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกข์ภัย ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์

และหากพระองค์ทรงปรารณาความดีแก่เจ้าแล้ว

ก็จะมีผู้ใดกีดกันความโปรดปรานของพระองค์ได้

พระองค์จะทรงให้ประสบแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์จากปวงป

าวของพระองค์ และพระองค์จะเป็นผู้ทรงภัยโทษ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ) (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 107)

12- อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงเมตตา
พระองค์เท่านั้นที่จะพิพากษาสิ่งมีชีวิตในวันฟื้นคืน
ชีพ

เมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นมาจาก
หลุมศพของพวกเขา

และพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละคนสำหรับสิ่งที่
เขากระทำ ไม่ว่าดีหรือชั่ว

ผู้ใดทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา

เขาก็จะได้รับความสุขชั่วนิรันดร์

และผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาและทำความชั่ว

เขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวงในวันอาคิ
เราะฮ์

อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

พระองค์เท่านั้นที่จะพิพากษาสิ่งมีชีวิตในวันฟื้นคืนชีพ

เมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพของ
พวกเขา

และพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละคนสำหรับสิ่งที่เขากระทำ
ไม่ว่าดีหรือชั่ว

ผู้ใดทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา

เขาก็จะได้รับความสุขชั่วนิรันดร์

และผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาและทำความชั่ว

เขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวงในวันกิยามะฮ์

(วันพิพากษา) ด้วยความยุติธรรมที่สมบูรณ์ของอัลลอฮ์
 สُبْحَانَهِ ะอะลาลา รวมทั้งปัญญา
 และความเมตตาของพระองค์ ต่อสิ่งสร้างของพระองค์
 พระองค์ทรงทำให้โลกนี้เป็นที่แห่งการทำงาน
 และทรงทำให้โลกที่สอง (อาคิเราะฮ์)
 เป็นสถานที่แห่งการลงโทษ การพิพากษา และการตอบแทน
 เพื่อให้ผู้ทำความดีได้รับผลตอบแทนความดีของเขา
 และผู้กระทำความผิด ผู้อธรรม และผู้กดขี่
 ได้รับโทษจากการกระทำของเขา
 เพราะเรื่องนี้อาจทำให้คนบางคนไม่เชื่อ
 หวังว่าอัลลอฮ์ทรงยกหลักฐานอันมากมายที่พิสูจน์ว่าการฟื้นคืน
 นชีพนั้นเป็นความจริงที่ไม่ต้องสงสัยเลย อัลลอฮ์ ตะอาลา
 ตรัสว่า:

{ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۖ
 إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُخْيِي الْمَوْتَى ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

(และส่วนหนึ่งจากสัญญาณทั้งหลายของพระองค์ คือ
 เจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งกรัง
 ต่อเมื่อพระองค์ทรงหลั่งน้ำฝนลงมบบนมัน
 มันก็จะมีชีวิตชีวาและให้พืชผล แท้จริง
 ผู้ซึ่งให้มันมีชีวิตขึ้นมา นั้น
 ก็ทรงให้ชีวิตแก่คนตายได้อย่างแน่นอน
 แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง) (ซูเราะฮ์
 ฟุศศิลัต : 39) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ ะอะลาลา ได้ตรัสว่า :

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نُّرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ
 مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَتَقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا
 نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفَّىٰ

وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ لِكَيْلًا يَّعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَى الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ رَوْحٍ يَبْرِجُ

(โอ มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัยแคลงใจ
เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้

แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วจากเชื้อสุม
แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์

และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์

เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพ แก่พวกเจ้า
และเราให้การตั้งครุฑเป็นที่แน่นอนอยู่ในมดลูกตามที่ประสง
ค์

จนถึงเวลาที่กำหนดไว้แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นท
ารก แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลुส่วยฉกรรจ์ของพวกเจ้า

และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม

และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัยต่ำต้อย วัยชรา

เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากมีความรู้

และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง

ครั้นเมื่อเราได้หั่งน้ำฝนลงมาบนมัน

มันก็จะเคลื่อนไหวขยายตัวและพองตัวและงอกเงยออกมาเป็

นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ ดูสวยงาม) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 5)

ดังนั้น

ในโองการนี้อัลลอฮ์ได้กล่าวถึงข้อพิสูจน์ในทางปัญญาสามข้อ
ที่บ่งบอกถึงการฟื้นคืนชีพ คือ :

1

-

แท้จริงมนุษย์นั้น

อัลลอฮ์ทรงบังเกิดมันขึ้นมาครั้งแรกจากดิน

และผู้ที่สร้างมันขึ้นมาจากดิน

ผู้นั้นก็สามารถทำให้เขากลับมามีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่เขาได้กลายเป็นดินไปแล้ว

2 - ผู้ที่สร้างมนุษย์จากเชื้ออสุจินั้นแน่นอนสามารถทำให้มนุษย์กลับมามีชีวิตอีกครั้งหลังจากที่เขาตายไปแล้ว

3 - ผู้ที่ทำให้แผ่นดินฟื้นขึ้นมาด้วยน้ำฝนแน่นอนสามารถทำให้มนุษย์กลับฟื้นขึ้นอีกครั้งหลังจากที่เขาตายไปแล้ว

และในโองการนี้เป็นข้อพิสูจน์ในความมหัศจรรย์ของอัลกุรอาน เป็นไปได้ได้อย่างไร - กับโองการสั้น ๆ - แต่ได้รวมหลักฐานเชิงเหตุผลที่ยอดเยี่ยมในสามประการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก

และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعْدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

(วันซึ่งเราจะม้วนชั้นฟ้า

ประหนึ่งการม้วนแผ่นกระดาษสำหรับการบันทึก

ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก

เราจะให้มันกลับเป็นชั้นมาอีก เป็นสัญญาผูกพันกับเรา แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ :

104) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (78) قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ }

(และเขาได้ยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบกับเรา

และเขาได้ลืมต้นกำเนิดของเขา

เขากล่าวว่า

“ใครเล่าจะให้กระดูกมีชีวิตขึ้นมาอีกในเมื่อมันเป็นผุยผงไปแล้ว”(78)

จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

“พระผู้ทรงให้กำเนิดมันครั้งแรกนั้น

ย่อมจะทรงให้มันมีชีวิตขึ้นมาอีก

และพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้การบังเกิดทุกสิ่ง) (ซูเราะฮ์ ยาซีน

: 78) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะะอะ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ได้ตรัสว่า :

{ اَلْأَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ السَّمَاۗءُ ۙ بَنَاۡهَا (27) رَفَعَ سَمٰكَهَا فَسَوَّآهَا (28) وَاَعْطٰشَ لِيْلِهَا وَاَخْرَجَ ضَحَاۡهَا (29) وَاَلْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحَاۡهَا (30) اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعَاۡهَا (31) وَاَلْجِبَالَ اَرْسَاۡهَا (32) }

(พวกเจ้าลำบากยิ่งในการสร้างกระนั้นหรือ?

หรือว่าชั้นฟ้าที่พระองค์ทรงสร้างมัน ! (27)

พระองค์ทรงยกให้มันสูงขึ้นแล้วทรง

ทำให้มันสมบูรณ์(28)

และทรงทำให้กลางคืนของมันมืดทึบ

และทรงทำให้ความสว่างของมันออกมา(29)

และหลังจากนั้นทรงทำให้แผ่นดินเป็นพื้นราบเรียบ(30)

ทรงให้ออกมาจากแผ่นดินเป็นน้ำของมัน

และทุ่งหญ้าของมัน(31)

ส่วนเทือกเขานั้นทรงทำให้มันมั่นคง(32)) (ซูเราะฮ์ อัน-นาซีอาต : 27-32) ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงชี้แจงว่าการสร้างมนุษย์นั้นไม่ได้ลำบากไปกว่าการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในนั้น

และผู้ที่สามารถสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินได้

ก็สามารถทำให้มนุษย์กลับมามีชีวิตได้อีกครั้ง

13- อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงสร้างอาดัมจากดินและทำให้ลูกหลานของเขา
เพิ่มขึ้นทวีคูณหลังจากเขา

โดยที่มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในแหล่ง
กำเนิดของพวกเขาและไม่มีเพศใดเหนือกว่าอีก
เพศหนึ่ง

หรือกลุ่มชนใดเหนือกว่าอีกกลุ่มชนหนึ่งนอกเสีย
จากความยำเกรง

อัลลอฮ์

ตะอาลา

ทรงสร้างอาดัมจากดินและทำให้ลูกหลานของเขาเพิ่มขึ้นทวี
คูณหลังจากเขา

โดยที่มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในแหล่งกำเนิดของ
พวกเขาและไม่มีเพศใดเหนือกว่าอีกเพศหนึ่ง

หรือกลุ่มชนใดเหนือกว่าอีกกลุ่มชนหนึ่งนอกเสียจากความ
ยำเกรง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ {

(โอ้มนุษยชาติทั้งหลาย

แท้จริงเราได้สร้างพวกเจ้าจากเพศชาย และเพศหญิง

และเราได้ให้พวกเจ้าแยกเป็นเผ่า และตระกูลเพื่อจะได้รู้จักกัน

แท้จริงผู้ที่มีเกียรติยิ่งในหมู่พวกเจ้า ณ ที่อัลลอฮ์นั้น

คือผู้ที่มีความยำเกรงยิ่งในหมู่พวกเจ้า

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน)

(ซูเราะฮ์ อัล-หุญรอต : 13) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮُ ะตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعْمَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ }

(และอัลลอฮ์ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากฝุ่นดิน
แล้วก็มาจากเชื้ออสุจิ แล้วทรงทำให้พวกเจ้าเป็นคู่สามีภรรยา
และจะไม่มีหญิงใดตั้งครรภ์และนางจะไม่คลอด
เว้นแต่ด้วยความรอบรู้ของพระองค์
และไม่มีผู้สูงอายุคนใดจะถูกยัดอายุออกไป
และอายุของเขาก็จะไม่ถูกตัดทอน เว้นแต่อยู่ในบันทึก
(ของพระองค์) แท้จริง นั่นเป็นการร่ายด้ายสำหรับอัลลอฮ์)
(ซูเราะฮ์ ฟาฏีร : 11) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า
:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرُجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شُيُوخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُؤَفِّي مِنْ قَبْلُ ۚ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ }

(พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้าจากฝุ่นดิน
แล้วจากเชื้ออสุจิ แล้วจากก้อนเลือด
แล้วทรงให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก
แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุนิติภาวะของพวกเจ้า
แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้เป็นคนชรา
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม
และเพื่อให้พวกเจ้าจะได้บรรลุนิติภาวะที่กำหนดไว้
และเพื่อพวกเจ้าจะได้ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ) (ซูเราะฮ์
ฆอฟิร : 67) และอัลลอฮ์ ะตะอาลา

ทรงตรัสเพื่อเป็นการอธิบายว่า

พระองค์ทรงสร้างอิซาตามกฎกำหนดแห่งการสร้างของพระองค์ เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงสร้างอาดัมจากดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ }

(แท้จริงอุปมาของอิซานั้น

ดังอุปมาของอาดัม

พระองค์ทรงบังเกิดเขาจากดิน

และได้ทรงประกาศิตแก่เขาว่าจงเป็นขึ้นเกิด

แล้วเขาก็เป็นขึ้น) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 59)

และได้กล่าวไปแล้วในประเด็นที่ (2) ว่าท่านนบี มุฮัมมัด

คือลัลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม อธิบายอย่างชัดเจนว่า

มนุษย์มีความเท่าเทียมกัน

และไม่มีใครเหนือกว่าใครนอกจากความยำเกรง

14 - เด็กทุกคนเกิดมาด้วยฟิตเราะฮ์

(ธรรมชาติอันบริสุทธิ์)

เด็กทุกคนเกิดมาด้วยฟิตเราะฮ์ (ธรรมชาติอันบริสุทธิ์)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

(ดังนั้น

เจ้าจงผินหน้าของเจ้าสู่ศาสนาที่เที่ยงแท้

(โดยเป็น)

ธรรมชาติของอัลลอฮ์

ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา

ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์

นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง

แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้)

(ซูเราะฮ์ อีร-รุม : 30) และหะนีฟียะฮ์ คือ ศาสนาของอิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ تُمْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

(แล้วเราได้วะฮีย์แก่เจ้าว่า

“จงปฏิบัติตามศาสนาของอิบรอฮีมผู้เที่ยงธรรม

และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี”) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 123)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮอะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวไว้ว่า :

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجْسِنَانِهِ كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِبَهِيمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَذَاءٍ»

«เด็กทุกคนเกิดมาด้วยธรรมชาติอันบริสุทธิ์

ดังนั้นพ่อและแม่ของเด็กนั้นทำให้เด็กเป็นยิว หรือคริสต์ หรือมะยูซ

เฉกเดียวกับสัตว์ที่ให้กำเนิดสัตว์ได้อย่างสมบูรณ์แบบ

เจ้าเห็นข้อบกพร่องใด ๆ ในตัวมันหรือไม่» และอบูฮุร็อยเราะฮ์

เราะฎียัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า

{فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

(ธรรมชาติของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในการสร้างของอัลลอฮ์

นั่นคือศาสนาอันเที่ยงตรง แต่ส่วนมากของมนุษย์ไม่รู้)

(ซูเราะฮ์ อีร-รุม : 30) เศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรียฺ 4775

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮอะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวไว้ว่า :

«أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أَعْلَمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلُّ مَالٍ نَحَلْتُهُ عَبْدًا حَلَالًا وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلُّهُمْ وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمْ الشَّيَاطِينُ فَأَجْنَأَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا »

"แท้จริง

พระผู้อภิบาลของฉันได้สั่งใช้ฉันสอนพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้า
ไม่รู้จากสิ่งที่พระองค์ทรงสอนฉันในวันนี้ โดยที่พระองค์
ทรงตรัสว่า:

"ทรัพย์สินทุกอย่างที่ข้าได้ให้แก่บ่าวของฉันมันเป็นสิ่งที่หะลา
ล และแท้จริงข้าได้สร้างมวลบ่าวของข้าบริสุทธิ์ทุกคน
และชายฉกรรจ์ก็ได้มายังพวกเขาแล้วนำพวกเขาออกจากศาสน
าของพวกเขา แล้วทำให้สิ่งที่หะลาลเป็นสิ่งที่หะรอมต้องห้าม
และใช้ให้พวกเขาตั้งภาคีต่อข้าโดยไม่มีหลักฐานใด ๆ
เป็นข้อพิสูจน์" บันทึกโดยมุสลิม 2865

**15- และไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่เกิดมาแล้วผิด
หรือเกิดมาเพื่อเป็นการสืบทอดความผิดของผู้อื่น**

และไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่เกิดมาแล้วผิด
หรือเกิดมาเพื่อเป็นการสืบทอดความผิดของผู้อื่น
และอัลลอฮ์ทรงบอกกล่าวแก่เราว่า
แท้จริงอาดัมได้สวนทางกับคำสั่งของพระองค์
เมื่อเขาและภรรยาของเขาฮาวาฮ์ได้กินผลไม้
เขาได้ทำการเตาบะฮ์กลับตัว และได้ขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์
และแล้วพระองค์ก็ได้บันดาลให้เขาได้กล่าวคำที่ดี
จากนั้นอัลลอฮ์ทรงตอบรับการเตาบะฮ์ของเขาทั้งสอง
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (35) فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا
كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ
إِلَىٰ حِينٍ (36) فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

(37) فَلَمَّا اهْبَطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَأَمَّا يَا تَبِيبُكُمْ مَيِّ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (38)

(และเราได้กล่าวว่า โอ้อาตัม !
เจ้าและคูครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิดและ
เจ้าทั้งสองจงบริโภครสจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ
ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้
(มิเช่นนั้นแล้ว)

เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อธรรมแก่ตัวเอง(35)

ภายหลังจากชัยฏอนได้ทำให้ทั้งสองนั้นพลั้งพลาดไป
เนื่องจากต้นไม้ต้นนั้น
แล้วได้ทำให้ทั้งสองออกจากที่ที่เคยพำนักอยู่
และเราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไป
โดยที่บางส่วนของพวกเจ้าต่างเป็นศัตรูต่อกัน และ
(สำหรับพวกเจ้าในผืนแผ่นดินนั้น) มีที่พำนัก
และมีสิ่งอำนวยความสะดวกนั้นจนถึงระยะเวลาหนึ่ง(36)

ภายหลังดาอัมได้เรียนรู้คำวิงวอนจากพระเจ้าของเขา
แล้วพระองค์อภัยโทษแก่เขา
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ(37)
เราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไปทั้งหมด จากสวนนั้น
แล้วหากมีคำแนะนำจากข้ามายังพวกเจ้าแล้ว
ผู้ใดที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของข้า ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ
แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ(38)) (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 35-38)

และเมื่ออัลลอฮ์ทรงรับการเตาบะฮ์จากอาตัมแล้ว
อาตัมก็ไม่ได้แบกรับบาปนั้นอีก

และบรรดาลูกหลานของเขาก็ไม่มีการสืบทอดความผิดใด ๆ
ที่ได้ถูกลบล้างไปด้วยการเตาบะฮ์แล้ว และโดยหลักแล้ว
บุคคลจะไม่มี การแบกรับความผิดของผู้ใด อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

{وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم
مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ }

(และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด

นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น

และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้

แล้วยังพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือการกลับไปของพวกเจ้า

แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน)

(ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 164)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۚ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَى ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا }

(ผู้ใดได้พบแนวทางที่ถูกต้อง

แท้จริงเขาจะอยู่ในทางนั้นเพื่อตัวเขาเอง

และไม่มีผู้แบกภาระใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้

และเรามีเคยลงโทษผู้ใด จนกว่าเราจะแต่งตั้งเราะซูลมา)

(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 15) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา

ได้ตรัสว่า :

{وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جُمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ
ۚ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ
وَمَنْ تَرَكَا فَإِنَّمَا يَتْرِكُ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ }

(และไม่มีผู้แบกภาระคนใดที่จะแบกภาระของผู้อื่นได้ และถ้าผู้ที่แบกภาระหนักอยู่แล้วขอร้อง (ผู้อื่น) ให้ช่วยแบกมัน ก็จะไม่มีการใดถูกแบกออกจากเขา ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นญาติสนิทก็ตาม แท้จริงเจ้าเป็นเพียงผู้ตักเตือนบรรดาผู้เกรงกลัวพระเจ้าของพวกเขาในสิ่งเร้นลับ และพวกเขาตำรา้งไว้ซึ่งการละหมาดและผู้ใดขัดเกลาตนเอง แท้จริง เขาก็ขัดเกลาเพื่อตัวของเขาเอง และยังอัลลอฮ์เท่านั้นคือการกลับไป) (ซูเราะฮ์ ฟาฏีร์ : 18)

16- จุดประสงค์ของการสร้างมนุษย์คือ การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียว เท่านั้น

จุดประสงค์ของการสร้างมนุษย์คือ
การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ }

(และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด
เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า) (ซูเราะฮ์ อังษ-ฮารียาต : 56)

17- อิสลามให้เกียรติมนุษย์ ทั้งชายและหญิง และดูแลสิทธิทั้งหมดของเขา

และทำให้เขามีความรับผิดชอบต่อการเลือก
การกระทำ และพฤติกรรมทั้งหมดของเขา

และต้องรับผิดชอบต่อการกระทำใด ๆ

ที่ทำความร้ายตัวเขาเองหรือทำความร้ายผู้อื่น

อิสลามให้เกียรติมนุษย - ทั้งชายและหญิง - และอัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงสร้างมนุษยเพื่อเป็นผู้แทนบนแผ่นดิน อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً}

(และจงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่มะลาอิกะฮ์
ว่า แท้จริงข้าจะให้มีผู้แทนคนหนึ่ง ในพิภพ...) (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 30)

และการให้เกียรตินี้ครอบคลุมลูกหลานอาดัมทุกคน
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا}

(และโดยแน่นอน เราได้ให้เกียรติแก่ลูกหลานของอาดัม
และเราได้บรรลุลูกพวกเขาทั้งทางบกและทางทะเล
และได้ให้ปัจจัยยังชีพที่ดีทั้งหลายแก่พวกเขา
และเราได้ให้พวกเขาดีเด่น
อย่างมีเกียรติเหนือกว่าผู้ที่เราได้ให้บังเกิดมาเป็นส่วนใหญ่)
(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์ : 70) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ}

(โดยแน่นอนเราได้บังเกิดมนุษย์มาในรูปแบบที่สวยงามยิ่ง)
(ซูเราะฮ์ อัล-ติิน : 4)

และอัลลอฮ์ทรงห้ามบรรดามนุษย์ทำตัวเองให้ตกต่ำด้วยการเคารพแก่สิ่งสักการะใด ๆ หรือเป็นผู้ตามให้แก่ผู้ใด หรือแก่ผู้มีอำนาจใดอื่นจากอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

{وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۖ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۚ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ. إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ}

(และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮ์

ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์

แต่บรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นผู้ที่รักอัลลอฮ์มากยิ่งขึ้นกว่า

และหากบรรดาผู้อธรรมจะได้เห็น

ขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษอยู่นั้น

(แน่นอนพวกเขาจะต้องตระหนักดีว่า)

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง (และ)

ขณะที่บรรดาผู้ถูกตาม ได้ปลีกตัวออกจากบรรดาผู้ตาม

และขณะที่พวกเขาเห็นการลงโทษ

และขณะที่บรรดาสัมพันธภาพที่มีต่อกันได้ขาดสับันลง)

(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 165-166) และอัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงกล่าวเพื่อเป็นการอธิบายถึง

สภาพของผู้ตามและผู้นำด้วยความเท็จในวันกิยามะฮ์ว่า

{قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ ۚ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ (32) وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ۚ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا

الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ { (33)}

(บรรดาผู้หยิ่งยะโส (หัวหน้า) ก็กล่าวแก่บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) ว่า “พวกเรานะหรือที่ได้หน่วงเหนี่ยวพวกท่านจากแนวทางที่ถูกต้องหลังจากที่มันได้มีมายังพวกท่าน มิใช่เช่นนั้น แต่พวกท่านเองเป็นผู้กระทำผิด”(32)

บรรดาผู้อ่อนแอ (ลูกน้อง) กล่าวแก่บรรดาผู้หยิ่งยะโส (หัวหน้า) ว่า “มิใช่เช่นนั้นดอก ! แต่มันเป็นแผนการทั้งกลางคืนและกลางวัน เมื่อพวกท่านใช้ให้พวกเราปฏิบัติเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และให้เราตั้งภาคีคู่เคียงกับพระองค์” และพวกเขาจะซ่อนความสำนึกผิดเมื่อพวกเขาได้เห็นการลงโทษ และเราได้คล่องพันธนาการที่คอของบรรดาผู้ปฏิบัติเสธศรัทธา พวกเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนใด ๆ นอกจากที่พวกเขาได้กระทำไว้(33)) (ซูเราะฮ์ สะบะฮ์ : 32-33)

และหนึ่งในความยุติธรรมที่สมบูรณ์แบบของอัลลอฮ์ในวัน กิยามะฮ์นั้น คือการทำให้บรรดาผู้ที่เรียกร้องสู่ความชั่วและแก่นนำของมันเป็นต้องแบกรับบาปของพวกเขาและบาปของบรรดาผู้ที่เป็นผู้ตามของพวกเขาโดยปราศจากความรู้อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

{لِيُخْلِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ
إِلَّا سَاءَ مَا يَزُرُونَ}

(พวกเขาจงแบกความผิดอย่างครบครันในวันกิยามะฮ์เกิด
และ (จงแบก)
ความผิดของบรรดาผู้ที่พวกเขาทำให้เขาเหล่านั้น
หลงผิดโดยไม่รู้ ฟังทราบเถิด!
สิ่งที่พวกเขาทำผิดนั้นชั่วช้ายิ่ง) (ซูเราะฮ์ อัน-นะห์ล : 25)

อิสลามได้ให้การดูแลสิทธิต่าง ๆ
แก่นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ทั้งในโลกนี้และในวันอาคิเราะฮ์
และสิทธิที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อิสลามได้ให้การดูแลและอธิบายแก่
มนุษย์นั้น คือสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีเหนือมนุษย์
และสิทธิของมนุษย์ที่มีสำหรับอัลลอฮ์

فَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «يَا
مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَيْكَ وَسَعْدَيْكَ ثُمَّ قَالَ مِثْلَهُ ثَلَاثًا: «هَلْ تُدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ»
قُلْتُ: لَا قَالَ: «حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» ثُمَّ سَارَ سَاعَةً
فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَيْكَ وَسَعْدَيْكَ قَالَ: "هَلْ تُدْرِي مَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا
فَعَلُوا ذَلِكَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ «

จากท่านมุอาซ ะเราะฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า
ฉันได้ซีลาซ่อนท้ายท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวซัลลัม แล้วท่านได้กล่าวเรียกฉัน
“โอมูอาซ” ฉันตอบว่า “ครับท่าน”
ท่านกล่าวอย่างนั้นสามครั้ง (แล้วท่านถามว่า)
“เจ้าทราบหรือไม่ว่าจะไรคือสิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าว
ของพระองค์” “ฉันกล่าวว่า “ไม่ทราบครับท่าน”
ท่านจึงกล่าวว่า “สิทธิที่อัลลอฮ์ต้องได้รับจากบ่าว
ก็คือพวกเขาต้องสักการะต่อพระองค์เพียงองค์เดียวและไม่นำ
สิ่งใดมาเป็นภาคีกับพระองค์” จากนั้นก็เดินทางสักระยะหนึ่ง

แล้วท่านก็กล่าวว่า “โอ้ มูอาซ” ฉันตอบว่า “ครับท่าน”
แล้วเจ้าทราบหรือไม่ว่าอะไรคือสิทธิที่บ่าวจะได้รับจากอัลลอฮ์
เมื่อพวกเขาได้กระทำเช่นนั้น พระองค์จะไม่ลงโทษพวกเขา”
เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี (6840)

อิสลามรับประกันดูแลให้แก่นุสญ์ถึงศาสนาที่แท้จริงของเขา
ลูกหลานของเขา ทรัพย์สิน และเกียรติยศของเขา ท่านนบี
คือลัลลอฮะลียะฮ์สลัม ได้กล่าวว่า:

«فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ
هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا»

"แท้จริงอัลลอฮ์ทรงให้ความสำคัญถึงเลือด ทรัพย์สิน
และเกียรติยศของพวกเขา

เสมือนดังความสำคัญของวันนี้สำหรับพวกเขา

ในเดือนนี้ของพวกเขา และในเมืองนี้ของพวกเขา" เศาะฮิห์
อัล-บุคอรี (6501) และท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮะลียะฮ์สลัม

ได้ประกาศถึงสัญญาที่ยิ่งใหญ่นี้ในช่วงหลังญออาลาที่มีผู้คนทำ
หัจญ์จากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ทั้งหมดมากกว่า 100,000 คน
และท่านได้ทวนถึงความหมายนั้นอีกหลายครั้ง
และได้เน้นย้ำในวันเชือดสัตว์พลีในช่วงเวลาของการทำหัจญ์
ออาลา

และศาสนาอิสลามได้กำหนดให้มนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบเกี่
ยวกับการตัดสินใจต่าง ๆ ของเขา การงานต่าง ๆ
และการกระทำต่าง ๆ ของเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا ۚ اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا }

(และมนุษย์ทุกคน
เราได้ให้การทำงานของเขาสวนติดไว้ที่คอของเขา
และในวันกิยามะฮ์
เราจะเอาบันทีกออกมาให้เขาพบมันในสภาพที่กางแผ่
เจ้าจงอ่านบันทึกของเจ้า
พอเพียงแก่ตัวเจ้าแล้ววันนี้ที่จะเป็นผู้ชำระของตัวเอง)
(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 13) การกระทำใดก็ตาม
ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว อัลลอฮ์จะทำให้มันเป็นของบุคคลนั้น
จะไม่กระทบกับผู้อื่น
ดังนั้นเขาจะไม่ถูกสอบสวนที่เป็นการงานของผู้อื่น
และผู้อื่นก็绝不会ถูกสอบสวนที่เป็นการงานของเขา อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدًّا فَلَمَّا قَدِمْتَ

(โอ้มนุษย์เอ๋ย

แท้จริงเจ้าต้องพากเพียรไปสู่พระเจ้าของเจ้าอย่างทรหดอดทน
แล้วเจ้าจึงจะพบพระองค์) (ซูเราะฮ์ อัล-อินชิรอค : 6)
อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ}

(ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขา
และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง
และพระเจ้าของเจ้านั้นมีทรงธรรมต่อปวงบ่าวของพระองค์)
(ซูเราะฮ์ ฟุศสิลัต : 46)

และศาสนาอิสลามได้กำหนดให้มนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบกับ
ทุกการกระทำที่ทำให้มีผลกระทบต่อตัวเขาเองหรือต่อผู้อื่น
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

(ผู้ใดที่แสวงหาบาปกรรมไว้

แท้จริงแล้วเขาแสวงหามันไว้ให้เป็นภัยแก่ตัวของเขาเองเท่านั้น และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาอ์: 111) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا }

(เนื่องจากเรื่องราว (ของการฆ่าอย่างโหดเหี้ยมเช่นนี้)

เราจึงกำหนดให้ลูกหลานของอิสรออีลว่า

ใครก็ตามที่ฆ่ามนุษย์โดยไม่มีเหตุผลที่อนุญาตให้ฆ่าคนนั้น หรือเพราะเขาสร้างความเสียหายบนหน้าแผ่นดินก็เท่ากับว่า เขาได้ฆ่าทั้งหมด ของมนุษยชาติ

และใครก็ตามที่ปกป้องชีวิตของมนุษย์ก็เท่ากับว่าเขาได้ปกป้อง ความปลอดภัยของชีวิตมนุษย์ทั้งหมด) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์: 32) ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دِمَهِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ»

"จะไม่มีชีวิตใดถูกฆ่าอย่างอธรรม

นอกจากลูกของนบีอาดัมคนแรกมีส่วนด้วย

เพราะเขาเป็นคนแรกที่เป็นคนสร้างแบบอย่างแห่งการฆ่า"

เศาะฮี้หฺ มุสลิม (5150)

18-

ศาสนาอิสลามได้กำหนดให้ผู้ชายกับผู้หญิงมีความเท่าเทียมกันในทางการปฏิบัติ

(ผู้ใดที่กระทำความชั่ว เขาจะไม่ได้รับการตอบแทน
เว้นแต่เพียงเท่านั้น
และผู้ใดกระทำความดีจากเพศชายหรือเพศหญิงก็ตามและ
เขาเป็นผู้ศรัทธาด้วย
ชนเหล่านั้นแหละพวกเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์
จะได้รับปัจจัยยังชีพในนั้น โดยปราศจากการคำนวณ)
(ซูเราะฮ์ ซอฟร : 40) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า
:

{ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّانِمِينَ وَالصَّانِمَاتِ وَالْخَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْخَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا }

(แท้จริง บรรดาผู้นอบน้อมชายและหญิง
บรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิง บรรดาผู้ภักดีชายและหญิง
บรรดาผู้สัตย์จริงชายและหญิง บรรดาผู้อดทนชายและหญิง
บรรดาผู้ถ่อมตัวชายและหญิง
บรรดาผู้บริจาทนชายและหญิง
บรรดาผู้ถือศีลอดชายและหญิง
บรรดาผู้รักษาอวัยวะเพศของพวกเขาที่เป็นชายและหญิง
บรรดาผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมากที่เป็นชายและหญิงนั้น
อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมไว้สำหรับพวกเขาแล้ว
ซึ่งการอภัยโทษและรางวัลอันใหญ่หลวง) (ซูเราะฮ์ อัล-
อะห์ซาบ : 35)

19-

อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิงและถือว่าผู้หญิงเป็น

ส่วนหนึ่งของผู้ชาย
และใช้ให้ผู้ชายให้ค่าเลี้ยงดูแก่พวกนางหากเขา
มีความสามารถ

ดังนั้นค่าเลี้ยงดูลูกสาวเป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ
และค่าเลี้ยงดูของผู้เป็นแม่เป็นหน้าที่ของลูกชาย
หากเขาเป็นผู้ใหญ่และมีความสามารถ
และค่าเลี้ยงดูของภรรยาเป็นหน้าที่ของสามี

และอิสลามถือว่าผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

«إِنَّ النِّسَاءَ شَفَائِقُ الرِّجَالِ»

"แท้จริง ผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย" บันทึกโดย อัต-ติรมิซีย์ 113

และส่วนหนึ่งที่อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิงคือ
อิสลามได้ใช้ให้ลูกทำหน้าที่ดูแลค่าเลี้ยงดูแก่ผู้เป็นแม่หากมี
ความสามารถ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวว่า:

«يَدُ الْمُعْطَىٰ أَعْلَىٰ أُمِّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتِكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَىٰكَ»

“มือของผู้ให้คือมือที่สูงที่สุด (ดังนั้นจงเริ่มที่)
มารดาของท่าน ตามด้วยบิดา แล้วก็น้องสาว
ตามด้วยน้องชาย จากนั้นตามลำดับความใกล้ชิด”
บันทึกโดย อิหม่ามอะหมัด
และจะอธิบายถึงสถานะของบิดามารดาในประเด็นนี้ (29)
ด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์

และส่วนหนึ่งที่อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิง
คือการให้ผู้ชายเป็นผู้ดูแลค่าเลี้ยงดูให้แก่ภรรยาหากเขามีคว
ามสามารถ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

{ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يَكْلَفُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا }

(ควรให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา
ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขาก็ให้เขาจ่ายต
ามที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา
อัลลอฮ์มิได้ทรงให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด
เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิตนั้น
หลังจากความยากลำบาก
อัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย) (ซูเราะฮ์ อัฏ-
ฏะฮาก্ক : 7)

وَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا: مَا حَقُّ الْمَرْأَةِ عَلَى الرَّوِّجِ؟ قَالَ: «نُطْعِمُهَا
إِذَا طَعِمْتَ وَتَكْسُوهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ وَلَا تَضْرِبُ الْوَجْهَ وَلَا تُفَجِّحُ»

และมีชายคนหนึ่งได้ถามท่านนบี คืออลลลอฮ์จะลี้ยงชีวะสลั่ม
ว่า "สิทธิของภรรยาที่จะได้รับจากสามีนั้นมีอะไรบ้าง?
ท่านตอบว่า "ท่าน (สามี)
จะต้องให้นางรับประทานอาหารเหมือนดังที่ท่านรับประทาน
และท่านจะต้องให้เสื้อผ้าอาภรณ์แก่นางดังที่ท่านมีเสื้อผ้าอา
ภรณ์สวมใส่ และท่านจะต้องไม่ตบตีหน้าของนาง
และท่านจะต้องไม่ด่าทอนางด้วยคำพูดที่น่ารังเกียจ"
บันทึกโดย อิหม่ามอะหมัด ท่านนบี
คืออลลลอฮ์จะลี้ยงชีวะสลั่ม

(และมารดาทั้งหลายนั้น จะให้นมแก่ลูก ๆ
ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการ
จะให้ครบถ้วนในการให้นม
และหน้าที่ของพ่อเด็กนั้นคือปัจจัยยังชีพของพวกนางและเครื่อง
นุ่งห่มของพวกนางโดยชอบธรรม) (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 233) ดังนั้นอัลลอฮ์จึงอธิบายว่า
การให้ค่าเลี้ยงดูลูกในการให้อาหารและให้เครื่องนุ่งห่มนั้นเป็น
หน้าที่ของผู้เป็นพ่อด้วยความชอบธรรมเหมาะสม
ด้วยคำตรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า:

{ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ }

(ครั้นเมื่อพวกนางได้ให้นมแก่ทารกของพวกเจ้า
ก็จงให้พวกนางซึ่งค่าตอบแทนของพวกนาง) (ซูเราะฮ์ อัฏ-
ฏะฮ์ ลัก : 6) ดังนั้น
อัลลอฮ์จึงกำหนดให้ผู้เป็นพ่อรับผิดชอบค่าตอบแทนในการใ
ห้นมลูก จากตรงนี้ชี้ให้เห็นว่า
ค่าเลี้ยงดูลูกเป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ และคำว่า "วะลัด"
ครอบคลุมทั้งลูกชายและลูกสาว
และในอะดิษนี้ชี้ให้เห็นว่าค่าเลี้ยงดูภรรยา และลูก ๆ
ของนางนั้น เป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ จากท่านหญิงอาอิชะฮ์
เราะฎียัลลอฮุอันฮา เล่าว่า : อินด์ ได้กล่าวแก่ท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام ว่า "แท้จริง
อบูซุฟยานเป็นชายชี้เหนี่ยว
ส่วนฉันมีความจำเป็นต้องใช้ในทรัพย์สินของเขา"
ท่านตอบว่า

«خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدِكَ بِالْمَعْرُوفِ»

“เจ้าจงเอาเท่าที่เพียงพอสำหรับเจ้าและลูกของเจ้าโดยชอบธรรม” บันทีกโดย อัล-บุคอรีห์ และท่านนบี คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม

ได้อธิบายถึงความประเสริฐของการจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่ลูกสาวและพี่น้องที่เป็นผู้หญิง โดยท่านเราะซูลลอฮฺ คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิอะสลัม กล่าวว่า:

«مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يَبِينَ أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعِهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى»

"ผู้ใดที่ดูแลลูกสาวสองหรือสามคน หรือพี่น้องที่เป็นผู้หญิงสองหรือสามคนจนกว่านางจะแยกตัวออกจากเขาด้วยการแต่งงานหรือเสียชีวิตจากเขาไป หรือจนกว่าเขาจะเสียชีวิตจากพวกนางไป จันกับเขาจะเป็นเหมือนสองนิ้วนี้ แล้วท่านก็ได้ยกนิ้วชี้กับนิ้วกลางขึ้นมา" สิลลีละฮ์อัศเศาะฮิหะฮ์ 296.

20-

และความตายนั้นไม่ใช่การสูญสลายอย่างถาวร แต่มันคือการเปลี่ยนจากสถานที่แห่งการปฏิบัติสู่ สถานที่แห่งการตอบแทน

และความตายนั้นเกิดขึ้นทั้งร่างกายและวิญญาณ และการตายของวิญญาณคือการแยกตัวของมัน ออกจากร่างกายแล้วก็จะกลับหามันอีกครั้งหลังจาก ฟินคืนชีพในวันกิยามะฮ์

และวิญญาณจะไม่ย้ายออกไปสู่อิสร่างหนึ่งหลังจาก
ที่ได้อายุไปแล้ว

และจะไม่ไปเข้าสิงในร่างของคนอื่น

ความตายนั้นไม่ใช่การสูญสลายอย่างถาวร อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ}

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “มะลักผู้ปลิดชีวิต
ผู้ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับพวกท่าน

จะปลิดชีวิตของพวกท่าน

แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระเจ้าของพวกท่าน ")

(ซูเราะฮ์ อัซ-ซัจญะฮ์ : 11)

และความตายนั้นเกิดขึ้นทั้งร่างกายและวิญญาณ

และการตายของวิญญาณคือการแยกตัวของมันออกจากร่าง
กาย

แล้วก็จะกลับหามันอีกครั้งหลังจากฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ
عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ}

(อัลลอฮ์คือผู้ทรงเอาวิญญาณของผู้คนในเวลาที่เขาตาย
และเอาวิญญาณของคนที่ยังไม่ตายไปในเวลาหลับไหล
จากนั้น

พระองค์ทรงเก็บวิญญาณของบุคคลที่พระองค์กำหนดความ
ตายและปล่อยวิญญาณอีกดวงหนึ่ง

(กลับเข้าไปในร่างของเขา) จนถึงเวลาที่กำหนด
แท้จริงสิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นถึงสัญญาณต่าง ๆ
สำหรับผู้ใดที่ใคร่ครวญ) (ซูเราะฮ์ อັซ-ซุมัร : 42)
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :
«إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ»

"
แท้จริงเมื่อวิญญาณถูกถอดออกจากร่าง
ดวงตาจะจ้องมองตามวิญญาณที่ออกไป" บันทึกโดย มุสลิม
920 และหลังจากที่ตายไปแล้ว
มนุษย์ก็เปลี่ยนจากสถานที่แห่งการปฏิบัติสู่สถานที่แห่งการต
อบแทน อัลลอฮ์ ตะอาละ ทรงตรัสว่า :

{ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا ۖ إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ }

(ยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับของพวกท่านทั้งหลาย
สัญญาณของอัลลอฮ์นั้นเป็นจริงเสมอแท้จริงพระองค์นั้นทรงเรี
มการสร้าง แล้วพระองค์ก็ทรงให้มันบังเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง
เพื่อทรงตอบแทนบรรดาผู้ศรัทธา และผู้ประกอบความดี
โดยเที่ยงธรรม ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
พวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มที่ร้อนจัด
และการลงโทษอันเจ็บแสบ เพราะพวกเขาปฏิเสธ
ไม่ยอมศรัทธา) (ซูเราะฮ์ ยูนุส : 4)

และวิญญาณจะไม่มีการย้ายไปยังร่างอื่นหลังความตาย
และไม่มีโคลนนิ่ง
ดังนั้นการอ้างถึงการโคลนนิ่งนั้นจึงไม่ปรากฏหลักฐานทางป
ัญญาหรือความรู้สัก

และไม่มีหลักฐานใดที่เป็นข้อพิสูจน์ถึงความเชื่อนี้จากบรรดา
นบี อะลัยฮิมุสลาม

21-

ศาสนาอิสลามเรียกร้องสู่การศรัทธาด้วยหลักแห่ง
การศรัทธาอันยิ่งใหญ่ คือ

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดามลาอิกะฮ์ของพ
ระองค์ ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ เช่น

คัมภีร์เตารอต คัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์ชะบูร -

ก่อนการบิดเบือน- และอัลกุรอาน

การศรัทธาต่อบรรดานบีและ บรรดาเราะซูล

อะลัยฮิมุสลาม และศรัทธาต่ออนบีท่านสุดท้าย

ซึ่งก็คือมุฮัมมัด ศาสนทูตของอัลลอฮ์

ผู้เป็นนบีและเราะซูลท่านสุดท้ายและศรัทธาต่อว

นอาคิเราะฮ์ และเรารู้ว่า

หากชีวิตในโลกนี้มันคือที่สิ้นสุดสำหรับชีวิต

แน่นอนชีวิตและการดำรงอยู่คงจะเป็นเพียงความ

ไร้ประโยชน์ และศรัทธาต่อกฎกอฎอ์กอฎร์

(กฎกำหนดสภาวะการณ์)

ศาสนาอิสลามเรียกร้องสู่การศรัทธาด้วยหลักแห่งการศรั
ทธาอันยิ่งใหญ่ ซึ่งเป็นหลักที่บรรดานบีและบรรดาเราะซูล
อะลัยฮิมุสลาม ได้เรียกร้อง นั่นคือ

ประการแรก: ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นพระผู้อภิบาล ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงค้ำจุน และผู้ปกครองแห่งสากลจักรวาลนี้ และศรัทธาว่าพระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับการเคารพสักการะ และการบูชาทุกสิ่งนอกเหนือจากพระองค์นั้นไม่ถูกต้อง และทุกสิ่งที่ถูกบูชานอกเหนือจากพระองค์ เป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ดังนั้น

การเคารพภักดีต่อพระองค์จึงไม่คู่ควรกับผู้ใดนอกจากพระองค์

และการเคารพภักดีนั้นไม่ถูกต้องเว้นแต่เ็เพียงพระองค์เท่านั้น หลักฐานสำหรับปัญหานี้ได้อธิบายไว้แล้วในประเด็นที่ (8)

และอัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจผู้ทรงสูงส่งได้กล่าวถึงหลักการสำคัญเหล่านี้ในโองการต่าง ๆ ในอัลกุรอาน ส่วนหนึ่งนั้นคือคำดำรัสของพระองค์ที่ว่า:

{أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَايِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

(เราะซูลนั้น

(นบีมุฮัมมัด)

ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา

จากพระเจ้าของเขา

และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธา

ด้วยทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์

และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะซูลของพระองค์ (พวกเขากล่าวว่า)

เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะซูลของ

พระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว

และได้ปฏิบัติตามแล้ว

การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา
โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยิ่งพระองค์นั้น คือ การกลับไป)
(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 285) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ
วะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِيْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبَ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤَفَّقُونَ بَعْدَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا ۖ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ
الْبَأْسِ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ }

(หาใช่คุณธรรมไม่

การที่พวกเจ้าผินหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกแต่หาว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์
ต่อบรรดาคัมภีร์และนบีทั้งหลาย และบริจาคทรัพย์ทั้ง ๆ
ที่มีความรักในทรัพย์นั้น

แก่บรรดาญาติที่สนิทและบรรดาเด็กกำพร้า
และแก่บรรดาผู้ยากจนและผู้ที่อยู่ในการเดินทาง
และบรรดาผู้ที่มาขอและบริจาคในการไถ่ทาส
และเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระซะกาต และ
(คุณธรรมนั้น)

คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน
เมื่อพวกเขาได้สัญญาไว้
และบรรดาผู้ที่อดทนในความทุกข์ยาก และในความเดือดร้อน
และขณะต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริง
และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง) (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 177) และอัลลอฮ์ ตะอะลา

ทรงเรียกร้องสู่การศรัทธาต่อหลักการศรัทธานี้
และได้อธิบายถึงผู้ที่ปฏิเสธมันนั้น
แน่นอนเขาได้ลงทางที่ห่างไกล อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า
:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

(ผู้ศรัทธาทั้งหลาย !

จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด
และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เราะซูลของพระ
องค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่นั้น
และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และมลาอิกะฮ์ของพระองค์และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบ
รรดาเราะซูลของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซร้
แน่นอนเขาก็ได้ลงทางไปแล้วอย่างไกล) (ซูเราะฮ์ อัน-
นิสาฮ์ : 136) และในอะดีษที่รายงานจากท่านอุมัร บิน
อัลค็อฏฏอบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ กล่าวว่า :

(بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ
بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى
جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى
فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ
سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبَرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ
قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ
وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبَرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ
فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»

วันหนึ่ง ขณะที่พวกเรากำลังนั่งอยู่กับท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม หันได้นั้น
ก็มีชายคนหนึ่งได้ปรากฏขึ้นมายังพวกเรา
เขาสวมเสื้อผ้าที่ขาวโพลน มีผมที่ดำสนิท
ไม่เห็นร่องรอยของการเดินทาง
และไม่มีผู้ใดเลยในหมู่พวกเราที่รู้จักเขา
จนในที่สุดเขาได้เข้ามานั่งที่ท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม
แล้วเอาเขาทั้งสองข้างของเขายันกับเขาทั้งสองข้างของท่าน
นบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม
และได้วางมือของเขาบนหน้าขาของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิซซาลาม แล้วกล่าวขึ้นว่า โอ้มุฮัมมัด
จงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิสลามเกิด? ท่านเราะซูลุลลอฮ์
ก็กล่าวว่า "อิสลามคือการที่ท่านกล่าวปฏิญาณว่า
“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพยกย่องนอกจากอัลลอฮ์
และมุฮัมมัดนั้นเป็นเราะซูลของอัลลอฮ์”
การที่ท่านดำรงไว้ซึ่งการละหมาด ง่ายชะกาด
ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน และไปประกอบพิธีหัจญ์ ณ
บัยตุลลอฮ์ หากท่านมีความสามารถเดินทางไปได้”
เขากล่าวว่า “ถูกต้องแล้ว” (ท่านอุมร์กล่าวว่า)
ดังนั้นพวกเราพากันแปลกใจที่เขาถามท่านนบี
แล้วเขาก็รับรองว่าท่านนบีพูดจริง
เขากล่าวอีกว่า “จงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับอิหม่านเกิด?”
ท่านนบี จึงตอบว่า "การที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์
บรรดาอัครทูตของพระองค์ บรรดาคัมภีร์ของพระองค์

บรรดาศาสนทูตของพระองค์

วันปรโลกและเชื่อต่อกำหนดสภาวะของพระองค์ทั้งที่ดีและไม่
ดี" แล้วเขากล่าวว่า "ถูกต้องแล้ว" เขากล่าวต่ออีกว่า "ดังนั้น
ท่านจงบอกให้ฉันรู้เกี่ยวกับบิหฺซานเถิด ? ท่านนบีตอบว่า
"คือการที่ท่านทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เสมือนกับว่าท่านเห็นพร
องค์

หากแม้ว่าท่านไม่เห็นพระองค์

แต่พระองค์นั้นทรงเห็นท่านแน่นอน" เศาะฮิห์ มุสลิม 8

ดังนั้นในอะดิษนี มลาอิกะฮ์ญิบรออิล อะลัยฮิสสลาม

ได้มาหาท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และได้ถามท่านถึง ลำดับของศาสนา นั่นคือ อัลอิสลาม

และอัลอิหม่าน และอัลอิหฺซาน ท่านเราะซูลุลลอฮ์

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ก็ได้ตอบไป

หลังจากนั้นท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ก็บอกแก่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ว่า ผู้ชายที่ถามนั้น คือมลาอิกะฮ์

ญิบรออิล ซึ่งเขาได้มาเพื่อสอนศาสนาแก่พวกเขา

นั่นแหละคือศาสนาอิสลาม

ซึ่งเป็นศาสน์จากพระเจ้าที่มลาอิกะฮ์ได้นำมา

และท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ทำการเผยแพร่แก่มวลมนุษย

และหลังจากนั้นบรรดาเศาะฮาบะฮ์ก็ได้ทำการปกป้องรักษา

และเผยแพร่แก่มวลมนุษยหลังจากนั้น

ประการที่สอง: คือการศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์

พวกเขาอยู่ในโลกที่เร้นลับ ซึ่งอัลลอฮ์ได้สร้างพวกเขาขึ้นมา

และทำให้พวกเขาเกิดขึ้นในรูปร่างที่เป็นการเฉพาะสำหรับพ

พวกเขา และทรงกำหนดการงานต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่แก่พวกเขา

และการทำงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือการนำศาสนาจากอัลลอฮ์มาให้แก่บรรดาเราะซูล และบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม และผู้ที่มีการเกิดที่สุดในหมู่พวกเขาคือมลาอิกะฮ์ญิบรออิล อะลัยฮิสลาม

และส่วนหนึ่งที่พิสูจน์ถึงการนำศาสนาโดยญิบรออิล

อะลัยฮิสลาม แก่บรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสลาม นั้น คือคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า :

{ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ }

(พระองค์ทรงส่งมลาอิกะฮ์ลงมาพร้อมด้วยวะฮีย์ ตามพระบัญชาของพระองค์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ จากปวงบ่าวของพระองค์โดยให้พวกเขาตักเตือนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า

ดังนั้นพวกเจ้าจงยำเกรงต่อข้าเถิด) (ซูเราะฮ์ อัน-นะหล์ : 2)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{ وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) وَإِنَّهُ لَفِي زُبْرِ الْوَيْلِينَ (196) }

(และแท้จริงมัน

เป็นการประทานลงมาของพระเจ้าแห่งสากลโลก(192)

อรรหฺ ผู้ซื่อสัตย์ได้นำมันลงมา(193)

ยังหัวใจของเจ้า

เพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง(194)

เป็นภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง(195)

และแท้จริงมันมีอยู่ในคัมภีร์สมัยก่อน ๆ(196)) (ซูเราะฮ์
อซ-ซุรออ์: 192-196)

ประการที่สาม: การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ เช่น
อัตเตารอฮ์ อัลอินญิล อซซะบูร -ก่อนการปิดเบือน-
และอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا }

(ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

!

จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด

และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เราะซูลของพระ
องค์ และคัมภีร์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่นั้น

และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์
และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์และบรรดาเราะซูลของพระองค์
และวันปรโลกแล้วไซ้

แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล) (ซูเราะฮ์ อัน-
นิสาอ์: 136) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (3) مِنْ
قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ (4) }

(พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์นั้น

ลงมาแก่เจ้าเป็นครั้งคราว

พร้อมด้วยความจริง

เพื่อยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้า

คัมภีร์นั้น

และได้ทรงประทานอัตเตารอต และอัล-อินญิล(3)

(ให้มี) มาก่อน ในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์
และได้ประทานอัล-ฟุรกอนมาด้วย

แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์นั้น
พวกเขาจะได้รับโทษอันรุนแรง
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ

ผู้ทรงทำการลงโทษ(4)) (ซูเราะฮ์อาล อิมรอน : 3-4) อัลลอฮ์
สุบหานาฮู ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ }

(เราะซูลนั้น

(นบีมุฮัมมัด)

ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา

จากพระเจ้าของเขา และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย
ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์
และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะซูลของพระองค์
(พวกเขากล่าวว่า)

เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะซูลของ
พระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว
และได้ปฏิบัติตามแล้ว

การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา

โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยังพระองค์นั้น คือการกลับไป)
(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 285) และพระองค์อัลลอฮ์
ได้ตรัสไว้ว่า

{ قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว
และได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่เรา

และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก
และยะอ์กูบ และบรรดาผู้สืบเชื้อสาย(จากยะอ์กูบ)
และศรัทธาต่อสิ่งที่มุซา และอีซา
และนบีทั้งหลายได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา
โดยที่เราจะไม่แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา
และพวกเรานั้นเป็นผู้ที่นอบน้อมต่อพระองค์) (ซูเราะฮ์ อาล
อิมรอน : 84)

ประการที่สี่ การศรัทธาต่อบรรดานบี และบรรดาเราะซูล
อะลัยฮิมสสลาม
ดังนั้นจำเป็นต้องศรัทธาต่อนบีและเราะซูลทุกคน
และเชื่อมั่นว่าพวกเขาทุกคนคือเราะซูลที่มาจากอัลลอฮ์
ทำการเผยแพร่นศาสนาจากอัลลอฮ์ ศาสนาของพระองค์
และบทบัญญัติของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا
تُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

(พวกท่านจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอีล
และอิสฮาก และยะอ์กูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น
และสิ่งที่มุซา และอีซาได้รับ
และสิ่งที่บรรดานบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา
พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น
น และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์ท่านนั้น) (ซูเราะฮ์

อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 136) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ
ได้ตรัสว่า :

{ أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُتِبَ
وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

(เราะซูลนั้น

(ในปีมุฮัมมัด)

ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา

จากพระเจ้าของเขา

และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธา

ด้วยทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์

และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดาเราะซูลของพระองค์
(พวกเขากล่าวว่า)

เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาเราะซูลของ
พระองค์ และพวกเขาได้กล่าวว่า เราได้ยินแล้ว
และได้ปฏิบัติตามแล้ว

การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา

โอ้พระเจ้าของพวกเรา! และยังพระองค์นั้น คือ การกลับไป)

(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 285) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ
อะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ
أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

(จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว และได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทาน
แก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีล

และอิซฮาก และยะอ์กูบและบรรดาผู้สืบเชื้อสาย (จากยะอ์กูบ)

และศรัทธาต่อสิ่งที่มุซาและฮารูน

และนบีทั้งหลายได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา
โดยที่เราจะไม่แยกระหว่างคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา
และพวกเรานั้นเป็นผู้ที่นอบน้อมต่อพระองค์) (ซูเราะฮ์ อาล
อิมรอน : 84)

และศรัทธาต่อท่านสุดท้ายนั้นคือมุฮัมมัด
คือลัลลอฮุอะลียะฮิสสลัม ผู้เป็นนบีและเราะซูลคนสุดท้าย
อะลียิมุเศาะลาตุวัสสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا
أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ }

(และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงเอาข้อสัญญาแก่นบีทั้ง
หลายว่า สิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์กิตี
และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี
ภายหลังได้มีเราะซูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้นยืนยันในสิ่ง
ที่มีอยู่กับพวกเจ้าแล้ว แน่อนพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขา
และช่วยเหลือเขา พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าดังกล่าวนั้นแล้วใช่ไ
หม? พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว
พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเป็นพยานเกิด
และข้าก็อยู่ในหมู่เป็นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย) (ซูเราะฮ์
อาล อิมรอน : 81)

ดังนั้นศาสนาอิสลามใช้ให้ศรัทธาต่อบรรดานบีและบรรดา
เราะซูลทุกคน และศรัทธาต่ออนบีคนสุดท้ายนั้นคือ มุฮัมมัด
คือลัลลอฮุอะลียะฮิสสลัม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
مِّن رَّبِّكُمْ }

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ทั้งหลาย !
พวกท่านมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด
จนกว่าพวกท่านจะดำรงไว้ซึ่งอัต-เตารอต และอัล-อินญีล
และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่พวกท่านจากพระเจ้าของพวกท่าน)
(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 68) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ
วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
بِأَنَّا مُسْلِمُونَ }

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์ !
จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน ระหว่างเราและพวกท่าน
คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น
และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์
และพวกเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจาก
อัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า
พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเราเป็นผู้น้อมตาม)
(ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 64)

และผู้ที่ปฏิเสธตอนปีคนใดคนหนึ่ง
แน่นอนเขาได้ปฏิเสธตอนปีและต่อเราะซูลทุกคน ด้วยเหตุนี้
อัลลอฮ์จึงกล่าวถึงข้อตัดสินของพระองค์ที่มีต่อประชาชาติของ
อนบิฮ์ ว่า

{كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ }

(หมู่ชนของนุห์ ได้ปฏิเสธบรรดาเราะซูล) (ซูเราะฮ์ อัช-ชุรออ์ : 105) และเป็นที่รู้กันว่า นูฮ์จะลัยฮิสสลามเป็นเราะซูลที่ยังไม่มีเราะซูลท่านใดมาก่อนเขา ดังนั้นเมื่อประชาชาติของเขาได้มีการปฏิเสธเขาก็เท่ากับว่าได้ปฏิเสธบรรดานบีและบรรดาเราะซูลทั้งหมด เพราะการเผยแพร่ของพวกเขาและเป้าหมายของพวกเขาคือสิ่งเดียวกัน

ประการที่ห้า: การศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ นั้นคือวันกิยามะฮ์ และในช่วงสุดท้ายของชีวิตในโลกนี้คืออัลลอฮ์จะสั่งให้อิสรอเฟิลทำการเป่าสังข์ ดังนั้นเขาจึงเป่าเป็นการเป่าที่ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตต้องตาย และทุกสิ่งมีชีวิตก็จะตายหมด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ }
{ تُمْ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ }

(และสังข์ได้ถูกเป่าขึ้น

แล้วบรรดาผู้ที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย

และแผ่นดินจะล้มลงตายเว้นแต่ผู้ที่อัลลอฮ์ประสงค์

แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

แล้วพวกเขาถูกลุกขึ้นยืนมอดดู) (ซูเราะฮ์ อัช-ชুমร : 68)

และเมื่อผู้ที่อาศัยอยู่บนฟากฟ้าและที่อยู่บนแผ่นดินได้เสียชีวิต

นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น หลังจากนั้นพระองค์ก็จะม้วนท้องฟ้าและแผ่นดิน ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า :

{يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ ۖ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

(วันซึ่งเราจะม้วนชั้นฟ้า

ประหนึ่งการม้วนแผ่นกระดาษสำหรับการบันทึก

ดังเช่นที่เราได้เริ่มให้มีการบังเกิดครั้งแรก

เราจะให้มันกลับเป็นชั้นมาอีก เป็นสัญญาผูกพันกับเรา

แท้จริงเราเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ :

104) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮُ ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ }

(และพวกเขาก็ได้ให้ความยิ่งใหญ่แด่อัลลอฮ์อันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง

และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกียามะฮ์

และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์ มหาบริสุทธิ์ยิ่งแด่พระองค์

และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาคิดตั้งภาคี)

(ซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์ : 67) ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลลลอฮะลัยฮะลัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِيَدِهِ الْيُمْنَى ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيُّنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيُّنَ الْمُتَكَبِّرُونَ. ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضَ بِيَمِينِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَيُّنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَيُّنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟»

"อัลลอฮ์ ทรงม้วนชั้นฟ้าทั้งหลายในวันกียามะฮ์

จากนั้นก็หยิบมันด้วยพระหัตถ์ข้างขวาของพระองค์

แล้วก็ตรัสว่า

“ข้าคือผู้มีอำนาจ

ผู้ที่หยิงยโสและผู้ที่โอหังอยู่ที่ไหน? ”

หลังจากนั้นพระองค์ก็ทรงม้วนแผ่นดินทั้งเจ็ด

แล้วหยิบมันด้วยพระหัตถ์ข้างซ้ายของพระองค์ แล้วก็ตรัสว่า

“ข้าคือผู้ที่มีอำนาจ ผู้ที่หยิงยโสและผู้ที่โอหังอยู่ที่ไหน?”

(บันทึกโดยมุสลิม)

หลังจากนั้น

อัลลอฮ์ก็สั่งให้มลาอิกะฮ์ทำการเป่าสังข์อีกครั้ง

จากนั้นพวกเขาก็ลุกขึ้นเผ่ารอ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ}

(แล้วสังข์ได้ถูกเป่าขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

แล้วพวกเขาก็ลุกขึ้นยืนมองดู) (ซูเราะฮ์ อัซ-ซุมัร : 68)

เมื่ออัลลอฮ์ได้ทำให้ฟื้นคืนชีพแล้วก็ทรงรวบรวมพวกเขาเพื่อ

ทำการสอบสวน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ}

(วันที่แผ่นดินจะแยกออกจากพวกเขา (และพวกเขาจะ)

ออกมาอย่างรีบเร่ง นั่นคือการขมขื่นที่ง่ายดายแก่เรา)

(ซูเราะฮ์ ก็อฟ : 44) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า

:

{يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ
الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ}

(วันที่พวกเขาจะปรากฏตัวออกมา

ไม่มีสิ่งใดของพวกเขาจะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮ์

อำนาจในวันนี้เป็นของผู้ใดเล่า ? แนนอนมันเป็นของอัลลอฮ์

ผู้ทรงเอกะผู้ทรงพิชิตโดยเด็ดขาด) (ซูเราะฮ์ ซอฟ : 16)

และในวันนี้

อัลลอฮ์จะทรงนำมนุษย์ทุกคนมาสอบสวนและผู้ที่ถูกกดขี่ทุกคนจะได้รับความเป็นธรรมจากผู้ที่ยกย่องเขา และทุกคนจะได้รับการตอบแทนจากสิ่งที่เขาได้กระทำ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

(วันนี้ทุกชีวิตจะได้รับการตอบแทนตามที่มันได้กระทำไว้ ไม่มีการอธรรมในวันนี้

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงจับพลันในการสอบสวน) (ซูเราะฮ์ ฆอฟ : 17) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮู ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا}

(แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอธรรมแม้เพียงน้ำหนักเท่าผงธุลี และถ้ามันเป็นสิ่งที่ดีอย่างหนึ่งอย่างใด

พระองค์ก็จะทรงเพิ่มพูนความดีนั้นเป็นทวีคูณ

และทรงประทานให้จากที่พระองค์ ซึ่งรางวัลอันใหญ่หลวง)

(ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 40) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮู ะตะอาลา ได้ตรัสว่า : (ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน(7)

{وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (8)}

ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน(8 0)) (ซูเราะฮ์ อัซ-ซัลซะละฮ์ : 7-8) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮู ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۖ وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ}

(และเราตั้งตราขุที่เที่ยงธรรมสำหรับวันกียามะฮ์
ดังนั้นจะไม่มีชีวิตใดถูกอธรรมแต่อย่างใดเลย
และแม้ว่ามันเป็นเพียงน้ำหนักเท่าเมล็ดพืชเล็ก
เราก็จะนำมันมาแสดง
และเป็นการพอเพียงแล้วสำหรับเราที่เป็นผู้ชำระสอบสวน)
(ซูเราะฮ์ อัล-อันบิยาฮ์ : 47)

และหลังจากฟื้นคืนชีพและสอบสวนแล้ว
ก็จะมีการให้รางวัลตอบแทน
ดังนั้นใครก็ตามที่กระทำความดีจะได้รับความสุขนิรันดร์ที่ไม่
จางหายไป
และใครก็ตามที่ทำความชั่วและปฏิเสธศรัทธาก็จะได้รับการลง
โทษ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

{ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ }
(56) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَلَوْلِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (57)

(อำนาจในวันนั้นเป็นของอัลลอฮ์
พระองค์ทรงตัดสินระหว่างพวกเขา
ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลายจะอยู่ในสวน
สวรรค์หลากหลายแห่งความโปรดปราน(56)

ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
และไม่เชื่อฟังโองการทั้งหลายของเรานั้น
ชนเหล่านั้นพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างอัปยศ(57))
(ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 56-57) และเรารู้ว่า
หากการมีชีวิตในโลกนี้เป็นที่สิ้นสุด
แน่นอนการมีชีวิตและการดำรงอยู่นั้นก็จะไร้ประโยชน์อย่าง
แท้จริง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ }

(พวกเจ้าคิดว่า

แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์

และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ?) (ซูเราะฮ์ อัล-มูมีนูน : 115)

ประการที่หก: การศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์ คือ จำเป็นต้องศรัทธาว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมาที่กำลังเกิดขึ้น และที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในสากลจักรวาลนี้ และอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกทั้งหมดนั้นก่อนที่จะมีการสร้างทั้งท้องฟ้าและแผ่นดิน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ }

(และที่พระองค์นั้นมีบรรดาญูแฉแห่งความเร้นลับ โดยที่ไม่มีใครรู้ญูแฉเหล่านั้น นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และในทะเล และไม่มีใบไม้ใด ร่วงหล่นลงนอกจากพระองค์จะทรงรู้มัน และไม่มีเมล็ดพืชใด ซึ่งอยู่ในบรรดาความมืดของแผ่นดิน และไม่มีสิ่งให้อ่อนนุ่มใด และสิ่งที่แห้งใด นอกจากจะอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง) (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 59) แท้จริง ความรอบรู้ของอัลลอฮ์นั้นได้ครอบคลุมทุกสิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا }

(อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด
และทรงสร้างแผ่นดินก็เที่ยงนั้น
พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย
(ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเจ้าจะได้รู้ว่า
แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง
และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความ
รอบรู้ (ของพระองค์)) (ซูเราะฮ์ อัฏ-ฏะฮ์ญ : 12) แท้จริง
ไม่มีปรากฏการณ์ใด ๆ ในสากลจักรวาลนี้
นอกจากมันเป็นความประสงค์และความต้องการของอัลลอฮ์
ทรงสร้างและทรงจัดการสาเหตุต่าง ๆ ของมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُءُوهُ تَغْيِيرًا }

(สำหรับพระองค์
เป็นผู้ครอบครองบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน
และพระองค์จะไม่ตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร และสำหรับพระองค์นั้น
ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในการครองอำนาจ
และพระองค์ทรงให้บังเกิดทุกสิ่ง
แล้วทรงกำหนดมันให้เป็นไปตามกฎสภาวะ) (ซูเราะฮ์ อัล-
ฟุรกอ : 2) และในเรื่องดังกล่าวนี้
มันมีวิสัยปัญญาที่สูงส่งสำหรับพระองค์
ที่มนุษย์ไม่สามารถที่รอบรู้ได้ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :
{حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ ۖ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ }

((อัลกุรอานนี้) เป็นอิหมะฮ์อันลิกซึ่ง
แต่การตักเตือนนั้นไม่บังเกิดผล (แก่พวกเขา)) (ซูเราะฮ์ อัล-
เกาะมร์ : 5) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :
{وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

(และพระองค์คือผู้ทรงเริ่มแรกในการสร้าง
แล้วทรงให้มันกลับขึ้นมาอีก
และมันเป็นการง่ายยิ่งแก่พระองค์
และคุณลักษณะอันสูงส่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเป็นก
รรมสิทธิ์ของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อีร-รุม : 27) และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้กล่าวถึงพระองค์เองด้วยคุณลักษณะของความปรีชาญา
ณและทรงตั้งชื่อพระองค์ด้วยชื่อ (อัลหะกิม)

“ผู้ทรงปรีชาญาณ” อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :
{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

(อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า
แท้จริงไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์
และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น
ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น)
(ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 18) อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสเพื่อเป็นการแจ้งให้ทราบถึงเรื่องราวของนบีอิซา

อะลัยฮิสสลาม โดยเขาได้สนทนากับอัลลอฮ์ในวันกิยามะฮ์
โดยกล่าวว่า :

{إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ ۖ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

(หากพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาแท้จริงพวกเขาก็คือบ่าว
ของพระองค์ และหากพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา
แท้จริงพระองค์ท่านคือ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ)
(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 118) และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงตรัสแก่นบีมุซา

เมื่อพระองค์ได้ทรงเรียกเขาในขณะที่เขาอยู่ฝั่งภูเขาฏูร ว่า :

{يَا مُوسَى إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

(โอ้มุซาเอ๋ย ! แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 9)

และพระองค์

ทรงทำให้อัลกุรอานมีคุณลักษณะแห่งความปรีชาญาณ อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{الرَّ ۖ كِتَابٌ أُخْكِمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ}

(อะลีฟ

ลาม

รอ

คัมภีร์ที่โองการทั้งหลายของมันถูกทำให้รัดกุมมีระเบียบ

แล้วถูกจำแนกเรื่องต่างๆ

อย่างชัดเจน

จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้เชี่ยวชาญ) (ซูเราะฮ์
ฮุด : 1) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۚ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي
جَهَنَّمَ مَلُومًا مَذْمُورًا}

(นั่นคือส่วนหนึ่งจากที่พระเจ้าของเจ้าทรงประทานอิกมะฮ์แก่เจ้า และเจ้าอย่าตั้งพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยนลงในนรกญะฮันนัม เป็นผู้ถูกลงโทษอย่างหนัก) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์: 39)

22- และบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม

นั้นได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาด

ในสิ่งที่พวกเขาเผยแพร่สิ่งทีมาจากอัลลอฮ์ และพวกเขาได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาดจากทุกสิ่งที่ขัดแย้งกับสติปัญญาหรือสิ่งที่ไม่เข้ากับศีลธรรมอันดีงาม

และพวกเขาคือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ถ่ายทอดคำสั่งของอัลลอฮ์แก่บรรดาบ่าวของพระองค์ และพวกเขาไม่มีคุณลักษณะแห่งความเป็นพระผู้อภิบาลหรือความเป็นพระเจ้า

แต่พวกเขาเป็นมนุษย์เหมือนมนุษย์คนอื่น ๆ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานวะหฺยูแก่พวกเขาพร้อมกับศาสน์ของพระองค์

และบรรดานบี

อะลัยฮิมุสลาม

นั้นได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาด

ในสิ่งที่พวกเขาเผยแพร่สิ่งทีมาจากอัลลอฮ์

เพราะอัลลอฮ์ทรงคัดเลือกที่ดีที่สุดในหมู่สิ่งถูกสร้างของพระองค์

องค์การเป็นผู้เผยแพร่ศาสน์ของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

{اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ}

(อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกบรรดาทูตจากหมู่ละอิกะฮ์และจากหมู่
มนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไต่ถาม ผู้ทรงเห็น) (ซูเราะฮ์
อัล-หัจญ์ : 75) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ}

(แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก อาดัมและนุหฺ
และวงศ์วานของอิบรอฮีม

และวงศ์วานของอิมรอนให้เหนือกว่าประชาชาติทั้งหลาย)

(ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 33) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสไว้ว่า

{قَالَ يٰمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمَةٍ فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُنْ
مِنَ الشَّاكِرِينَ}

(พระองค์ตรัสว่า

โอ้มูซา!

แท้จริงข้าได้เลือกเจ้าให้เหนือกว่ามนุษย์ทั้งหลาย

เนื่องด้วยบรรดาศาสน์ของข้า และด้วยถ้อยคำของข้า

ดังนั้นจงยึดถือสิ่งที่ข้าได้ให้แก่เจ้า

และจงอยู่ในหมู่ผู้ชอบคุณ) (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 144)

และบรรดาเราะซูล

อะลียฮิมศุอะละลาตุวัสสลาม

รู้ดีถึงสิ่งที่ประทานลงมาแก่พวกเขาที่เป็นวะหฺยจากพระเจ้า

และพวกเขาได้เห็นมลาอิกะฮ์ที่นำวะหฺยลงมา อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงตรัสว่า :

{عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (26) إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (27) لِيُعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ
وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (28)}

(พระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ

ดังนั้นพระองค์จะไม่ทรงเปิดเผยสิ่งเร้นลับของพระองค์แก่ผู้ใด
(26)

นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงยินดีเช่นเราะซูล

ดังนั้นพระองค์จะทรงส่งผู้พิทักษ์เฝ้าดูแลข้างหน้าและข้างหลัง
เขา(27)

เพื่อพระองค์จะทรงรู้ว่า

แน่นอนพวกเขาได้เผยแผ่ศาสนาของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว
และพระองค์ได้ทรงห้อมล้อม (รอบรู้) ทุกสิ่งที่อยู่ ณ ที่พวกเขา
และพระองค์ทรงนับจำนวนทุก ๆ สิ่งไว้อย่างครบถ้วน(28))
(ซูเราะฮ์ อัล-ญิน : 26-28)

และอัลลอฮ์ทรงสั่งให้พวกเขาทำการเผยแพร่นศาสนาของพระ
องค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ}

(เราะซูลเอ๋ย

!

จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า
และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศศาสนาของพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์
แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา) (ซูเราะฮ์
อัล-มาอิดะฮ์ : 67) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ
عَزِيزًا حَكِيمًا}

(คือบรรดาเราะซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี
และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้างใด ๆ
แก้ตัวต่ออัลลอฮ์ หลังจากที่ยอมรับว่าเราะซูลเหล่านั้น
(ได้มายังพวกเขาแล้ว) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์ อัน-นีสาว์: 165)

และบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสเศาะลาตุวัสสลาม
ต่างก็ยำเกรงต่ออัลลอฮ์อย่างมาก และเกรงกลัวต่อพระองค์
ดังนั้นพวกเขาจะไม่ทำการต่อเติมในศาสน์ของพระองค์หรือ
ทำให้ขาดตกอย่างแน่นอน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :
{ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ (44) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (45) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ
الْوَتِينَ (46) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (47) }

(และหากเขา (มุฮัมมัด)
เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว(44)
เราก็จะจับเขาด้วยความมั่นคง(45)
แล้วเราก็จะตัดเส้นชีวิตให้ขาดไปจากเขา(46)
ดังนั้นจะไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขาคือผู้คุ้มกันเขาได้(47))

(ซูเราะฮ์ อัล-หাকกะฮ์ : 44-47) ท่านอิบน์กะษีร
เราะหิมะฮุลลอฮ์ กล่าวว่า : อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:
{และหากเขา เสกสรรกล่าวคำเท็จบางคำแก่เราแล้ว}
หมายถึง:มุฮัมมัด คืออลลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม

หากเขาเป็นอย่างที่พวกเขากล่าวอ้าง

ก็แสดงว่าเขาโกหกต่อเรา

และเขาได้ทำการต่อเติมหรือตัดตอนศาสน์ของเรา

หรือกล่าวอะไรบางอย่างมาจากตัวเขาเองและอ้างว่ามาจากเร

า - ซึ่งความจริงไม่เป็นอย่างนั้น - แน่แน่นอนเราจะริบลงโทษเขา

และด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงตรัสว่า :

{แน่นอนเราจะลงโทษเขาด้วยมือขวา}

บางคนให้ความหมายว่า: เราจะลงโทษเขาด้วยมือขวา

เพราะเป็นการแสดงถึงการลงโทษที่รุนแรง

และบางคนกล่าวว่า เราจะลงโทษเขาด้วยมือขวาของเขา

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ فَالْتَهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ . مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ}

(และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า อีซาบุตรของมัรยัม
เอ๋ย! เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า

จงยึดถือฉันและมารดาของฉันเป็นที่เคารพสักการะทั้งสองอี

นจากอัลลอฮ์ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่าน!

ไม่เคยแก่ข้าพระองค์ที่จะกล่าวสิ่งที่มีใช้สิทธิของข้าพระองค์

หากข้าพระองค์เคยกล่าวสิ่งนั้น แน่อนพระองค์ย่อมรู้ดี

โดยที่พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของข้าพระองค์

และข้าพระองค์ไม่รู้สิ่งที่อยู่ในใจของพระองค์

แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย

ข้าพระองค์มิได้กล่าวแก่พวกเขา

นอกจากสิ่งที่พระองค์ใช้ข้าพระองค์เท่านั้น

ที่ว่าท่านทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์

ผู้เป็นพระเจ้าของฉัน และเป็นพระเจ้าของพวกท่านด้วย

และข้าพระองค์ยอมเป็นพยานยืนยันต่อพวกเขาในระยะเวลา

ที่ข้าพระองค์อยู่ในหมู่พวกเขา

ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงรับข้าพระองค์ไปแล้ว

พระองค์ท่านก็เป็นผู้ดูแลพวกเขา

และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง) (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์: 116-117)

และส่วนหนึ่งจากความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อบรรดานบี และเราะซูลของพระองค์ อะลัยฮิมุสลาม คือการที่พระองค์ทำให้พวกเขาได้ยืนหยัดในการเผยแพร่ศาสนาของพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{قَالَ إِنِّي أَنشِئُ اللَّهُ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (54) مِنْ دُونِهِ فَكَيْدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ (55) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

(เขา (ฮูด) กล่าวว่า แท้จริงฉันให้อัลลอฮ์ทรงเป็นพยานแล้วพวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่าแท้จริงฉันปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านตั้งภาคี (54) อื่นจากพระองค์ ดังนั้นพวกท่านทั้งหมดจงวางแผนทำร้ายฉันเถิด แล้วพวกท่านอย่าได้ให้ฉันต้องรอคอยเลย (55)

แท้จริงฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์

พระเจ้าของฉันและพระเจ้าของพวกท่าน

ไม่มีสัตว์เลื้อยคลานใด ๆ เว้นแต่พระองค์ทรงกำขมับมัน แท้จริงพระเจ้าของฉันอยู่บนทางที่เที่ยงตรง) (ซูเราะฮ์ ฮูด : 54-56) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَإِنْ كَانُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا (73) وَلَوْ لَا أَنْ تَبْنِيَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا (74) إِذَا لَا دُفْعَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (75)}

(และหากว่าพวกเขาจะทำให้เจ้าหลงไปจากที่เราได้วะฮีย์แก่

จำ เพื่อเจ้าจะได้กุสิ่งอื่นขึ้นแก่เรา
และเมื่อนั้นแหละพวกเขาก็จะคบเจ้าเป็นเพื่อนสนิท(73)

และหากว่าเรามีได้ให้เจ้าตั้งมั่นอยู่บนความจริงแล้ว
โดยแน่นอนยิ่ง

เจ้าอาจจะโน้มเอียงไปทางพวกเขาบ้างเล็กน้อย(74)

ถ้าเช่นนั้น แน่อนเราก็จะให้เจ้าลิ้มรส (การลงโทษ)
สองเท่าในชีวิตนี้ และสองเท่าเมื่อยามตาย
แล้วเจ้าจะไม่พบผู้ช่วยเหลือแก่เจ้าให้พ้นจาก

(การลงโทษของ) เรา(75)) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 73-75)
โองการนี้และโองการก่อนหน้านี้เป็นข้อพิสูจน์และเป็นหลักฐาน
านที่แสดงว่า

อัลกุรอานนั้นถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่ง
สากลโลก เพราะถ้าหากอัลกุรอานมาจากมุฮัมมัด
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

แน่นอนท่านจะต้องไม่นำคำกล่าวในลักษณะนี้ที่กระหอบต่อทำ
นอง

และอัลลอฮ์ สُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ
ทรงปกป้องบรรดาเราะซูลของพระองค์จากมนุษย์ทั้งหลาย
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ }

(เราะซูลเอ๋ย

!

จงประกาศสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า
และถ้าเจ้ามิได้ปฏิบัติ เจ้าก็มิได้ประกาศศาสน์ของพระองค์
และอัลลอฮ์นั้นจะทรงคุ้มกันเจ้าให้พ้นจากมนุษย์

แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงแนะนำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา) (ซูเราะฮ์
อัล-มาอิดะฮ์ : 67) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

وَأَنذَرْتُ نَوحًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي
بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ
غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ {

(และเจ้าจงอ่านให้พวกเขาฟังถึงเรื่องราวของนบีนูห์
เมื่อเขา (นูห์) กล่าวแก่ประชาชาติของเขาว่า
“โอ้หมู่ชนของฉัน !

หากว่าการพำนักอยู่ของฉันและการตักเตือนของฉัน

ด้วยโอองการทั้งหลายของอัลลอฮ์

เป็นเรื่องใหญ่แก่พวกท่านแล้ว

ดังนั้นฉันขอมอบหมายแด่อัลลอฮ์เท่านั้นพวกท่านจงร่วมกัน

วางแผนของพวกท่าน พร้อมกับบรรดาภาคีของพวกท่านเถิด

แล้วอย่าให้แผนของพวกท่านเป็นที่ปิดบังแก่พวกท่าน

แล้วจงดำเนินการต่อฉันทันทีและอย่าได้ลังเลเลย) (ซูเราะฮ์

ยูนุส : 71) และอัลลอฮ์ ะอะอะอะ ทรงตรัส

เป็นการกล่าวถึงเรื่องราวของนบีมูซา อะลัยฮิสสลาม ว่า:

(เขาทั้งสองได้กล่าวว่า “ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของเรา

แท้จริงเรากล่าวว่า เขาจะลวงเกินเรา-พระองค์ตรัสว่า

“เจ้าทั้งสองอย่ากลัวแท้จริงข้าอยู่ร่วมกับเจ้าทั้งสอง

ข้าได้ยินและได้เห็น (ทุกสิ่งทุกอย่าง)) (ซูเราะฮ์ ฆอฮา : 45-

46) ดังนั้น อัลลอฮ์ ะอะอะอะ ทรงชี้แจงอย่างชัดเจนว่า

พระองค์ทรงปกป้องดูแลบรรดาเราะซูลของพระองค์จากบรรดา

าศัตรูของพวกเขาดังนั้นสิ่งที่เป็อันตรายต่าง ๆ

จะไม่เกิดขึ้นกับพวกเขา

และพระองค์ก็ได้ทรงตรัสว่าพระองค์จะดูแลและหิยุของพระองค์ จะไม่มีการเพิ่มหรือลดทอนจากมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ}

(แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน (อัลกุรอาน) ลงมา และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นอน) (ซูเราะฮ์ อัล-หิญญรี : 9)

และบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม ปราศจากความผิดพลาดจากทุกสิ่งที่ขัดแย้งกับสติปัญญาหรือศีลธรรม อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวสรรเสริญแก่มุฮัมมัด ผู้เป็นนบีของพระองค์ ว่า :

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ}

(และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่) (ซูเราะฮ์ อัล-เกาะลัม : 4) และพระองค์ได้กล่าวถึงท่านอีกว่า :

{وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ}

(และสหาย (มุฮัมมัด) ของพวกเจ้านั้นมิใช่เป็นคนวิกลจริตแต่ประการใด) (ซูเราะฮ์ อัต-ตักวีร : 22)

ทั้งหมดนั้นก็เพื่อให้พวกเขาได้ทำการเผยแพร่ศาสนาอย่างเต็มທີ່ และบรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม ทุกคนต่างก็ได้รับคำสั่งให้ทำการเผยแพร่คำสั่งต่าง ๆ

ของอัลลอฮ์ให้แก่บ่าวของพระองค์ พวกเขาไม่มีสิ่งใดที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะแห่งการเป็นพระผู้ทรงอภิบาล หรือพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพสักการะ แต่พวกเขาคือมนุษย์ เหมือนมนุษย์ทั่ว ๆ ไป

ซึ่งได้รับการประทานวะหฺยูแก่พวกเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

{قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَ عَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ }

(บรรดาเราะซูลของพวกเขากล่าวแก่พวกเขาว่า

“พวกเรามิใช่อื่นใด นอกจากเป็นปฤชนเยี่ยงพวกท่าน
แต่ทว่าอัลลอฮ์ทรงโปรดปรานผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
จากปวงบ่าวของพระองค์

ไม่บังควรแก่เราที่จะนำหลักฐานมาแสดงแก่พวกท่าน
เว้นแต่โดยอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น และแต่อัลลอฮ์เท่านั้น
บรรดามุฮ์มินพึงมอบความไว้วางใจเกิด”) (ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม :

11) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชา
แก่มุฮ์มัดผู้เป็นเราะซูลของพระองค์

เพื่อให้เขาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า :

{قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ
رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا }

(จงกล่าวเถิด (มุฮ์มัด) “แท้จริง

ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน

มีวะฮฺยแก่ฉันว่าแท้จริง

พระเจ้าของพวกท่านนั้นคือพระเจ้าองค์เดียว ดังนั้น

ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้เป็นเจ้าของเขา

ก็ให้เขาประกอบกิจการงานที่ดี

และอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้เป็นเจ้า
ของเขาเลย”) (ซูเราะฮ์ อัล-กะฮ์ฟ : 110)

23-

และศาสนาอิสลามได้เรียกร้องสู่การเคารพสักก

การต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

ผ่านหลักอิบาเดาะห์ที่ใหญ่ ๆ ดังนี้ หนึ่ง :

การละหมาด คือ การยืน รุกู้ สujud

การซิกรุลลอฮ์ และการสรรเสริญต่อพระองค์

และการขอดุอาอ์ต่อพระองค์

ซึ่งมุสลิมจะทำการละหมาดวันละห้าครั้งต่อวัน

และการละหมาดได้สลายความแตกต่าง เช่น

คนรวยกับคนจน ผู้นำกับผู้ตาม

ต่างก็อยู่ในแถวเดียวกัน สอง : การจ่ายซะกาต

คือการจ่ายทรัพย์สินในส่วนที่เล็กน้อย

ตามเงื่อนไขและจำนวนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้

ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น (วาญิบ)

ที่คนรวยต้องจ่ายให้แก่คนจนและคนอื่นๆ

หนึ่งครั้งต่อปี สาม : การถือศีลอด

คือการละเว้นจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสีย

ในระหว่างวันในเดือนรอมฎอน

เป็นการขัดเกลาลจิตใจและฝึกความอดทน สี่ :

การทำหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์ เมืองมักกะฮ์

สักครั้งหนึ่งในชีวิต หากมีความสามารถนั้น

และการทำหัจญ์นั้น

คือการที่ทุกคนมุ่งสู่การทำอิบาเดาะห์ต่ออัลลอฮ์อย่าง
งานแนวเน โดยปราศจากการแบ่งชนชั้นวรรณะ
โดยที่ทุกคนเท่าเทียมกันหมด

ศาสนาอิสลาม

ได้เรียกร้องสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ด้วยอิบาเดาะห์ที่ไ
ญ์ ๆ และอื่น ๆ จากอิบาเดาะห์ต่าง ๆ และอิบาเดาะห์ต่าง ๆ
เหล่านี้ที่อัลลอฮ์ทรงใช้บรรดานบีและเราะซูล

อะลียฮิมุศเศาะลาตุรัสสลาม ปฏิบัติมัน
และการเคารพสักการะ (อิบาเดาะห์) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ :

หนึ่ง

: การละหมาด

ที่อัลลอฮ์ได้ทรงใช้ให้บรรดามุสลิมทุกคนได้ปฏิบัติเหมือนที่พ
ระองค์ได้ทรงใช้ให้บรรดานบีและบรรดาเราะซูล

อะลียฮิมุศเศาะลาตุรัสสลาม ได้ปฏิบัติมัน
และอัลลอฮ์ได้ทรงใช้ให้นบีอิบรอฮีม

ผู้เป็นนบี

ที่เป็นเพื่อนกับพระองค์ทำความสะอาดบ้านของพระองค์
(บัยตุลลอฮ์) เพื่อบรรดาผู้ทำการญะฮะฟ (เดินรอบกะบะฮ์)
และบรรดาผู้ที่ทำการละหมาด การรุกูอ์ และการสุญูด อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ ۖ وَعَهِدْنَا
إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ }

(และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมาสำ
หรับมนุษย์และเป็นที่ปลอดภัยและพวกเจ้าจงยึดเอาที่ยืนของ
อิบรอฮีม เป็นที่ละหมาดเกิด และเราได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีม

และอิสมาอีลว่า

เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของข้าเพื่อบรรดาผู้ทำการ
ญะวาฟ และบรรดาผู้ทำการเอียะติกาฟ

และบรรดาผู้ที่ทำการรุกู้อและการสญูด) (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 125) และอัลลอฮ์

ทรงใช้ให้นบีมุซาทำการละหมาดในครั้งแรกที่พระองค์ทรงเรีย
ยมุซา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طَوًى (12) وَأَنَا اخْتَرْتُكَ
فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (13) إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي
{ (14)

(แท้จริงข้าคือพระเจ้าของเจ้า

จงถอดรองเท้าทั้งสองข้างของเจ้าออก แท้จริงเจ้ากำลังอยู่ ณ
หุบเขาอันศักดิ์สิทธิ์ (มีชื่อว่า) ฎาวา(12)

และข้าได้เลือกเจ้า ฉะนั้น จงตั้งใจฟังสิ่งที่ถูกวะฮีย์(13)

แท้จริงข้าคืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากข้า
ดังนั้นเจ้าจงเคารพภักดีต่อข้าและจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด
เพื่อรำลึกถึงข้า)(14) (ซูเราะฮ์ ฆอฮา : 12-14) และอัลมะซีหฺ
(นบีอีซา) อะลัยฮิสสลาม ได้แจ้งให้ทราบว่
อัลลอฮ์ได้ทรงใช้ให้ท่านทำการละหมาด และจ่ายซะกาต
ท่านได้กล่าวดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا }

(“และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำเริญไม่ว่าฉันจะอยู่
ณ ที่ใด
และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาตตราบที่ฉัน
มีชีวิตอยู่”) (ซูเราะฮ์ มَرْยัม : 31)

และการละหมาดในศาสนาอิสลามนั้นคือการยืน การรูกูฮ์ การสุญูด การซิกรุลลอฮ์ การสรรเสริญ และการขอดุอาอ์ ซึ่งมุสลิมทุกคนจะทำการละหมาดวันละห้าครั้ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ }

(พวกเจ้าจงรักษาบรรดาละหมาดไว้

และละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง

และจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 238) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า : (จงดำรงการละหมาดไว้ตั้งแต่ตะวันคล้อยจนพลบค่ำ และการอ่านยามรุ่งอรุณ

แท้จริงการอ่านยามรุ่งอรุณนั้นเป็นพยานยืนยันเสมอ)

(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 78) และท่านนบี คือลลิลลอฮ์อะลัยฮิซะลาลัม ได้กล่าวว่า

{فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعَظُمُوا فِيهِ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاَجْتَنِبُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ}

(ดังนั้นในเวลารูกูฮ์นั้นก็ให้ทำการเทิดทูนถึงความยิ่งใหญ่ต่อ อัลลอฮ์ (คือกล่าว رَبِّي الْعَظِيمُ سبحان) และเมื่อสุญูดก็ให้เต็มที่กับการขอดุอาอ์ เพราะช่วงเป็นโอกาสที่จะได้รับการตอบรับ (ดุอาอ์) แก่พวกท่าน) (บันทึกโดย มุสลิม)

สอง:

จ่ายชะกาต

อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้เหนือบรรดามุสลิมทุกคน

เหมือนที่พระองค์ได้ทรงบัญญัติเหนือบรรดานบีและบรรดารา

าะซุล

อะลียฮิมศุอะละลาตุวัสลาม

มันคือทรัพย์สินส่วนหนึ่งที่เล็กน้อย

ที่ต้องจ่ายตามกรอบเงื่อนไขและจำนวนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้

ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต้องจ่ายเหนือบรรดาผู้มีทรัพย์สินทุกคนให้แก่คนที่ขัดสนและคนอื่น ๆ ครั้งเดียวต่อปี อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ }

((มุฮัมมัด)

เจ้าจงเอาส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาเป็นทาน

เพื่อให้พวกเขาบริสุทธิ์

และล้างมลทินของพวกเขาด้วยส่วนตัวที่เป็นทานนั้น

และเจ้าจงขอพรให้แก่พวกเขาเถิด

เพราะแท้จริงการขอพรของเจ้านั้น

ทำให้เกิดความสบายแก่พวกเขา

และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้) (ซูเราะฮ์ อัต-

เตาบะฮ์ : 103) และเมื่อท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ส่งท่านมูอาซ เราะฎิยัลลอฮุอันฮู ไปยังเยเมน

ท่านได้กล่าวแก่ท่านมูอาซว่า :

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صُلُواتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُوْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوكَ لِذَلِكَ فَأَيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ»

"หากว่าท่านนั้นไปยังกลุ่มชนของชาวคัมภีร์จึงเรียกร้องพวกเขาไปสู่การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และฉันมุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮ์"

หากว่าพวกเขาเชื่อฟัง ก็จงบอกให้พวกเขาทราบว่าจะจริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือพวกเขาด้วยการละหมาดห้าเวลาในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ดังนั้นหากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว ก็จงบอกให้พวกเขาทราบว่าจะ

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติการจ่ายซะกาตเหนือพวกเขาทั้งหลายนอกจากทรัพย์สินของพวกเขา เก็บจากคนรวยส่งมอบคนยากจน และหากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว

ดังนั้นจงระวังทรัพย์สินที่มีเกียรติจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และจงระวังคำขอพรของผู้ถูกอธรรม เพราะไม่มีสิ่งใดขวางกั้นระหว่างบดอาอันกับอัลลอฮ์"

บันทึกโดย อัต-ติรมิซียฺ (625)

สาม: การถือศีลอด อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญญัติเหนือบรรดามุสลิม

ดังที่พระองค์ทรงบัญญัติเหนือบรรดานบีและบรรดาเราะซูล

อะลัยฮิมุสเศาะลาตุวัสสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

(บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว

เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามา

แล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ :

การละเว้นจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสียในช่วงกลางวัน
ของเดือนเราะมาฎอน

และการถือศีลอดเป็นการขัดเกลาลจิตใจและฝึกความอดทน
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า:

«يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكْلَهُ وَشُرْبَهُ مِنْ أَجْلِي
وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ»

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า “การถือศีลอดเป็นของนฉัน
และฉันจะเป็นผู้ตอบแทนสำหรับมันเอง
สำหรับบุคคลที่ละทิ้งอาหารและความใคร่ของเขาเพื่อนฉัน
และการถือศีลอดนั้นเป็นโลป้องกัน

และสำหรับผู้ถือศีลอดจะมีความสุขสองเวลา คือ
เมื่อละศีลอดและเมื่อพบพระเจ้าของเขา" เสาะฮิห์ อัล-บุคอรี
7492

สี่:

การประกอบพิธีหัจญ์

อัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือบรรดามุสลิมทุกคน

ดังที่ทรงบัญญัติเหนือบรรดานบีและบรรดาเราะซูล

อะลัยฮิมสเศาะลาตุวัสสลาม และพระองค์ทรงใช้บีอิบรอฮีม

ผู้เป็นนบีที่เป็นที่รักของพระองค์ เพื่อทำการเรียกเชิญชวน
(ผู้คน) สู่การทำหัจญ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ}

(และจงประกาศแก่นุษษยทั่วไปเพื่อการทำหัจญ์

พวกเขาจะมาหาเจ้าโดยทางเท้า และโดยทางอูฐเพรียวทุกตัว
จะมาจากทางไกลทุกทิศทาง) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 27)

และพระองค์ทรงใช้ในปีอิบรอฮีมเพื่อทำความสะอาดบัยตุลลอฮ์แก่บรรดาผู้ทำหัจญ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ }

(และจงรำลึกเมื่อเราได้ชี้แนะสถานอัลบัยต์ แก่อิบรอฮีมว่า
“เจ้าอย่าตั้งภาคีต่อข้าแต่อย่างใด

และจงทำบ้านของข้าให้สะอาด สำหรับผู้มาเวียนรอบ
ผู้ยืนละหมาด ผู้รุกอ์ และผู้สujud) (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 26)

และการทำหัจญ์นั้น คือ การเดินทางสู่บัยตุลลอฮ์
ที่มีกะกะฮ์อัลมุกัรรอมะฮ์

เพื่อการปฏิบัติศาสนกิจหนึ่งครั้งในชีวิตซึ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่
มีความสามารถ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ }

(และสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่นุษย์นั้น
คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น
อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้และผู้ใดปฏิเสธ
สธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึ่งประชาชาติทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์
อาล อิมรอน : 97) ในการประกอบพิธีหัจญ์นั้น
เป็นการรวมตัวของบรรดามุสลิมในสถานที่เดียวกันด้วยใจที่
บริสุทธิ์ในการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

และบรรดาผู้ทำหัจญ์ทุกคน

ต่างก็ได้ประกอบการทำหัจญ์ในรูปแบบที่คล้ายกัน

ซึ่งได้สลายความแตกต่างทางสังคม ความเข้าใจ
และสถานะความเป็นอยู่

และสิ่งที่โดดเด่นที่สุดของการประกอบศาสนกิจใน
อิสลามคือ รูปแบบ เวลา และเงื่อนไขต่าง ๆ
ของมันนั้น เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดมา

และเราะซูลของพระองค์

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นผู้แจ้งมา

และไม่มีสิ่งใด ๆ ที่มาจากมนุษย์

มาเพิ่มเติมหรือลด จนถึงวันกียามะฮ์

และอิบาดะฮ์ที่เป็นหลักทั้งหมดนี้

ล้วนเป็นสิ่งที่บรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม

ต่างก็ทำการเรียกร้องสู่การทำอิบาดะฮ์เหล่านั้น

และสิ่งที่โดดเด่นที่สุดของการประกอบศาสนกิจในอิสลาม
คือ รูปแบบ เวลา และเงื่อนไขต่าง ๆ ของมันนั้น
เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดมา และเราะซูลของพระองค์
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม เป็นผู้แจ้งมา และไม่มีสิ่งใด ๆ
ที่มาจากมนุษย์ มาเพิ่มเติมหรือลด จนถึงวันนี้ อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }

(วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว

ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว

ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า

และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว)

(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิเดฮ์ : 3) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

(ดังนั้นจงยึดมั่นตามที่ได้ถูกวะฮีย์แก่เจ้า

แท้จริงเจ้านั้นอยู่บนแนวทางอันเที่ยงตรง) (ซูเราะฮ์ อช-

ชุครุฟ : 43) อัลลอฮ์ ทรงตรัสถึงเรื่องละหมาด ว่า :

{فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأَنَّنتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا}

(ครั้นเมื่อพวกเจ้าเสร็จจากการละหมาดแล้ว

ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์

ทั้งในสภาพยืนและนั่งและในสภาพนอนเอกเขนกของพวกเจ้า

า ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้ว ก็จงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด

แท้จริงการละหมาดนั้นเป็นบัญญัติที่ถูกกำหนดเวลาไว้แก่ผู้ศ

รทธาทั้งหลาย) (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 103) อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงตรัสถึงประเภทของผู้ได้รับชะกาตว่า :

{ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَآبَنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ }

(แท้จริงทานทั้งหลาย นั้น สำหรับบรรดาผู้ที่ยากจน

และบรรดาผู้ที่ขัดสน และบรรดาเจ้าหน้าที่ในการรวบรวมมัน

และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขาสนิหสนม และในการไถ่ทาส

และบรรดาผู้ที่หนี้สินล้นตัว และในทางของอัลลอฮ์

และผู้ที่อยู่ในระหว่างเดินทาง

ทั้งนี้เป็นบัญญัติอันจำเป็นซึ่งมาจากอัลลอฮ์

และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ) (ซูเราะฮ์

อัต-เตาบะฮ์ : 60) อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงตรัสถึงการถือศีลอดว่า :

{ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِّنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

(เดือนรอมฎอนนั้น

เป็นเดือนที่อัลกรุอันได้ถูกประทานลงมาในฐานะเป็นข้อแนะนำสำหรับมนุษย์

และเป็นหลักฐานอันชัดเจนเกี่ยวกับข้อแนะนำนั้น

และเกี่ยวกับสิ่งที่จำแนกระหว่างความจริงกับความเท็จ

ดังนั้นผู้ใดในหมู่พวกเจ้าเข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว

ก็จงถือศีลอดในเดือนนั้น และผู้ใดป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง

ก็จงถือใช้ในวันอื่นแทน

อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า

และไม่ทรงให้มีความลำบากแก่พวกเจ้าและเพื่อที่พวกเจ้าจะได้

ดีให้ครบถ้วน ซึ่งจำนวนวัน (ของเดือนเราะมาฎอน)

และเพื่อพวกเจ้าจะได้ให้ความเกรียงไกรแด่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พระ

องค์ทรงแนะนำแก่พวกเจ้า และเพื่อพวกเจ้าจะขอบคุณ)

(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 185) และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ

วะตะอาลา ได้ตรัสถึงการทำฮัจญ์ว่า:

{ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ }

((เวลา)

การทำฮัจญ์นั้นมีหลายเดือนอันเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว

ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำฮัจญ์จำเป็นแก่เขาในเดือนเหล่านั้น

แล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด

และไม่มีการวิวาทใด ๆ ใน (เวลา) การทำหัจญ์ และความดีใด ๆ
ที่พวกเจ้ากระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี
และพวกเจ้าจงเตรียมเสบียงเถิด
แท้จริงเสบียงที่ดีที่สุดนั้นคือความยำเกรง
และพวกเจ้าจงยำเกรงข้าเถิด โอ้ ผู้มีปัญญาทั้งหลาย !)
(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 197) และการอิบาดะฮ์
(การเคารพสักการะ) ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดนี้
ล้วนแล้วเป็นสิ่งที่บรรดานบี อะลัยฮิมุสลาม
ทุกคนต่างก็เรียกร้องเชิญชวนไปสู่มัน

**25- ศาสนทูตของศาสนาอิสลามคือ มุฮัมมัด บิน
อับดุลลอฮ์ สืบเชื้อสายจากลูกหลานของอิสมาอีล
บินอิบรอฮีม เขาเกิดที่นครมักกะฮ์ในปี ค.ศ. 571**

**ได้รับการแต่งตั้งเป็นนบีที่นั่น
และได้อพยพไปยังนครมะดีนะฮ์
และท่านไม่มีส่วนเข้าร่วมกับกลุ่มชนของเขาใน
เรื่องการบูชาต่าง ๆ**

**แต่ท่านจะเข้าร่วมกับการงานที่มีศีลธรรมที่ดีงาม
และท่านเป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีงามก่อนที่จะมา
เป็นนบีเสียอีก**

**กลุ่มชนของท่านได้ให้สมญานามแก่ท่านว่า
อัลอามีน (ผู้ซื่อสัตย์)
และเมื่อท่านมีอายุครบสี่สิบปี**

อัลลอฮ์ก็ทรงประทานความช่วยเหลือแก่ท่านด้วย

ยหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่ (ปาฏิหาริย์)
และที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออัลกุรอาน ซึ่งเป็นมูอัญษัต
(ปาฏิหาริย์)

ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาเราะซูลทั้งหลาย
ที่ยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้
และเมื่อท่านได้ทำการเผยแพร่ศาสนาได้ครบสม
บูรณ์แล้ว ท่านก็เสียชีวิตขณะที่ท่านมีอายุ 63 ปี
ศพของท่านถูกฝังอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์
และท่านเราะซูลมุฮัมมัด
คือลัลลอฮฺอะลยฮิสสลัม
เป็นนบีและเราะซูลคนสุดท้ายที่อัลลอฮ์ได้ส่งมายัง
มนุษยด้วยการนำทางนำและศาสนาที่เที่ยงธรรม
มา

เพื่อนำมวลมนุษย์ออกจากความมืดมิดแห่งการป
ฏิเสธและการบูชาสิ่งต่าง ๆ
และความเขลาอวิชาสู่แสงสว่างแห่งเตาฮีดและก
ารศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า
ท่านถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้เผยแพร่เรียกร้องสู่พระองค์
ด้วยการอนุวัติจากพระองค์

ศาสนทูตของศาสนาอิสลามคือ มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์
สืบเชื้อสายจากนบีอิสมาอีล บิน อิบรอฮีม

เขาเกิดที่นครมักกะฮ์ในปี

ค.ศ.

571

ได้รับการแต่งตั้งเป็นนบีที่นั่น และได้อพยพไปยังนครมะดีนะฮ์
กลุ่มชนของท่านได้ให้สมญานามแก่ท่านว่า อัลอามีน
(ผู้ที่ซื่อสัตย์)

และท่านไม่มีส่วนเข้าร่วมกับกลุ่มชนของท่านในเรื่องการบูชา
ต่าง ๆ แต่ท่านจะเข้าร่วมกับงานที่มีศีลธรรมที่ดีงาม
และท่านเป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีงามก่อนที่ท่านจะเป็นนบีเสียอีก
และอัลลอฮ์ได้ทรงให้คุณลักษณะแก่ท่านด้วยการมีมารยาทที่
ดีงามยิ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ}

(และแท้จริง เจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่) (ซูเราะฮ์
อัล-เกาะลัม : 4) และอัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งให้ท่านได้เป็นนบี
เมื่อท่านอายุ 40 ปี
และได้ทรงประทานสัญญาณความยิ่งใหญ่ต่าง ๆ ให้
(มุอฺญิซาต) และที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือคัมภีร์อัลกุรอาน

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮฺอะลัยฮิสะลัม ได้กล่าวไว้ว่า :
«مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَ
وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرُهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

"ไม่มีท่านใดที่เป็นนบี นอกจากจะได้รับมุอฺญิซาต
(ปาฏิหาริย์)

เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ถึงการเป็นเราะซูลของท่านเพื่อให้ผู้คนศรั
ทธา

แต่ปาฏิหาริย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮ์ประทานแก่นั้นคือโองกา
ร (คัมภีร์อัลกุรอาน) ดังนั้นฉันหวังว่า
ฉันจะเป็นนบีที่มีผู้ติดตามมากที่สุดในวันกิยามะฮ์" เศาะฮิห์

อัล-บุคอรี^๑ และคัมภีร์อัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่นั้นคือ
โองการที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เราะซูลของพระองค์
คือลัลลอฮะลัยฮะสลัม อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ }

(คัมภีร์นี้ ไม่มีความสงสัยใด ๆ ในนั้น
เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น) (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 2) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสถึงเรื่องนี้ว่า :

{ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا }

(พวกเขาไม่พิจารณาดูอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า
อัล-กุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้ว

แน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย)

(ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 82)

และอัลลอฮ์ทรงทำลายบรรดาจณินและมนุษย์เพื่อให้พวกเขา
นำมาเหมือนดังอัลกุรอาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا }

(จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

แน่นอนหากมนุษย์และจณินรวมกันที่จะนำมาเช่นอัลกุรอานนี้
พวกเขาไม่อาจจะนำมาเช่นนั้นได้

และแม้ว่าบางคนในหมู่พวกเขาเป็นผู้ช่วยเหลือแก่อีกบางคน

ก็ตาม) (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ : 88) และอัลลอฮ์

ทรงทำลายพวกเขาให้น่าสับสนเหมือนดังกับอัลกุรอาน

อัลลอฮ์ ทรงตรัสว่า :

{ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَاءَكُمْ
مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

(หรือพวกเขา กล่าวว่า “เขา (มุฮัมมัด) ได้ปลอมแปลงอัลกุรอานขึ้นมา” (มุฮัมมัด) จึงกล่าวเถิด “ดังนั้น

พวกท่านจงนำมาสักสิบซูเราะฮ์ที่ถูกปลอมแปลงขึ้นให้ได้อย่างอัลกุรอาน

และพวกท่านจงเรียกผู้ที่มีความสามารถในหมู่พวกท่านอื่นจากอัลลอฮ์ (ให้มาช่วย) ถ้าพวกท่านเป็นพวกสัตย์จริง)

(ซูเราะฮ์ ฮุด : 13) และอัลลอฮ์

ทรงทำลายพวกเขาให้นับทเดียวที่เหมือนดังกับอัลกุรอาน

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

(และหากปรากฏว่าพวกเจ้าอยู่ในความแคลงใจใด ๆ จากสิ่งที่เราได้ลงมาแก่บ่าวของเราแล้ว

ก็จงนำมาสักซูเราะฮ์หนึ่งเยี่ยงสิ่งนั้น

และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าอื่นนอกจากอัลลอฮ์

หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง) (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์: 23)

และคัมภีร์อัลกุรอานเป็นมูอัญซาต (ปาฏิหาริย์)

เดียวของบรรดานบีที่ยังคงอยู่จนปัจจุบัน

และหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทำให้ศาสนาได้สมบูรณ์แก่ท่านเราะ

ซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และท่านก็ได้ทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แล้ว

ท่านก็เสียชีวิตขณะที่ท่านมีอายุ 63 ปี

และถูกฝังที่นครมะดีนะฮ์ เมืองแห่งท่านเราะซูล

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ท่านคือศาสนทูตคนสุดท้าย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا }

(มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขาเจ้า แต่เป็นเราะซูลของอัลลอฮ์และคนสุดท้ายแห่งบรรดานบี และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้) (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ : 40)
จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า:
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลียะสลัลม กล่าวว่
«إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وَضِعَتْ هَذِهِ اللَّبْنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبْنَةُ وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ»

"แท้จริงแล้ว

อุปมาฉันและอุปมาบรรดานบีก่อนหน้าฉันเปรียบเสมือนคนที่
สร้างบ้านแล้วสร้างมันให้สวยงาม
เว้นแต่บริเวณสำหรับอิฐก้อนหนึ่ง
(ที่อยู่จุดสูงสุดของหลังคาบ้าน)
บรรดาผู้คนต่างพากันมาล้อมมันและพวกเขาประหลาดใจโด
ยกล่าวว่า มันจะดีกว่าอย่างไรถ้าได้เอาก่อนอิฐได้วางไว้ตรงนี้
ท่านกล่าวว่า "ฉันคือก้อนอิฐก้อนนั้น
และฉันคือศาสนทูตคนสุดท้าย" เสะะฮิห์ อัล-บุคอรี
และในคัมภีร์อินญิล (ไบเบิล) ท่านอัลมะซีห์ (อีซา)
อะลียิสสลาม
ได้แจ้งเป็นข่าวดีถึงการมาของท่านเราะซูลมุฮัมมัด
คือลัลลอฮุอะลียะสลัลม ว่า :
ก้อนอิฐที่ผู้ก่อสร้างได้ปฐิเษรนั้น
มันได้กลายเป็นจุดที่สูงที่สุดของบ้าน
พวกท่านได้อ่านกันบ้างหรือไม่ที่มีบรรทิกในคัมภีร์

ท่านยะซุอ์ได้กล่าวแก่พวกเขาซึ่งอิงจากพระเจ้าว่า
 "นี่ถือว่าเป็นสิ่งที่ประหลาดใจมากในสายตาของเรา"
 และคัมภีร์เตารอฮ์ที่มีอยู่ในปัจจุบันได้มีบันทึกในนั้นถึงการก
 ล่าวของท่านนบีมุซา อะลัยฮิสสลาม ว่า
 "ข้าจะแต่งตั้งคนหนึ่งในหมู่พวกเขาเป็นนบี
 ซึ่งเป็นคนที่ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเขาเหมือนกับท่าน
 และข้าจะทำให้คำตรัสของข้าอยู่ในปากของเขา
 แล้วเขาก็จะสนทนากับพวกเขาด้วยทุกสิ่งที่ข้าได้สั่งเสียไว้"

และท่านเราะซูล มุฮัมมัด คือลลิลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 เป็นเราะซูลที่อัลลอฮ์ทรงเลือกด้วยทางนำและศาสนาที่เที่ยงธ
 รรม และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า ท่านเป็นผู้ที่อยู่กับสัจธรรม
 และพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ท่านทำการเผยแพร่อะด้วยการอนุมัติ
 จากพระองค์

{لَٰكِنَ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ ۖ أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ
 شَٰهِدًا}

(แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงยืนยันในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทาน
 ลงมาแก่เจ้า ว่า
 พระองค์ได้ทรงประทานสิ่งนั้นมาด้วยความรู้ของพระองค์และ
 มลาอิกะฮ์ก็ยืนยันด้วย

และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงยืนยัน) (ซูเราะฮ์ อัน-
 นิสาฮ์: 166) อัลลอฮ์ สُبْحَانَاฮู ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ
 بِاللّٰهِ شَٰهِدًا}

(พระองค์คือผู้ทรงส่งเราะซูลของพระองค์พร้อมด้วยแนวทางที่ถูกต้องและศาสนาแห่งสัจธรรมเพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนา (ของพระองค์) นั้นประจักษ์แจ้งเหนือศาสนาอื่นทั้งมวล และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นพยาน) (ซูเราะฮ์ อัล-ฟัตห์ : 28)

อัลลอฮ์ได้ส่งท่านมาเพื่อนำผู้คนออกจากความมืดมนของกา
รบุชารูปเคารพ การปฏิเสธ
และความโง่เขลาไปสู่ความสว่างแห่งการเตาฮีดและการศรัทธ
า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

(ด้วยคัมภีร์นั้นแหละ

อัลลอฮ์จะทรงแนะนำผู้ที่ปฏิบัติตามความพึงพระทัยของพระ
องค์ ซึ่งบรรดาทางแห่งความปลอดภัย
และจะทรงให้พวกเขาออกจากความมืดไปสู่แสงสว่างด้วยอนุ
มัติของอัลลอฮ์ และจะทรงแนะนำพวกเขาสู่ทางอันเที่ยงตรง)
(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 16) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{الرَّ ٰ كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى
صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ }

(อะลิฟ ลาม ร่อ คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า
เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความมืดมนทั้งหลาย
สู่ความสว่าง ด้วยอนุมัติของพระเจ้าของพวกเขา

สู่ทางของพระผู้เดชาภาพ
(ซูเราะฮ์ อิบรอฮีม : 1)

ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ)

26- และบทบัญญัติของอิสลามที่นบีมุฮัมมัด

คือลัทธิล่อฮะลัฮะฮ์ลัลล์ลัลล์ นำมา

คือศาสน์สุดท้ายที่มาจากพระเจ้า

และเป็นบทบัญญัติแห่งพระเจ้า

และเป็นบทบัญญัติที่สมบูรณ์แบบ

และในนั้นมีทั้งความชอบธรรมในทางศาสนาขอ

มนุษยและทางโลกของพวกเขา

และมันทำการปกปักษ์รักษาศาสนาของผู้คน

เลือดเนื้อของพวกเขา

ทรัพย์สินเงินทองของพวกเขา

สติปัญญาของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา

และเป็นบทบัญญัติที่ทำการยกเลิกบทบัญญัติที่ม

าก่อนหน้านี้ทั้งหมดเช่นเดียวกับที่บทบัญญัติก่อ

นหน้านี้ต่างก็ยกเลิกซึ่งกันและกัน

บทบัญญัติของอิสลามที่นบีมุฮัมมัด

คือลัทธิล่อฮะลัฮะฮ์ลัลล์ลัลล์

นำมา

คือศาสน์สุดท้ายที่มาจากพระเจ้า

และเป็นบทบัญญัติแห่งพระเจ้า

อัลลอฮ์ทรงทำให้ศาสนานี้ได้สมบูรณ์ด้วยศาสน์ฉบับนี้

และทรงทำให้ความกรุณาเมตตาของพระองค์นั้นสมบูรณ์ได้

គំរូទិន្នន័យស្រាវជ្រាវ

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا}

ซึ่งศาสนาของพวกเขาและเข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้ว

และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว)

และบทบัญญัติแห่งอิสลามนั้น

และในนั้นมีทั้งความชอบธรรมในทางศาสนาของมนุษย์และท
 าวโลกของพวกเขา

เพราะมันเป็นศาสนาที่รวบรวมของทุกบทบัญญัติที่มาก่อนหน้ามัน และได้ทำให้บทบัญญัติเหล่านั้นสมบูรณ์แบบ อัลลอฮ์ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا }

(แท้จริง อัลกุรอานนี้ นำสู่ทางที่เที่ยงตรงยิ่ง และแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ประกอบความดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขานั้น จะได้รับการตอบแทนอันยิ่งใหญ่)

(๒) เพราะเหตุนี้ **อัล-อิสรออ์** : 9)

และบทบัญญัติอิสลามได้มาปลดปล่อยผู้คนจากภาระหนักแ
ละพันธนาการที่ติดตัวกับประชาชาติที่มาก่อนหน้านั้น
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا
بِهِ وَعَزَّوْهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}

{คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราเช่น

ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ
ที่พวกเขา ทั้งในอัต-เตารอต และในอัล-อินญิลโดยที่เขา
จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามีให้กระ
ทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ

ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา
ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดปล่อยออกจากพวกเขา

ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา
ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา

และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา

และปฏิบัติตามแสงสว่าง ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซร้
ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ :
157)

และบทบัญญัติอิสลามได้ทำการยกเลิกทุกบทบัญญัติที่ม
าก่อนหน้านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۚ
فَاَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا
مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا
آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ}

{และเราได้ให้คัมภีร์ลงมาแก่เจ้า ด้วยความจริง
ในฐานะที่เป็นที่ยืนยันคัมภีร์ที่อยู่เบื้องหน้านั้นและเป็นที่ควบคุม
คัมภีร์ (เบื้องหน้า) นั้น ดังนั้นเจ้าจงตัดสินสินระหว่างพวกเขา

ด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมาเกิด
และจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา
โดยเขวออกจากความจริงที่ได้มาอย่างเจ้า
สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น
เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้
และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว
แน่นอนก็ทรงให้พวกเจ้าเป็นประชาชาติเดียวกันแล้ว
แต่ทว่าเพื่อที่จะทรงทดสอบพวกเจ้าในสิ่งที่พระองค์ได้ประหา
นแก่พวกเจ้า
ดังนั้นพวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเกิด
ยังอัลลอฮ์นั้นคือ การกลับไปของพวกเจ้าทั้งหมด
แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเจ้าทราบในสิ่งที่พวกเจ้ากำลัง
ขัดแย้งกัน在那นั้น} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 48)
ดังนั้นคัมภีร์อัลกุรอานที่ประกอบด้วยหลักบทบัญญัติได้มาเพื่
อยืนยันถึงความสัตย์จริงของบรรดาคัมภีร์ที่มาก่อนหน้านั้น
เป็นตัวชี้ขาด และยกเลิกบรรดาคัมภีร์เหล่านั้น

27- อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา

ไม่ยอมรับศาสนาอื่นใดนอกจากอิสลามเท่านั้น

ซึ่งเป็นศาสนาที่ศาสนทูตมุฮัมมัด

คือลัลลอฮุอะลียะฮ์สลัม ได้นำมา

และใครก็ตามที่นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่อิสลาม

ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับจากเขา

อัลลอฮ์

สُبْحَانَهُ

ะตะอาลา

ไม่ยอมรับศาสนาอื่นใดนอกจากอิสลามเท่านั้น

หลังจากที่ส่งท่านศาสนทูตมุฮัมมัด

คือลัลลอฮฺอะลียฮิอะสลัม

เป็นเราะสุลมา

และท่านได้นำศาสนาเ็นมา

และใครก็ตามที่นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่อิสลาม

ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับจากเขา อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

{และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว

ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด

และในโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน} (ซูเราะฮ์อาล อิมรอน

: 85) อัลลอฮ์ สُبหานาฮู ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

{แท้จริงศาสนา ณ อัลลอฮ์นั้นคือ อัลอิสลาม
และบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์

มิได้ขัดแย้งกันนอกจากหลังจากที่ได้รับความรู้

มายังพวกเขาเท่านั้น

ทั้งนี้เนื่องจากความอิจฉาริษยาระหว่างพวกเขาเอง

และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อบรรดาโองการของอัลลอฮ์แล้วไซ้

แน่นอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระ} (ซูเราะฮ์

อาล อิมรอน : 19)

และศาสนาอิสลามคือศาสนาของนบีอิบรอฮีม อะลียฮิสลาม

ผู้ซึ่งเป็นเราะซูลที่เป็นที่รักของอัลลอฮ์ ตะอาลา อัลลอฮ์

ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{وَمَنْ يَرْغُبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ ۚ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۚ
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ}

{และใครเล่าที่จะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม
นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเองโอดเขลาเท่านั้น และแท้จริงนั้น
เราได้คัดเลือกเขา (ให้เป็นนบีและเราะซูล) ในโลกนี้
และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดี ๆ อย่างแน่นอน}
(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 130) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ
วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ
وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا}

{และผู้ใดเล่าจะมีศาสนา
ดียิ่งไปกว่าผู้ที่มอบใบหน้าของเขาให้แก่อัลลอฮ์
และขณะเดียวกันเขาก็เป็นผู้กระทำความ
และปฏิบัติตามแนวทางของอิบรอฮีม ผู้ไฝหาคำความจริง
และอัลลอฮ์ได้ถือเอาอิบรอฮีมเป็นสหาย} (ซูเราะฮ์ อัน-นีส้า
: 125) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงบัญชาให้มุฮัมมัด
คือลัลลอฮุอะละยฮิซซาลัม ผู้เป็นเราะซูลของพระองค์
เพื่อให้กล่าวแก่ผู้คนว่า :

{قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَيْمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ}

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น
พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง
คือศาสนาที่เที่ยงแท้อันเป็นแนวทางของอิบรอฮีมผู้ไฝหาคำ
จริง และเขา(อิบรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ให้มภาคีขึ้น}
(ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 161)

28-

อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่น

บีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์

ซึ่งเป็นพระวณะของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

อัลลอฮ์ทรงทำทนายมนุษย์และญิน ให้นำหนังสือที่

คล้ายกับอัลกุรอานทั้งเล่ม หรือแค่บทใดบทหนึ่ง

และความท้าทายยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้

อัลกุรอานตอบคำถามสำคัญมากมายที่ทำให้ผู้ค

้นับล้า่นงวาย

และอัลกุรอานคัมภีร์ที่มีเกียรตินี้ก็ยังคงได้รับการ

ปกป้องรักษาจนถึงทุกวันนี้ในภาษาอาหรับซึ่งเป็น

ภาษาที่คัมภีร์นี้ถูกประทานลงมา

ไม่มีการตัดออกแม้อักษรเดียว

และเป็นคัมภีร์ที่ถูกตีพิมพ์และมีการกระจายอย่าง

แพร่หลาย เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ ที่มหัศจรรย์

ที่ควรค่าแก่การอ่านหรืออ่านความหมายที่ได้รับ

การแปล ในทำนองเดียวกัน

สุนนะฮ์ของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม คำสอนของท่าน

และชีวประวัติของท่านได้รับการปกป้องรักษาและไ

ได้รับการถ่ายทอดตามสายรายงานที่เชื่อถือได้
 มีการตีพิมพ์เป็นภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาที่ท่าน
 ศาสนทูตมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ได้พูดไว้ และได้มีการแปลเป็นหลาย ๆ ภาษา
 คัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮ์ของท่านศาสนทูตมุ
 หัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ทั้งสองอย่างนี้เป็นที่มาแห่งบทบัญญัติและกฎหมาย
 ของอิสลาม
 ดังนั้นศาสนาอิสลามไม่ได้นำมาจากการกระทำ
 ของบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมัน
 แต่เป็นศาสนาที่ได้นำมาจากโองการที่ถูกประหา
 นลงมา นั่นคือ
 คัมภีร์อัลกุรอานและสุนนะฮ์ของท่านนบี
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

และคัมภีร์อัลกุรอาน
 คือคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้วะฮยูให้แก่ปี่มุฮัมมัด
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ผู้เป็นศาสนทูตที่มีเชื้อสายเป็นชาวอาหรับ
 ซึ่งประทานลงมาด้วยภาษาอาหรับ
 และเป็นพระวจนะของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
 อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ
 لَتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) }

(และแท้จริงมัน

เป็นการประทานลงมาของพระเจ้าแห่งสากลโลก(192)

อรรหฺ ผู้ซื่อสัตย์ได้นำมันลงมา(193)

ยังหัวใจของเจ้าเพื่อเจ้าจักได้เป็นผู้ตักเตือนคนหนึ่ง(194)

เป็นภาษาอาหรับอันชัดแจ้ง(195)) (ซูเราะฮ์ อซ-ซุรอฮ์ : 192-195) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะลَا ได้ตรัสว่า :

{وَأَنكَ لَتَلْقَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ}

{และแท้จริง เจ้าจะได้รับอัลกุรอานอย่างแน่นอน จากพระผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้} (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล : 6)

และคัมภีร์อัลกุรอานนี้เป็นการประทานลงมาจากอัลลอฮ์และเป็นการยืนยันถึงความสัตย์จริงของบรรดาคัมภีร์ที่มาก่อนหน้านั้น อัลลอฮ์ ะอะอะลَا ตรัสว่า :

{وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ}

{และอัลกุรอานนี้มีไขจะถูกบันทึกขึ้นโดยผู้ใดนอกจากอัลลอฮ์ แต่เป็นการยืนยันคัมภีร์ที่มีมาก่อน และเป็นการจำแนกข้อบัญญัติต่าง ๆ ในนั้น ไม่มีข้อสงสัยในคัมภีร์นั้นซึ่งมาจากพระเจ้าแห่งสากลโลก} (ซูเราะฮ์ ยูनुส : 37)

และคัมภีร์อัลกุรอานที่ยิ่งใหญ่นี้ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นส่วนใหญ่ที่ชาวยิวและชาวคริสต์มีความแตกต่างในเรื่องศาสนาของพวกเขา อัลลอฮ์ ะอะอะลَا ทรงตรัสว่า :

{และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเหล่านั้นไม่เห็นดอกหรือว่า
แท้จริงชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นแต่ก่อนนี้รวมติดเป็นอัน
เดียวกัน แล้วเราได้แยกมันทั้งสองออกจากกัน
และเราได้ทำให้ทุกสิ่งมีชีวิตมาจากน้ำ
ดังนั้นพวกเขาจะยังไม่ศรัทธาอีกหรือ} (ซูเราะฮ์ อัล-ฮัจญ์ : 30) และวิธีการสร้างมนุษย์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبُعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نَّرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَتُقَرَّ فِي الْأَرْحَامِ مَا
نَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ ۖ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ
وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۚ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ
هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ }

{โอ้ มนุษย์เอ๋ย ! หากพวกเจ้ายังอยู่ในการสงสัยแคลงใจ
เกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพแล้วไซ้
แท้จริงเราได้บังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วจากเชื้ออสุจิ
แล้วจากก้อนเนื้อ ทั้งที่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์
และไม่เป็นรูปร่างที่สมบูรณ์
เพื่อเราจะได้ชี้แจงเคล็ดลับแห่งเดชานุภาพ แก่พวกเจ้า
และเราให้การตั้งครุฑเป็นที่แน่นอนอยู่ในมดลูกตามที่ประสงค์

จนถึงเวลาที่กำหนดไว้แล้วเราให้พวกเจ้าคลอดออกมาเป็นทารก
แล้วเพื่อพวกเจ้าจะได้บรรลุสุวัยฉกรรจ์ของพวกเจ้า
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้เสียชีวิตในวัยหนุ่ม
และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ถูกนำกลับสู่วัยต่ำต้อย วัยชรา
เพื่อเขาจะไม่รู้อะไรเลยหลังจากมีความรู้
และเจ้าจะเห็นแผ่นดินแห้งแล้ง
ครั้นเมื่อเราได้หลั่งน้ำฝนลงมาบนมัน มันก็จะเคลื่อนไหว

ขยายตัวและพองตัวและอวกะงออกมาเป็นพืช ทุกอย่างเป็นคู่ ๆ {ดูสวยงาม} [ซูเราะฮ์ อัลหัจญ์ : 5] แล้วมันปลายของเขายูที่ไหนและอะไรเป็นรางวัลสำหรับคนที่ทำดีและบทลงโทษสำหรับคนที่ทำชั่วหลังจากการมีชีวิตในโลกนี้

และหลักฐานในเรื่องที่เกี่ยวกับประเด็นนี้มีกล่าวไว้แล้วในประเด็นที่ (20)

และการดำรงอยู่ในโลกนี้มันเกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือเกิดขึ้นอย่างมีเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่? อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ افْتَرَبَ أَهْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ }

{และพวกเขามีได้มองดูในอำนาจทั้งหลายแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน

และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ ? และแท้จริงอาจเป็นไปได้ว่า

กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขาได้ใกล้มาแล้ว แล้วก็ถ้อยคำใดเล่าที่พวกเขาจะศรัทธากันหลังจากอัลกุรอาน} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 185) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ }

{พวกเจ้าคิดว่า

แท้จริงเราได้ให้พวกเจ้าบังเกิดมาโดยไร้ประโยชน์

และแท้จริงพวกเจ้าจะไม่กลับไปหาเรากระนั้นหรือ ?} (ซูเราะฮ์ อัล-มูมีนูน : 115)

และคัมภีร์อัลกุรอานได้รับการดูแลจนถึงทุกวันนี้ด้วยภาษา
าที่ถูกประทานลงมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ}

{แท้จริงเราได้ให้ข้อตักเตือน(อัลกุรอาน)ลงมา
และแท้จริงเราเป็นผู้รักษามันอย่างแน่นนอน} (ซูเราะฮ์ อัล-
หิญญรี : 9) ไม่มีแม้แต่อักษรเดียวที่ถูกตัดออกไป
และเป็นไปไม่ได้ที่จะเกิดขึ้นในคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งความย้อนแ
แย้งกัน การลดทอน หรือการเปลี่ยนแปลง อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

{أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا}

(พวกเขาไม่พิจารณาดูอัลกุรอานบ้างหรือ ? และหากว่า
อัลกุรอานมาจากผู้ที่ไม่ใช่อัลลอฮ์แล้ว
แน่นอนพวกเขาก็จะพบว่าในนั้นมีความขัดแย้งกันมากมาย)
(ซูเราะฮ์ อัน-นีส้า : 82) เป็นคัมภีร์ที่ถูกตีพิมพ์
มีการกระจายอย่างแพร่หลาย

เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่และน่าอัศจรรย์ที่ควรค่าแก่การอ่าน
และฟัง หรืออ่านคำแปลความหมายของมัน
เช่นเดียวกับซุนนะฮ์ คำสอน และชีวประวัติของท่านเราะซูล
มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้รับการเก็บรักษาและถ่ายทอดตามสายรายงานที่เชื่อถือได้
ด้วยภาษาอาหรับที่ท่านเราะซูล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ใช้พูดกัน และได้มีการแปลเป็นภาษาต่าง ๆ
คัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านเราะซูล มุฮัมมัด
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เป็นแหล่งอ้างอิงหนึ่งเดียวของบัญญัติต่าง ๆ

และกฎหมายของอิสลาม

ไม่ได้มาจากการกระทำของบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องของมัน
แต่มันได้รับมาจากวะหีย์ที่ถูกประทานลงมาจากอัลลอฮ์

นั่นคือ: อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี

คือลัทธิอะลียะฮ์วะลียะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ - لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ }

{แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อข้อตักเตือน

(อัลกุรอาน)

เมื่อได้มีมายังพวกเขา

และแท้จริงอัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่มีอำนาจยิ่ง-

ความเท็จจากข้างหน้าและจากข้างหลังจะไม่คืบคลานเข้าไป

สู่อัลกุรอานได้

(เพราะ)

เป็นการประทานจากพระผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงได้รับการสร

รเสริญ} (ซูเราะฮ์ ฟุศสิลัต : 41 42) และอัลลอฮ์ ตะอาลา

ได้ทรงตรัสถึงซุนนะฮ์ของท่านนบี

คือลัทธิอะลียะฮ์วะลียะฮ์

ว่า

แท้จริงแล้วมันเป็นวะฮีย์จากอัลลอฮ์ :

{وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ }

{และสิ่งใดที่ท่านเราะซูลได้นำมาให้แก่พวกเจ้า

พวกเจ้าจงรับมันเถิด

และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย

พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ} (ซูเราะฮ์ อัล-

หัจร : 7)

29-

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีการทำความดีต่อบิดามารดา

แม้ว่าท่านทั้งสองไม่ได้เป็นมุสลิมก็ตาม
และมันเป็นการเสี่ยงจากอัลลอฮ์เหนือบรรดาผู้
ป็นลูกทุกคน

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีการทำความดีต่อบิดามารดา
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَنْتَلِعَنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ
أَخَذَهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَمًّا وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا }

{และพระเจ้าของเจ้าบัญชาว่า

พวกเจ้าอย่าเคารพภักดีผู้ใดนอกจากพระองค์เท่านั้นและจง
ทำดีต่อบิดามารดา

เมื่อผู้ใดในทั้งสองหรือทั้งสองบรรลุนิติภาวะอยู่กับเจ้า
ตั้งนั้นอย่ากล่าวแก่ทั้งสองว่า อุม ! และอย่าขู่เข็ญท่านทั้งสอง
และจงพูดแก่ท่านทั้งสองด้วยถ้อยคำที่อ่อนโยน} (ซูเราะฮ์

อัล-อิสรอฮ์ : 23) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ
اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ }

{และเราได้สั่งการแก่นุษย์เกี่ยวกับบิดา มารดาของเขา
โดยที่มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาอ่อนเพลียงลงครั้งแล้วครั้ง
เล่า และการหย่านมของเขาในระยะเวลาสองปี
เจ้าจงขอบคุณข้า และบิดามารดาของเจ้า ยังเรานั้น

คือการกลับไป} (ซูเราะฮ์ ลุคมาน : 14) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهِ
วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمَلُهُ
وَفَصْلَاهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ
وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۚ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ }

{และเราได้สั่งเสียมนุษย์ให้ทำดี ต่อบิดามารดาของเขา
มารดาของเขาได้อุ้มครรภ์เขาด้วยความเหนื่อยยาก
และได้คลอดเขาด้วยความเจ็บปวด
และการอุ้มครรภ์เขาและการหย่านมของเขาในระยะเวลาสาม
สิบเดือน

จนกระทั่งเมื่อเขาบรรลุนิติภาวะของเขาและมีอายุถึงสี่สิบปี
เขาจะกล่าววิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอพระองค์ทรงโปรดประทานแก่ข้าพระองค์
เพื่อให้ข้าพระองค์ขอบคุณต่อความโปรดของพระองค์ท่าน
ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงโปรดปรานแก่ข้าพระองค์และบิดามาร
ดาของข้าพระองค์
และให้ข้าพระองค์ทำความดีเพื่อให้ความดีเกิดขึ้นในลูกหลาน
ของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอลุแก่โทษต่อพระองค์
และแท้จริงข้าพระองค์อยู่ในหมู่ผู้มอบน้อม} (ซูเราะฮ์ อัล-
อะห์กอฟ : 15)

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحَسَنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ
مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ»

และจากท่านอับูฮุร็อยเราะฮ์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ ได้เล่าว่า
“ชายคนหนึ่งมาหาท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮุลลัยฮะซัลลัม แล้วถามว่า
“ผู้ใดคือคนที่มีสิทธิมากที่สุดที่ฉันจะต้องคบหาอย่างดี?”
ท่านตอบว่า “แม่ของท่าน” เขาถามต่ออีกว่า
“แล้วใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า “แม่ของท่าน”
เขาก็ถามอีกว่า “แล้วใครอีกหลังจากนั้น?” ท่านก็ตอบว่า
“คือแม่ของท่าน” เขาก็ถามอีกว่า “แล้วใครอีกหลังจากนั้น?”
ท่านก็ตอบว่า “หลังจากนั้นก็คือพ่อของท่าน” (บันทึกโดย
มุสลิม)

และคำสั่งนี้เป็นการสั่งเสียให้ทำดีต่อพ่อแม่
แม้ว่าท่านทั้งสองจะเป็นมุสลิมหรือไม่ก็ตาม

فَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: (قَدِمْتُ أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ وَمَدَنِيَّتِهِمْ
إِذْ عَاهَدُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ ابْنِهَا فَاسْتَفْتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ»

มีรายงานจากอัสมาอ์ บินติ อับบักร์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา
เล่าว่า: “มารดาของฉันซึ่งนางเป็นมุชริกได้มาหาฉันตั้งแต่สมัย
ยกุเรช ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุลลัยฮะซัลลัม
ได้ทำสนธิสัญญาสงบศึกกับชาวกุเรช ณ ฮุดัยบียะฮ์ ดังนั้น
ฉันจึงได้ถามท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุลลัยฮะซัลลัม
ว่า : โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์ แม่ของฉันได้เข้ามาหาฉัน
โดยนางมีความต้องการที่จะให้ฉันสร้างสัมพันธ์และติดต่อกับ
นาง

ดังนั้น
ฉันควรติดต่อและหิบบินข่าวของให้แม่ของฉันจะได้หรือไม่?
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุลลัยฮะซัลลัม กล่าวว่า :
“ได้ซิ เธอจงสานสัมพันธ์กับแม่ของเธอเถิด” เศาะฮิห์ อัล-
บุคอรี

หากพ่อแม่เอาใจจดจ่อและมุ่งมั่นทำให้ลูกละทิ้งศาสนาอิสลามไปสู่การปฏิเสธศรัทธา

ดังนั้นคำสอนแห่งอิสลามที่มีต่อผู้เป็นลูก -
ที่อยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ - ไม่อนุญาตให้เชื่อฟังทั้งสอง
และให้มันคงกับการเป็นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ตลอดไปและใช้
ให้ปฏิบัติต่อท่านทั้งสองด้วยความชอบธรรม อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

{ وَإِنْ جُهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي
الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ }

{และถ้าเขาทั้งสองบังคับเจ้าให้ตั้งภาคีต่อข้า
โดยที่เจ้าไม่มีความรู้ในเรื่องนั้น
เจ้าอย่าได้เชื่อฟังปฏิบัติตามเขาทั้งสอง
และจงอดทนอยู่กับเขาทั้งสองในโลกนี้ด้วยการทำความดี
และจงปฏิบัติตามทางของผู้ที่กลับไปสู่ข้า
และยังเรานั้นถือทางกลับของพวกเจ้า ดังนั้น
ข้าจะบอกแก่พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไว้} (ซูเราะฮ์
ลูกมาน : 15)

และอิสลามไม่ได้ห้ามมุสลิมจากการทำดีต่อเครือญาติของ
เขาที่นับถือพระเจ้าหลายองค์
หรือกับผู้อื่นที่ไม่ใช่เครือญาติของเขา
หากพวกเขาเหล่านั้นไม่ได้อยู่ในบรรดาผู้ทำสงครามกับเขา
อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ أَنْ
تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ }

{อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีได้ต่อต้าน
พวกเจ้าในเรื่องศาสนาและพวกเขามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจาก
บ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวก
เขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้มีความยุติธรรม} (ซูเราะฮ์ อัล-
มุนตะหินะฮ์ : 8)

และศาสนาอิสลามได้สั่งใช้ด้วยการสังเสียในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
บลูก ๆ และสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อิสลามกำชับคือ
ให้พ่อทำการสอนลูก ๆ ถึงสิทธิต่าง ๆ ของอัลลอฮ์
ที่จำเป็นสำหรับพวกเขา ดังที่ท่านนบี
คือลลลอฮุอะลยฮิวะสสลัม ได้กล่าวแก่ อับดุลลอฮ์ บิน
อับบาส เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า ผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องของท่าน ว่า:
«يَا غُلَامُ أَوْ يَا غُلِيمُ أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ؟ فَقُلْتُ: بَلَى. فَقَالَ: "اَحْفَظْ
اللَّهُ يَحْفَظْكَ اللَّهُ أَحْفَظْ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَامَكَ تَعْرِفْ إِلَيْهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ وَإِذَا
سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ»

“เด็กน้อยเอ๋ย เจ้าต้องการไหม ฉันจะสอนเจ้าบางคำ
เพื่ออัลลอฮ์จะทำให้มันเป็นประโยชน์สำหรับเจ้า? ฉันตอบว่า
"ได้สิ" ท่านกล่าวว่า "เจ้าจงรักษาดูแล(ศาสนาของ)อัลลอฮ์
แล้วอัลลอฮ์จะทรงรักษาดูแลเจ้า จงรักษาอัลลอฮ์
เจ้าจะพบพระองค์อยู่บนทางของเจ้า
จงรำลึกถึงพระองค์ในยามที่เจ้ามีสุข
พระองค์จะรำลึกถึงเจ้าในยามที่เจ้ามีทุกข์ เมื่อจะขอ
ก็จงขอจากอัลลอฮ์ และเมื่อจะขอความช่วยเหลือ

กิจขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์"

บันทึกโดยอิหม่ามอะหมัด 4/287

และอัลลอฮ์ ทรงใช้พ่อแม่ให้ทำการสอนลูก ๆ
ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อท่านทั้งสอง
ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับทางโลก และทางศาสนา อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجَارَةُ عَلَيْهَا
مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ}

{โอ้อบรมตาผู้ศรัทธาเอ๋ย

จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้น
จากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์ และก้อนหิน
มีมลทินผู้แข็งแรงกร้าวหาญคอยเผ่ารักษามันอยู่
พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พว
กเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา} (ซูเราะฮ์ อัต-
ตะห์ريم : 6) และมีรายงานจากท่านอาลี เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
ที่เกี่ยวกับคำตรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า :

{قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا}

{จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้น
จากไฟนรก} ท่านกล่าวว่า "จงอบรมพวกเขา
จงสั่งสอนพวกเขา" และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้ใช้ให้ผู้เป็นพ่อทำการสอนลูกในเรื่องละหมาด
เพื่อเขาได้เติบโตมากับการละหมาด ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

{مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ}

(พวกเจ้าจงใช้ลูก

๗

ของพวกเจ้าให้ละหมาดขณะที่พวกเขามีอายุเจ็ดขวบ)

รายงานโดยอบูดาวูด

และท่านนบี

คือลัลลอฮฺอะลียะฮฺสัลลัม ได้กล่าวว่า

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

"พวกท่านทุกคนเป็นผู้ปกครองและพวกท่านก็ถูกสอบสวนใน
การปกครองดูแลของเขา

ดังนั้นผู้นำก็คือผู้ปกครองซึ่งก็ต้องถูกสอบสวนในเรื่องเกี่ยว
กับการปกครองของเขา

ผู้ชาย(สามี)

ก็มีหน้าที่ปกครองครอบครัวของตน

ซึ่งก็ต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับครอบครัวของตน

ผู้หญิง(ภรรยา)

ก็มีหน้าที่ปกครองดูแลบ้านของสามีรวมทั้งลูก

๗

ซึ่งก็จะต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับพวกเขา(ลูกๆ)

ทาสก็เป็นผู้ปกครองดูแลทรัพย์สินของนาย

ซึ่งก็จะต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของเขา

และพวกเจ้าทุกคนเป็นผู้ปกครองและทุกคนก็ต้องถูกสอบสวน

จากการปกครองดูแลของเขา" เสาะฮี อิบน์ หิบบาน 4490

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้ผู้เป็นพ่อเป็นผู้รับผิดชอบในก

ารจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่ลูก

๗

และทุกคนในครอบครัว

ซึ่งได้กล่าวมาแล้วในประเด็นที่

(18)

และท่านนบี

คือลัลลอฮฺอะลียะฮฺสัลลัม

ได้กล่าวถึงความประเสริฐของการจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่ลูก ๑
ซึ่งท่านได้กล่าวว่า :

«أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ: دِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى عِيَالِهِ وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى ذَاتَيْهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: " وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ ثُمَّ قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: وَأَيُّ رَجُلٍ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صِغَارٍ يُعِفُّهُمْ أَوْ يُنْفَعُهُمُ اللَّهُ بِهِ وَيُعْنِيَهُمْ "

“เงินทองที่ดีที่สุดที่คน ๆ หนึ่งจะใช้จ่ายมัน คือ
เงินทองที่เขาใช้จ่ายมันให้กับครอบครัวของเขา
และเงินทองที่เขาจ่ายมันไปให้กับพวหนะของเขาในหนทางของอัลลอฮ์
และเงินทองที่เขาจ่ายมันแก่พวกพ้องของเขาเพื่ออัลลอฮ์”
ท่านอบูกิลาบะฮ์ กล่าวว่า "และได้เริ่มด้วยครอบครัว"
และท่านอบูกิลาบะฮ์กล่าวต่อว่า
"แล้วใครเล่าจะมีความประเสริฐมากไปกว่าคนที่จ่ายให้ครอบครัวเล็ก ๆ "เพื่อทำให้พวกเขาบริสุทธิ์
หรือเพื่ออัลลอฮ์ให้ประโยชน์แก่พวกเขาและทำให้พวกเขาไม่ต้องพึ่งใคร" เศาะฮิห์ มุสลิม 994

30- ศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีความยุติธรรม

ทั้งในด้านการพูดและการกระทำ แม้กับศัตรู

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ะ
ทรงมีคุณลักษณะเฉพาะด้วยความยุติธรรมและความเสมอภาคในการกระทำของพระองค์และบริหารจัดการระหว่างบรรดาผู้เป็นป่าวของพระองค์และพระองค์ทรงอยู่บนเส้นทางที่เที่ยงตรงในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาและทรงห้ามและในสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างและทรงกำหนด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

{อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า

แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์
และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น
ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์ ผู้ทรงเดชานุภาพ
ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น} (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 18)
อัลลอฮ์ได้ใช้ให้มีความยุติธรรม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ}

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า
พระเจ้าของฉันได้ทรงสั่งให้มีความยุติธรรม} (ซูเราะฮ์ อัล-
อะอ์รอฟ : 29) บรรดาเราะซูลและบรรดานบี
อะลัยฮิมุสเศาะลาตุวัสสลาม ต่างก็ได้้นำความยุติธรรมมา
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ}

{โดยแน่นอนเราได้ส่งบรรดาเราะซูลของเราพร้อมด้วยหลักฐาน
ทั้งหลายอันชัดแจ้งและเราได้ประทานคัมภีร์และความยุติ
ธรรมลงมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อมนุษย์จะได้ดำรงอยู่บนความ
เที่ยงธรรม} (ซูเราะฮ์ อัล-หะดีด : 25) คำว่า มีชาน (ตาซัง)
คือความยุติธรรมในคำพูดและการกระทำ

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีความยุติธรรม
ทั้งในด้านการพูดและการกระทำ แม้กับศัตรู อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا
ۚ وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا }

{ผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงเป็นผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม
จงเป็นพยานเพื่ออัลลอฮ์

และแม้ว่าจะเป็นอันตรายแก่ตัวของพวกเจ้าเอง
หรือผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม
หากเขาจะเป็นคนมั่งมีหรือคนยากจน
อัลลอฮ์ก็สมควรยิ่งกว่าเขาทั้งสอง
ดังนั้นจงอย่าปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำในการที่พวกเจ้าจะมี
ความยุติธรรม และหากพวกเจ้าบิดเบือนหรือผินหลังให้
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างถี่ถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน
} (ซูเราะฮ์ อัน-นีสอาฮ์ : 135) อัลลอฮ์ สุบหানাฮู ะตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۚ وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
شَدِيدُ الْعِقَابِ }

{และจงอย่าให้การเกลียดชังแก่พวกหนึ่งพวกใด
ที่ขัดขวางพวกเจ้ามิให้เข้ามัสยิดฮะรอม
ทำให้พวกเจ้ากระทำการละเมิด
และพวกเจ้าจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม
และความยำเกรง และจงอย่าช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาป
และเป็นศัตรูกัน และพึงกลัวเกรงอัลลอฮ์เถิด

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรุนแรงในการลงโทษ} (ซูเราะฮ์

อัล-มาอิดะฮ์ : 2) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮุ ะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ
عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۚ اْعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ

{ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

!

จงเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีเพื่ออัลลอฮ์

เป็นพยานด้วยความเที่ยงธรรมและจงอย่าให้การเกลียดชังพว
กหนึ่งพวกใด ทำให้พวกเจ้าไม่ยุติธรรม จงยุติธรรมเถิด
มันเป็นสิ่งที่ใกล้กับความยำเกรงยิ่งกว่า} (ซูเราะฮ์ อัล-

มาอิดะฮ์ : 8)

ดังนั้นเจ้าได้พบเจอในกฎหมายของประเทศใดบ้างในทุกวันนี้
หรือในศาสนาใดบ้างของผู้คน เช่นกับคำสั่งใช้

ด้วยการปฎิญาณด้วยความจริงและพูดความจริง

แม้ว่าจะเป็นความผิดที่เกี่ยวกับตัวเอง พ่อแม่และญาติใกล้ชิด
และใช้ให้มีความยุติธรรมกับศัตรูและมิตร

และท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ใช้ให้มีความยุติธรรมระหว่างลูก ๆ

فَعَنْ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ:
أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عُمَرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تَشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي
مِنْ عُمَرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «أَعْطَيْتَ
سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟» قَالَ: لَا قَالَ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ» قَالَ: فَارْجَعَ
فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ

รายงานจากท่านอามिर เล่าว่า “ฉันได้ยิน ท่านนุอ์มาน บิน
บะชีร เราะฎียัลลอฮุฮุนฮุม่า ซึ่งอยู่บนมิมบَّر กล่าวว่่า :
“บิดาของฉัน(บะชีร)ได้ให้ของขวัญแก่ฉัน” แต่นางอัมเราะฮ์

บินติ ะเราะวาหะฮ์(มารดาของฉัน)ได้กล่าวว่า :
ฉันจะไม่ยินยอมเว้นแต่ท่านจะให้เราะซูลลลอฮ์
คือลัลลอะลียฮิอะสลัม เป็นพยาน
แล้วบิดาของฉันจึงไปหาท่านเราะซูลลลอฮ์
คือลัลลอะลียฮิอะสลัม และได้กล่าวแก่ท่านว่า
“ฉันได้ให้ของขวัญแก่ลูกชายของฉันที่ได้กับอัมเราะฮ์ บินติ
ะเราะวาหะฮ์ แต่นางส่งให้ฉันเพื่อให้ท่านเป็นพยานในเรื่องนี้ โอ้
ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลอะลียฮิอะสลัม
ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลอะลียฮิอะสลัม ถามว่า
“ท่านเคยให้ (เช่นนี้) แก่บุตรชายของท่านทุกคนหรือไม่?”
เขาตอบว่า “ไม่” ท่านเราะซูลลลอฮ์ คือลัลลอะลียฮิอะสลัม
กล่าวว่า “จงเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์และจงยุติธรรมต่อลูก ๆ
ของเจ้า” เขากล่าวว่า
“หลังจากนั้นพ่อของฉันจึงกลับมาเอาของขวัญของเขากลับไป
ป” เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี

นั่นเป็นเพราะการงานของผู้คนและของรัฐบาลจะไม่เกิดขึ้นเว้น
แต่ด้วยความยุติธรรม
และผู้คนก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองทั้งในด้านศาสนาของพว
กเขา ชีวิตของพวกเขา ลูกหลาน เกียรติยศ
ทรัพย์สินสมบัติและบ้านเกิดของพวกเขาเว้นแต่ด้วยความยุติธ
รม ด้วยเหตุนี้ เราจึงพบว่าท่านนบี
คือลัลลอะลียฮิอะสลัม
เมื่อเหล่าผู้ปฏิเสธได้ทำการกดขี่ชาวมุสลิมในมักกะฮ์
ท่านนบี คือลัลลอะลียฮิอะสลัม
ได้สั่งให้พวกเขาอพยพไปยังอบิสสิเนีย

และท่านได้ให้เหตุผลในเรื่องนี้ว่า
ในประเทศอิสลิเนียมีกษัตริย์ที่เที่ยงธรรมซึ่งไม่มีผู้ถูกอธรรม
เลยแม้แต่คนเดียว

31-

ศาสนาอิสลามได้ใช้ให้ทำดีต่อทุกสิ่งที่ถูกสร้างมา

า

และเรียกร้องให้มีศีลธรรมอันทรงเกียรติและการก
กระทำที่ดี

และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีการทำความดีต่อทุกสิ่งที่ถูก
สร้างมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ}

{แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี
และการบริจาคแก่ญาติใกล้ชิด} (ซูเราะฮ์ อัน-นะห์ล : 90)

อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ ٱلْعَرْشُ ได้ตรัสว่า :

{الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ}

{คือบรรดาผู้ที่บริจาคทั้งในยามสุขสบาย
และในยามเดือดร้อน

และบรรดาผู้ข่มโทษและบรรดาผู้ให้อภัยแก่เพื่อนมนุษย์และอัล
ลอฮ์นั้นทรงรักผู้กระทำดีทั้งหลาย} (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน :
134) ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวไว้ว่า :

« إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ
فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيَجِدْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرْخْ ذَبِيحَتَهُ »

«แท้จริงอัลลอฮ์ได้บัญญัติให้กระทำความดีต่อทุก ๆ สิ่ง
ดังนั้นเมื่อพวกท่านจะประหาร ก็จงประหารด้วยวิธีการที่ดี
และเมื่อพวกท่านจะเชือด(สัตว์) ก็จงเชือดด้วยวิธีการที่ดี
และคนใดคนหนึ่งในหมู่พวกท่านจงลบล้างผิดของเขาให้หมด
และจงให้สัตว์เชือดของเขาได้ผ่อนคลาย» เศาะฮิห์ มุสลิม
1955

ศาสนาอิสลามได้เรียกร้องให้มีศีลธรรมอันดีงามและการก
ระทำที่ดี อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอธิบายถึงลักษณะของท่าน
เราะซูลลลอฮ์ ศीलลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ในบรรดาคัมภีร์ก่อนหน้านี้ ว่า:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوزًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَإِنْجِيلٍ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا
بِهِ وَعَزَّوْهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}

{คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะซูล

ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ
ที่พวกเขา ทั้งในอัต-เตารอต และในอัล-อินญิลโดยที่เขา
จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระ
ทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ

ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา
ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดปล่อยออกจากพวกเขา
ซึ่งภาระหนักของพวกเขและห่วงคอบ ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา
ดังนั้นบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อเขา

และให้ความสำคัญแก่เขาและช่วยเหลือเขา

และปฏิบัติตามแสงสว่าง ที่ถูกประทานลงมาแก่เขาแล้วไซร้
ชนเหล่านี้แหละคือบรรดาผู้ที่สำเร็จ} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ :

157) ท่านเราะซูลลอฮ์ คือลัลลอฮอะลียะฮะสลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعَنْفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»

“โอ้อาอิชะฮ์ เอ๋ย แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอ่อนโยน ทรงรักความอ่อนโยน พระองค์จะมอบให้กับความอ่อนโยน ในสิ่งที่ไม่มอบให้กับความรุนแรง และสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากมัน” เศาะฮิห์ มุสลิม 2593 ท่านเราะซูลลอฮ์ คือลัลลอฮอะลียะฮะสลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ: عُقُوقَ الْأُمَّهَاتِ وَوَادَ النَّبَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرِهَ لَكُمْ قَيْلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ»

“แท้จริงอัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้าซึ่งการเนรคุณต่อมารดาของ พวกเจ้า การฝังลูกสาวทั้งเป็น ยึดเอาในสิ่งที่ควรให้ เรียกครองในสิ่งที่ไม่สมควรได้รับ

การพุดจาโต้เถียงกันไม่เป็นเรื่อง ตั้งคำถามมากมาย และการทำลายทรัพย์สิน” เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี 2408

ท่านเราะซูลลอฮ์ คือลัลลอฮอะลียะฮะสลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا وَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

«พวกท่านจะไม่ได้เข้าสวนสวรรค์จนกว่าพวกท่านจะศรัทธา และพวกท่านยังไม่มีศรัทธา (ที่แท้จริง)

จนกว่าพวกท่านจะรักใคร่ปรองดองกัน

พวกท่านต้องการไหม

ถ้าฉันจะชี้แนะพวกท่านถึงบางสิ่งเมื่อพวกท่านปฏิบัติมันแล้ว

จะทำให้พวกท่านเกิดความรักใคร่ต่อกัน?(นั่นคือ)
พวกท่านจงเผยแผ่سلامให้แก่กันในหมู่พวกท่าน» เศาะฮี้ห์
มุสลิม 54

32-

ศาสนาอิสลามสั่งใช้ในเรื่องศีลธรรมอันควรแก่กา
รยกย่อง เช่น ความซื่อสัตย์
การเติมเต็มความไว้วางใจ
การรักษาความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ
ความละอาย (ความสุภาพเรียบร้อย)
ความกล้าหาญ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ไร้ที่พึ่ง
การให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ยากไร้
การให้อาหารแก่ผู้หิวโหย การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี
และการเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ
และความอ่อนโยนกับสัตว์

ศาสนาอิสลามสั่งใช้ในเรื่องศีลธรรมอันควรแก่การยกย่อง
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิสะลัลม กล่าวว่ :
(إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ)

(แท้จริงฉันถูกส่งมาเพื่อให้จริยธรรมอันดีงามมีความสมบูรณ์) เศาะฮี้ห์ อัลอะดะบ์อัลมุฟรัด 207 ท่านเราะซูลุลลอฮ์
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิสะลัลม ได้กล่าวไว้ว่า :

نَّ مَنْ أَحَبَّكُمْ إِلَيَّ ، وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، وَالْمُتَفَيِّهُونَ ، قَالُوا : قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ ؟ قَالَ : الْمُتَكَبِّرُونَ

“แท้จริงผู้ที่ฉันรักมากที่สุดในกลุ่มพวกท่าน และจะได้อยู่ใกล้ชิดกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ คือ คนที่มีมารยาทดีงามที่สุดในกลุ่มพวกท่าน และแท้จริงคนที่ฉันเกลียดมากที่สุดในกลุ่มพวกท่านและจะได้ อยู่ที่ย่างไกลกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ คือ คนพูดมาก และคนที่ชอบพูดจาเย็นเยื่อใช้สับดำนวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น และผู้ที่ชอบใช้วาจายกตนข่มท่าน” พวกเขาถามว่า “ โอ้ ท่านเราะซูลลอฮ์ พวกเรารู้ถึงคำว่า คนพูดมาก และคำว่า ผู้ที่ชอบพูดจาเย็นเยื่อใช้สับดำนวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น แต่คำว่าผู้ที่ชอบใช้วาจายกตนข่มท่านคืออะไรกันเล่า?” ท่านตอบว่า “คือผู้ที่มีความเยอหยิ่งจองหอง” อัศลิลลิละฮ์ วัศเศาะฮี้หะฮ์ 791

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: " لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَيِّهًا " وَكَانَ يَقُولُ: (إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا)

จากท่าน अबดุลลอฮ์ บิน อัมรฺ เราะฎียัลลอฮุอันฮุม่า กล่าวว่ "ท่านนบี คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ไม่เคยเป็นคนหยาบช้ำและไม่เคยเป็นคนทีพูดจาหยาบคาย" และท่านกล่าวได้ว่า (แท้จริงผู้ที่ดีที่สุดในหมู่สุเจ้า คือ ผู้ที่มีอุปนิสัยดีที่สุด) เศาะฮี้หฺ อัล-บุคอรียฺ 3559 นอกเหนือจากโองการและหะดีษดังกล่าวนี้ ยังมีอีกมากมาย ที่ระบุว่อิสลามส่งเสริมเรื่องศีลธรรมอันสูงส่งและการทำความ ดีโดยทั่วไป

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้คือ ความสื่อสัตย์
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮอะลัยฮิสสลัม กล่าวว่า :
(عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ
الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا)

"จำเป็นเหนือพวกเจ้าทั้งหลายต้องมีความสัจจริง
เพราะแท้จริงความสัจจริงจะนำไปสู่ความดีงาม
และความดีงามจะนำไปสู่สวรรค์ และคน ๆ
หนึ่งจะยังคงรักษาความสัจจริงและเพียรพยายามที่จะสัจจริง
อยู่เสมอ จนกระทั่งอัลลอฮ์ ทรงบันทึกให้เป็นคนสัจจริง"
เศาะฮีหฺ มุสลิม 2607

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามได้สั่งใช้คือ
การรับผิดชอบในหน้าที่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :
{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا}

{แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้พวกเจ้าให้มอบคืนบรรดาของฝากแก่
เจ้าของของมัน} (ซูเราะฮ์ อัน-นีสอาฮ์ : 58)

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้คือ
การรักษาความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮอะลัยฮิสสลัม กล่าวว่า :
«ثَلَاثَةٌ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ: وَذَكَرَ مِنْهُمْ: وَالنَّاسُكَ الَّذِي يَرِيدُ الْعَفَا»

"สามจำพวกที่เป็นสิทธิสำหรับอัลลอฮ์ในการให้การช่วยเหลือ
พวกเขา และได้กล่าวไว้ซึ่งหนึ่งในจำนวนนั้น คือ
ผู้ที่แต่งงานเพื่อหวังรักษาความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ"

สุนันออตฺติมิซีย 1655 และหนึ่งในบทดุอาอ์ของท่านนบี
คือลัลลอฮุอะลัยฮิสสลัม คือท่านจะกล่าวว่า :

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتُّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى»

"โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอต่อพระองค์ ซึ่งทางนำ ความยำเกรง
ความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ และความร่ำรวย" เศาะฮิห์ มุสลิม
2721

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้คือ ความละอาย
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิสสลัม กล่าวว่า :

«الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ»

"ความละอายจะไม่นำสิ่งใดมาเว้นแต่ความดีงามเท่านั้น"

เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี 6117 ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลัยฮิสสลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ»

"ทุกศาสนามีมารยาท (เฉพาะเป็นของศาสนานั้น)

และมารยาทของอิสลามคือความละอาย" บันทึกโดย

อัลบัยฮะกี ในหนังสือ ชุอะบุลอิหม่าน 6/2619

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามสั่งใช้ คือ ความกล้าหาญ
รายงานจากท่านอนัส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า :

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشْجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَلَقَدْ
فَزَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَهُمْ عَلَى فَرَسٍ»

ท่านนบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิสสลัม เป็นคนที่ดีที่สุด
กล้าหาญที่สุด และใจกว้างที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย
ครั้งหนึ่งเมื่อขามะดีนะฮ์ตกใจกลัว ท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิสสลัม ได้ขี่ม้าหน้าพวกเขา" เศาะฮิห์
อัล-บุคอรี 2820 ท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม

ได้ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้ห่างไกลจากความซี้ซลาด
โดยท่านจะกล่าวว่า :

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ»

"โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์

แท้จริงข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากความซี้ซ
ลาด" เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรี 6374

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามได้สั่งใช้คือ

ใจกว้างและใจบุญสุนทาน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ
سَنَابِلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۖ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ }

{อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอ
ฮ์นั้น ดังอุปมาเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งที่ยอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง
ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด

และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อีก

และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้} (ซูเราะฮ์ อัล-
บะเกาะเราะฮ์ : 261) มารยาทหนึ่งของท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม คือ ใจบุญสุนทาน
รายงานจากท่านอับนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุอันฮุมมา เล่าว่า :

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي
رَمَضَانَ جِئْتُ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ وَكَانَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ
حَتَّى يُنْسَلَخَ يَغْرَضُ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ
السَّلَامُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ»

"ท่านนบี

คือลัลลอฮอะลัยฮิวะสัลลัม

เป็นบุคคลที่ใจบุญที่สุดในบรรดามนุษย์ทั้งหลาย

และท่านจะใจดีมากที่สุดในเดือนเราะมะฎอน
โดยเฉพาะเมื่อยามที่มลาอิกะฮ์ญิบริลได้มาหาท่าน
และญิบริลได้มาหาท่านในทุก ๆ คืนของเดือนเราะมะฎอน
แล้วญิบริลก็จะศึกษาบทวนอัลกุรอานกับท่าน
และเมื่อญิบริลมาเจอท่านแล้ว
(คือเมื่อเสร็จภารกิจการอ่านอัลกุรอานกับญิบริลแล้ว)
หัวใจของท่านก็จะเบิกบานและเปี่ยมด้วยความใจบุญที่สุด
ยิ่งกว่าลมที่หอบพัดเสียอีก” เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี 1902

และสิ่งหนึ่งที่ศาสนาอิสลามได้สั่งใช้ คือ
การให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
การช่วยเหลือผู้ยากไร้ การเลี้ยงดูผู้หิวโหย
การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี และการเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ
และความอ่อนโยนกับสัตว์

فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تَطْعُمُ الطَّعَامِ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ
تَعْرِفْ»

จากท่าน अबดุลลอฮ์ บิน อัมรฺ บิน อัลอาศ
เราะฎียัลลอฮุอันฮูมา เล่าว่า: “มีชายผู้หนึ่งได้ถามท่านนบี
คือลัลลลอฮอะลัยฮิสสัลลัม ว่า : (บทบัญญัติของ)
อิสลามข้อไหนดีที่สุด? ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮอะลัยฮิสสัลลัม ตอบว่า :
คือการที่ท่านให้อาหารแก่ผู้อื่น
และการที่ท่านให้สลามแก่ผู้ที่ท่านรู้จักและผู้ที่ท่านไม่รู้จัก”.
เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี 12 ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลลอฮอะลัยฮิสสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ بِي فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِفِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: «نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتِ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ»

“ระหว่างที่ชายคนหนึ่งกำลังเดินบนทางสัญจร

เขาก็เกิดความกระหายน้ำอย่างหนัก แล้วเขาก็เจอบ่อน้ำ

เขาก็ลงไปดื่มน้ำ จากนั้นเขาก็ออกมา

ทันใดนั้นเขาก็เห็นสุนัขตัวหนึ่งกำลังเลียดินด้วยความกระหา

ย เขาก็กล่าวว่

สุนัขตัวนี้คงกระหายน้ำเหมือนอย่างกับที่ฉันได้กระหายเป็นแ

น แล้วเขาก็ลงไปใบป่ ตักน้ำจนเต็มรองเท้

แล้วใช้ปากคาบไว้เพื่อป็นขึ้นมา แล้วก็เอมาให้สุนัขดื่ม

อัลลอฮ์จึงขอบคุณเขาและได้ให้อภัยโทษแก่เขา”

พวกเขาถามว่า “โอ้ ท่านเราะซูลุลลอฮ์

กับสัตว์เราก็ได้ผลบุญด้วยกระนั้นหรือ? ท่านตอบว่า “ใช่

ในทุก ๆ สิ่งที่มีตบัสด (มีชีวิตจิตใจ) ก็มีผลบุญตอบแทน”

เศาะฮิห์ อิบน์ หิบบาน 544 ท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮะลียฮะลัลล์ม ได้กล่าวไว้ว่า :

«السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ»

“ผู้อุปการะหญิงหม้ายและคนจนนั้น

เหมือนกับผู้ทำการญิฮาดในหนทางของอัลลอฮ์

หรือเหมือนผู้ที่ละหมาดตะฮัตตุตไม่หยุดหรือเหมือนกับผู้ที่ถือ

อศีลุดไม่ขาด” เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี 5353

{النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۚ وَأُولُو الْأَرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ
أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا }

คือมารดาของพวกเขาและเครือญาติร่วมสายโลหิต
บางคนในหมู่พวกเขาใกล้ชิดกับอีกบางคนยิ่งกว่าบรรดาผู้สื
หฺรธาและบรรดาผู้อพยพในบัญญัติของอัลลอฮ์

{فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ (22) أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (23) }

ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งพวกเขา
ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำให้พวกเขาหูหนวก
และทรงทำให้พวกเขาตาบอด(23)} (ซูเราะฮ์ มุฮัมมัด : 22-
23) และท่านเราะซูลลอฮ์ คืออลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม

กล่าวว่า

"จะไม่มี การเข้าสวรรค์สำหรับผู้ ที่ตัดสัมพันธ์กับเครือญาติ"

เศาะฮิห์ มุสลิม 2556

และเครือญาติที่จำเป็นต้องเชื่อมสัมพันธ์นั้นคือ พ่อแม่

พี่น้องทั้งชายและหญิง พี่ชายหรือน้องชายของพ่อ

พี่สาวหรือน้องสาวของพ่อ พี่ชายหรือน้องชายของแม่

และพี่สาวหรือน้องสาวของแม่

และอิสลามเน้นย้ำถึงสิทธิของเพื่อนบ้านแม้ว่าเขาจะเป็นคน
นต่างศาสนิกก็ตาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فُحُورًا}

{และจงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด

และอย่าให้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์

และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองและต่อผู้เป็นญาติที่ใกล้ชิด

ด และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน

และเพื่อนบ้านใกล้เคียงและเพื่อนที่ห่างไกล

และเพื่อนเคียงข้าง และผู้เดินทาง

และผู้ที่มีมือขวาของพวกเจ้าครอบครอง แท้จริงอัลลอฮ์

ไม่ทรงชอบผู้ยะโส ผู้โอ้อวด} (ซูเราะฮ์ อัน-นินสาฮ์ : 36)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลิลลอฮฺอะลัยฮิซซาลาม ได้กล่าวไว้ว่า :

(مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِيَنِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُنِي)

(ญิบรียลยังคงสั่งเสียแก่นฉันเกี่ยวกับเพื่อนบ้าน

กระทั่งฉันคิดไปว่าเขาจะสามารถรับมรดกจากฉันได้)

เศาะฮิห์ อิบิดาวูด 5152

อิสลามอนุญาตให้บริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มี
ประโยชน์

และกำชับให้รักษาความสะอาดของหัวใจ

ร่างกาย และบ้านเรือน ดังนั้น

จึงอนุญาตให้มีการแต่งงานตามทีบรรดาศาสนทู
ต อะลัยฮิมุสสลาม ได้สั่งไว้

เพราะพวกเขาจะสั่งใช้ในเรื่องความดีทุกอย่าง

อิสลามอนุญาตให้บริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม กล่าวว่ :

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ قَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ} الْآيَةَ قَالَ: ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبِّ يَا رَبِّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَغَدْيِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟!»

"โอ้ มนุษย์เอ๋ย แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงดี ไม่ทรงรับสิ่งใด ๆ
นอกจากสิ่งที่ดี

และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงสั่งใช้บรรดาศรัทธาชนในสิ่งเดียวกันกับ
ที่พระองค์ได้ทรงสั่งใช้บรรดาเราะซูล พระองค์ตรัสว่า

"โอ้บรรดาเราะซูลเอ๋ย พวกเจ้าจงบริโภคแต่สิ่งที่ดี ๆ
และจงประกอบแต่ความดีเถิด" และตรัสอีกว่า

"โอ้บรรดาผู้ที่ศรัทธาเอ๋ย จูเจ้าจงบริโภคแต่สิ่งที่ดี ๆ
จากสิ่งที่เราประทานเป็นเครื่องยังชีพแก่เจ้าเถิด"

หลังจากนั้นท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลลัม

ได้เล่าถึงชายคนหนึ่งเดินทางเป็นระยะเวลายาวนาน
จนผมของเขายุ่งเหยิง คละเคล้าไปด้วยฝุ่น
เขายกมือทั้งสองสูฟากฟ้า (พลาญวิงวอนดออาว้า)
โอ้พระผู้อภิบาลของข้า! โอ้พระผู้อภิบาลของข้า

ในขณะที่อาหารที่เขาบริโภคนั้นหะรอม

เครื่องดื่มที่เขาดื่มนั้นหะรอม

เครื่องนุ่งห่มที่เขาสวมใส่นั้นหะรอม

และยังชีพอยู่ด้วยสิ่งที่หะรอม

เช่นนี้แล้วดออาของเขาสอบถามตอบรับได้อย่างไร?" เศาะฮี้หฺ

มุสลิม 1015 อัลลอฮ์ สุบหানাฮู ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نَفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ}

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าผู้ใดเล่าที่ให้เป็นที่ต้องห้าม
ซึ่งเครื่องประดับร่างกาย จากอัลลอฮ์

ที่พระองค์ได้ทรงให้ออกมาสำหรับปวงบ่าวของพระองค์

และบรรดาสิ่งดี ๆ จากปัจจัยยังชีพ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด)

ว่าสิ่งเหล่านั้นสำหรับบรรดาผู้ที่ศรัทธา

ในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ (และสำหรับพวกเขา)

โดยเฉพาะ ในวันกิยามะฮ์

ในทำนองนั้นแหละเราจะแจกแจงโองการทั้งหลายแก่ผู้ที่รู้}

(ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 32)

และอิสลามได้กำชับให้รักษาความสะอาดของหัวใจ

ร่างกาย และบ้านเรือน ดังนั้น

จึงอนุญาตให้มีการแต่งงานตามที่บรรดาศาสนทูต

อะลียิมุสลาม ได้สั่งไว้

เพราะพวกเขาจะสั่งใช้ในเรื่องความดีทุกอย่าง อัลลอฮ์

ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنًا وَحَفْذًا وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُونَ}

{และอัลลอฮ์ทรงกำหนดคู่ครองแก่พวกเจ้าซึ่งมาจากหมู่พวกเจ้า

และทรงทำให้พวกเจ้ามีลูกและหลานจากคู่ครองของพวกเจ้า และทรงประทานริชกีจากสิ่งดี ๆ แก่พวกเจ้า ดังนั้น ต่อสิ่งเท็จพวกเขาศรัทธาและต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ พวกเขานะรคุณกระนั้นหรือ?} (ซูเราะฮ์ อัน-นะหฺล : 72)

อัลลอฮ์ สُبหานาฮู ตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَتَبَارَكَ فَطْرُهُ (4) وَالرُّجْزَ فَاهُجُرْ (5)}

{และเสื้อผ้าของเจ้า จงทำให้สะอาด(4)}

และสิ่งสกปรกก็จงหลบหลีกให้ห่างเสีย(5) } (ซูเราะฮ์ อัล-มุดดัษษिर : 4-5) ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮอะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวไว้ว่า :

{لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرِّجْلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ تَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطْرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ}

“จะไม่ได้เข้าสวรรค์

ผู้ที่ในหัวใจของเขามีแม้เพียงอนุเด็ยของความหยิ่งยโส”

ชายคนหนึ่งได้ถามว่า

“คน

ๆ

หนึ่งก็อยากให้เสื้อผ้าของเขาสวยงาม

และรองเท้าของเขาสวยงาม”

ท่านก็กล่าวว่า

“อัลลอฮ์ทรงดงาม และทรงโปรดความงาม
ความยโสคือการไม่ยอมรับสัจธรรม
และการถูกเหยียดหยามผู้อื่น” เศาะฮีหฺ มุสลิม 91

34- อิสลามได้ห้ามถึงหลักของสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ

เช่น การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การปฏิเสธศรัทธา

การบูชารูปเคารพ

การพูดเกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้
การฆ่าลูก ๆ การฆ่าชีวิตคนใดคนหนึ่งที่มีเกียรติ

การสร้างความหายนะบนหน้าแผ่นดิน

ไสยศาสตร์ สิ่งที่น่ารังเกียจที่เปิดเผยและที่ปกปิด
การผิดประเวณีและการลواط (ชายกับชายหรือห

ญิงกับหญิง) ดอกเบี้ย

และห้ามกินเนื้อสัตว์ที่ตายแล้วและที่ถูกเชือดเพื่อ

บูชาแก่รูปเคารพ

และห้ามกินเนื้อหมูและสิ่งสกปรกอื่น ๆ

ห้ามกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้า

ห้ามโกงกินเรื่องน้ำหนักหรือการวัด

และห้ามไม่ให้ตัดสัมพันธ์กับเครือญาติ

และบรรดาศาสนทูตทุกคน

มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ในการห้ามข้อห้ามต่าง ๆ เหล่านี้

อิสลามได้ห้ามถึงหลักของสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ เช่น การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การปฏิเสธศรัทธา การบูชารูปเคารพ การพูดเกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้ การฆ่าลูก ๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{ قُلْ تَعَالَوْا أَنَا ذُنُوبٌ قَاتِلٌ وَأَنَا لِبِئْسَ خَلْقٍ كَفِيرٌ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ آمَلْتُمْ أَنْ يَعْلَمَ اللَّهُ بِمَا قَاتِلْتُمْ ۚ بَشْرًا نَفِيسًا ۚ وَالَّذِينَ لَا يَحْمِلُونَ كِفْلًا مِنْهُمْ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كِفْلُهُمْ وَلَهُ الْحُكْمُ ۚ أَلَمْ يَتْلُكُم بِمَا تَكْفُلُونَ وَلَا تَقْرَأُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ ۚ الْعَهْدُ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَعَبَّاهُ اللَّهُ بِالْقِسْطِ ۚ لَا تُكْلِفُوا نَفْسًا إِلَّا بِسَعْيِهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ }

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด ฉันจะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่าน คือ พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองจริง ๆ และอย่าฆ่าลูกของพวกเจ้า เนื่องจากความจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่พวกเขา และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด และอย่าฆ่าชีวิต ที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา

และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า นอกจากด้วยวิธีทางที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งด้วยความเที่ยงตรง

ง

เราจะไม่บังคับชีวิตใด

นอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น

และเมื่อพวกเขาพูด ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขา

จะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม

และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบถ้วน

นั้นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเขา

เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก} (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 151-152)

อัลลอฮ์ สุบหานาฮู ตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَالْإِثْمَ وَالنَّبْيَاةَ بِغَيْرِ الْحَقِّ
وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ }

{จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

ว่า

แท้จริงสิ่งที่พระเจ้าของฉันทรงห้ามนั้น

คือบรรดาสิ่งที่ชั่วช้าน่ารังเกียจ

ทั้งเป็นสิ่งที่เปิดเผยจากมันและสิ่งที่ไม่เปิดเผย

และสิ่งที่เปื้อนบาป

และการชมเชยแห่งแกโดยไม่เป็นธรรม

และการที่พวกเขาให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮ์ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้ท

รงประทานหลักฐานใด

ๆ

ลงมาแก่สิ่งนั้น

และการที่พวกเขากล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกเขาไม่รู้

} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 33)

และอิสลามห้ามการฆ่าชีวิตใดชีวิตหนึ่งที่มีเกียรติ อัลลอฮ์
ตะอะลา ตรัสว่า :

{ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ
سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا }

{และพวกเขายำฆ่าชีวิตใดที่อัลลอฮ์ทรงห้ามมิให้ฆ่าเว้นแต่ด้

วยเหตุอันชอบธรรม และผู้ใดถูกฆ่าโดยไม่ชอบธรรม
ดังนั้นเราได้อำนาจแก้หายาห์ของเขา(ในการตัดสิน)
ฉะนั้นอย่าได้ละเมิดขอบเขตในเรื่องการฆ่า แท้จริงเขา
(ผู้ถูกอธรรม) จะได้รับความช่วยเหลือ} (ซูเราะฮ์ อัล-อิสรออ์:
33) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا
يَزْنُونَ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَتَمًا }

{และบรรดาผู้ที่ไม่วิงวอนขอพระเจ้าอื่นใดคู่เคียงกับอัลลอฮ์
และพวกเขาไม่ฆ่าชีวิตซึ่งอัลลอฮ์ทรงห้ามไว้
เว้นแต่เพื่อความยุติธรรม และพวกเขาไม่ผิดประเวณี
และผู้ใดกระทำเช่นนั้น เขาจะได้พบกับความผิดอันมหันต์}
(ซูเราะฮ์ อัล-ฟุรกอน : 68)

และอิสลามห้ามสร้างความหายนะบนหน้าแผ่นดิน อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا}

{และพวกเจ้าอย่าก่อความเสียหายไว้ในแผ่นดิน
หลังจากได้มีการปรับปรุงแก้ไขมันแล้ว} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 56)

وقال الله تعالى مخبراً عن النبي شعيب عليه السلام أن قال لقومه: {يَا قَوْمِ
اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۚ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ
ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ }

อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัส เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนบี
ซุฮัยบ ะลัยฮิสสลาม
โดยท่านได้กล่าวแก่ประชาชาติของท่านว่า :

(โอ้ประชาชาติของฉัน! จงเคารพสักการะอัลลอฮ์เถิด
ไม่มีสิ่งใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะสำหรับพวกท่านอีกแ
ล้วอื่นจากพระองค์

แท้จริงหลักฐานอันชัดเจนจากพระเจ้าของพวกท่านนั้นได้มา
ยังพวกท่านแล้ว

ดังนั้นจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องตวงและเครื่องชั่งเถิด

และจงอย่าให้ขาดแก่เพื่อนมนุษย์ซึ่งบรรดาสั่งของของพวก
เขา และจงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดิน

หลังจากที่มีการแก้ไขมันแล้ว

นั่นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกท่านหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

) (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 85)

และอิสลามได้ห้ามเรื่องไสยศาสตร์ อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮُ
วะตะอาลา ตรัสว่า :

{ وَالَّذِي مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ
حَيْثُ أَتَى }

{และเจ้าจงโยนสิ่งที่อยู่ในมือขวาของเจ้า

มันจะกลืนสิ่งที่พวกเขาทำขึ้น

แท้จริงสิ่งที่พวกเขาทำขึ้นนั้นเป็นแผนของนักมายากล

และนักมายากลนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ

ไม่ว่าเขาจะมาจากทางไหนก็ตาม} (ซูเราะฮ์ ฏอฮา : 69)

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ وَالسِّحْرُ
وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالتَّوَلَّى يَوْمَ
الرَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ»

“พวกท่านจงหลีกเลี่ยงจากความชั่วร้ายทั้งเจ็ด”

(บรรดาศอฮาบะฮ์) กล่าวว่า “โอ้ท่านเราะซูลลอฮ์
มันคืออะไร?” ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า
“การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การทำไสยศาสตร์
การสังหารชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้ามนอกจากด้วยสิทธิ
การกินดอกเบี้ย การกินทรัพย์สินเด็กกำพร้า
การหนัทัพในวันประจัญบาน และการใส่ร้ายหญิงบริสุทธิ์
หญิงศรัทธา หญิงไม่รู้เรื่อง (ดังกล่าว) ว่าทำซินา” เศาะฮ์ห์
อัล-บะคอรี 6857

และอิสลามได้ห้ามสิ่งที่น่ารังเกียจต่าง

ๆ

ทั้งแบบเปิดเผยและปกปิด

การผิดประเวณีและการลิดา (ชายกับชายหรือหญิงกับหญิง
)

และได้มีกล่าวมาแล้วในตอนต้นเรื่องซึ่งได้กล่าวถึงโองการต่าง
ๆ ที่ระบุเรื่องดังกล่าวไว้ และอิสลามห้ามการกินดอกเบี้ย
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (278)
فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتِغُوا فَلَكُمْ رُغُوسٌ أَمْوَالُكُمْ لَا
تُظْلَمُونَ وَلَا تَظْلِمُونَ (279)}

{บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! พึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด
และจงละเว้นดอกเบี้ยที่ยังเหลืออยู่เสีย

หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา(278)

และถ้าพวกเจ้ามิได้ปฏิบัติตาม ก็พึงรับรู้ไว้ด้วยว่า
ซึ่งสงครามจากอัลลอฮ์ และเราะซูลของพระองค์
และหากพวกเจ้าสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวแล้ว

สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์ของพวกเจ้า
โดยที่พวกเจ้าจะได้ไม่อธรรม และไม่ถูกอธรรม(279)}

(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 278-279)

อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงขู่ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระองค์ด้วยการทำสงคราม
เหมือนกับที่ได้ขู่ผู้ที่ยุ่งกับดอกเบีย

เพราะดอกเบียนั้นเป็นการทำลายศาสนา แผ่นดิน

ทรัพย์สิ้นเงินทอง และชีวิตผู้คน

อิสลามห้ามกินเนื้อสัตว์ที่ตายแล้วและสิ่งๆ เช่น ไหว้รูปเคารพ
และห้ามกินเนื้อหมู อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า

{حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلِلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ
وَالْمُفَوَّذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى
النُّصَبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ }

(ได้ถูกห้ามแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสัตว์ที่ตายเอง และเลือด
และเนื้อสุกร และสัตว์ที่ถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ ที่มัน
(ขณะเชือด) และสัตว์ที่ถูกรัดคอตาย และสัตว์ที่ถูกตีตาย
และสัตว์ที่ตกเหวตาย และสัตว์ที่ถูกขวิดตาย
และสัตว์ที่สัตว์ร้ายกัดกิน นอกจากที่พวกเจ้าเชือดกัน
และสัตว์ที่ถูกเชือดบนแท่นหินบูชา
และการที่พวกเจ้าเสี่ยงทายด้วยไม้ตี

เหล่านั้นเป็นการละเมิด} (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์: 3)

และอิสลามได้ห้ามกินเหล้า และสิ่งสกปรกต่าง ๆ
สิ่งไม่ดีต่าง ๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (90) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ
مُنْتَهُونَ (91)}

{ผู้ศรัทธาทั้งหลาย!

ที่จริงศุราและการพนันและแทนหินสำหรับเชือดสัตว์บูชาญ
และการเสี่ยงตัว

นั้นเป็นสิ่งที่โสมมอันเกิดจากการกระทำของชัยฏอน

ดังนั้นพวกเจ้าจงห่างไกลจากมันเสีย

เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ(90)

ที่จริงชัยฏอนนั้นเพียงต้องการที่จะให้เกิดการเป็นศัตรูกันและ
การเกลียดชังกันระหว่างพวกเจ้าในศุราและการพนัน เท่านั้น
และมันจะหันเหพวกเจ้าออกจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์

และการละหมาด แล้วพวกเจ้าจะยุติใหม่(91)) {ซูเราะฮ์ อัล-
มาอิดะฮ์ : 90-91) และในประเด็นที่ (31)

เราได้กล่าวถึงคำบอกเล่าของอัลลอฮ์ ตะอาลา

ว่าคุณลักษณะประการหนึ่งของเราะซูลุลลอฮ์

คืออัลลลอฮ์จะลบล้างสิ่งชั่วร้ายที่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อัลเตวารอฮ์

คือ ท่านจะห้ามสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ เหล่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

{ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوءًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ
عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ }

{คือบรรดาผู้ปฏิบัติตามเราะซูล

ผู้เป็นนบีที่เขียนอ่านไม่เป็นที่พวกเขา พบเขาถูกจารึกไว้ ณ
ที่พวกเขา ทั้งในอัล-เตวารอฮ์ และในอัล-อินญิลโดยที่เขา
จะใช้พวกเขาให้กระทำในสิ่งที่ชอบและห้ามพวกเขามิให้กระ
ทำในสิ่งที่ไม่ชอบและจะอนุมัติให้แก่พวกเขาซึ่งสิ่งดี ๆ

ทั้งหลาย และจะให้เป็นที่ต้องห้ามแก่พวกเขา
ซึ่งสิ่งที่เลวทั้งหลาย และจะปลดเปลื้องออกจากพวกเขา
ซึ่งภาระหนักของพวกเขาและห่วงคอ

ที่ปรากฏอยู่บนพวกเขา} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 157)

และอิสลามห้ามกินทรัพย์สินเงินทองของเด็กกำพร้า

อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَيْبَ بِالطَّيِّبِ ۚ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ
أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا}

{และจงให้แก่บรรดาเด็กกำพร้า

ซึ่งทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และจงอย่าเปลี่ยนเอาของเขา
ด้วยของดี

และจงอย่ากินทรัพย์สินของพวกเขาพร้อมกับทรัพย์สินของพวกเขา
แท้จริงมันเป็นบาปอันยิ่งใหญ่} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 2)

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ
وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا}

{แท้จริงบรรดาผู้ที่กินทรัพย์สินของบรรดาเด็กกำพร้าด้วยความ
อธรรมนั้น

แท้จริงพวกเขากินไฟเข้าไปในห้องของพวกเขาต่างหาก
และพวกเขาก็จะเข้าไปสู่เปลวเพลิง} (ซูเราะฮ์ อัน-นิสาฮ์ : 10)

และอิสลามห้ามการโกงตาชั่งหรือการวัด อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า :

{وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ (1) الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (2) وَإِذَا كَالَهُمْ أَوْ
وَزَنُوهُمْ يَخْسِرُونَ (3) أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (4)}

{ความหายนะจะประสบแต่บรรดาผู้ทำให้พร่อง
(ในการตวงและการชั่ง)}(1)

คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม(2)
และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด(3)

ชนเหล่านั้นมิได้คิดบ้างหรือว่าพวกเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพ(4)
) (ซูเราะฮ์ อัล-มุกฎ็อฟฟีน : 1-4)

และอิสลามห้ามมิให้มีการตัดสายสัมพันธ์ทางเครือญาติ
และในประเด็นที่ (31)

เราได้กล่าวถึงโองการและหะดีษที่ระบุถึงเรื่องนี้

และบรรดานบีและบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสลาม
ทุกคนต่างก็เห็นพ้องกันกับการห้ามสิ่งต้องห้ามเหล่านี้

35- อิสลามห้ามเรื่องมารยาทที่น่ารังเกียจ เช่น

การโกหก การโกง การทรยศหักหลัง

การหลอกลวง ความอิจฉา

การใช้เล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง การขโมย

การล่วงละเมิด และความอยุติธรรม

และห้ามทุกสิ่งที่เป็นมารยาทที่ไม่ดีต่าง ๆ

อิสลามห้ามเรื่องมารยาทที่น่ารังเกียจ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า :

{ وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
فَخُورٍ }

{และเจ้าอย่าหันแก้ม

(ใบหน้า)

ของเจ้าให้แก่ผู้คนอย่างยะโส

และอย่าเดินไปตามแผ่นดินอย่างไรมารยาท แท้จริง อัลลอฮ์
มิทรงชอบทุกผู้หยิ่งจองหอง และผู้คุยโว้อวด} (ซูเราะฮ์
ลูกมาน : 18) ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวว่า:

« إِنَّ مِنْ أَحْكَمِ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ
إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ وَالتَّائِبُونَ وَالتَّقِيهُونَ قَالُوا يَا
رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَالتَّائِبُونَ فَمَا التَّقِيهُونَ قَالَ الْمُتَكَبِّرُونَ »

“แท้จริง ผู้ที่เป็นที่รักยิ่งสำหรับฉันในหมู่พวกท่าน
และจะได้อยู่ใกล้ชิดกับฉันมากที่สุดในวันกิยามะฮ์ คือ
ผู้ที่มีมารยาทดีที่สุดในหมู่พวกท่าน
และแท้จริงผู้ที่น่ารังเกียจที่สุดในหมู่พวกท่านสำหรับฉันและผู้
ที่ห่างไกลที่สุดในหมู่พวกท่านจากฉันในวันกิยามะฮ์คือบรรดา
ผู้ที่พุดมาก

และคนที่ชอบพูดจาเย็นเยื่อใช้สับัดसानวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น
และผู้ที่ชอบใช้วาจายกตนข่มท่าน”

บรรดาเศาะฮาบะฮ์ก็ได้ถามท่านนบี ว่า “โอ้ท่านเราะซูลุลลอฮ์
พวกเรารู้ถึงคำว่า คนพุดมาก และคำว่า
ผู้ที่ชอบพูดจาเย็นเยื่อใช้สับัดसानวนเพื่อโอ้อวดคนอื่น
แต่คำว่าผู้ที่ชอบใช้วาจายกตนข่มท่านคืออะไรกันเล่า?”

ท่านตอบว่า “คือผู้ที่มีความเย่อหยิ่งจองหอง”
ลิลลิละฮ์อัศเศาะฮียะฮ์ 791.

อิสลามห้ามการพุดโกหก อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ}

{แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่ผู้ที่เขาเป็นผู้ละเมิดนักโกหก
กตัญญู} (ซูเราะฮ์ ฆอฟ : 28) ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«وَيَاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا
يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا»

“และพวกท่านทั้งหลายพึงระวังการโกหก
แน่แท้การโกหกจะนำไปสู่ความชั่วร้าย
และความชั่วร้ายจะนำไปสู่ไฟนรก
แท้จริงผู้ที่โกหกเป็นอาฉินและเพียรพยายามที่จะโกหกอยู่เส
มอ เขาก็จะถูกบันทึกไว้ ณ พระองค์อัลลอฮ์ว่าเป็นจอมโกหก”
เศาะฮี้หฺ มุสลิม 2607 ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ»

"เครื่องหมายของผู้กลับกลอกมี 3 ประการ
เมื่อเขาพูดเขาก็โกหก เมื่อเขาสัญญาเขาก็ผิดสัญญา
เมื่อเขาได้รับความไว้วางใจเขาก็ทำลายมัน" เศาะฮี้หฺ อัล-
บุคอรี 6095

อิสลามห้ามการโกง

وجاء في الحديث أن رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ
يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلًّا فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ
يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَيْ يَرَاهُ النَّاسُ مَنْ عَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي»

และมีหะดีษหนึ่งรายงานมาว่า ครึ่งหนึ่งท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ได้ผ่านไปยังกองอาหารกองหนึ่ง
(ที่วางขายอยู่) แล้วท่านก็เอามือจุ่มเข้าไป

แล้วนี่ท่านก็แฉะออกมา ท่านจึงกล่าวว่า “นี่คืออะไรหรือ
เจ้าของอาหารเอ๋ย?” เขาตอบว่า “มันถูกฝนมาครึบ
ท่านเราะซูลลลอฮ์” ท่านจึงกล่าวว่า
“ทำไมท่านไม่เอามันมาวางไว้บนอาหาร
เพื่อให้ผู้คนได้มองเห็นมัน ผู้ใดคดโกง
เขาไม่ใช่พวกเดียวกับฉัน” เศาะฮีหฺ มุสลิม 102

อิสลามห้ามการทรยศหักหลัง การโก่ง และการหลอกลวง
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ}

{บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงอย่าทุจริตต่ออัลลอฮ์
และเราะซูล และจงอย่าทุจริตต่อบรรดาของฝาก ของพวกเจ้า
โดยที่พวกเจ้ารู้กันอยู่} (ซูเราะฮ์ อัล-อันฟาล : 27) อัลลอฮ์
ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{الَّذِينَ يُوفُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْفُضُونَ الْمِيثَاقَ}

(บรรดาผู้ให้ครบถ้วนซึ่งสัญญาของอัลลอฮ์
และไม่บิดพลิ้วข้อตกลง) (ซูเราะฮ์ อัล-เราะอะดฺ : 20)
ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮะสัลลัม
ได้กล่าวแก่กองทัพของท่านเมื่อพวกเขาจะออกรบว่า :

«اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تَمْلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيدًا»

“จงต่อสู้ (ในนามของอัลลอฮ์และในทางของอัลลอฮ์)
อย่าขโมยทรัพย์สินสมบัติของฆอ นิมะฮ์ อย่าหลอกลวง
อย่าทำลายศพ และอย่าฆ่าเด็ก ๆ” เศาะฮีหฺ มุสลิม 1731
ท่านเราะซูลลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ
مِنَ الْتِفَاقٍ حَتَّى يَذْهَبَهَا: إِذَا أُوْتِمِنَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ
فَجَرَ»

"คุณลักษณะสี่ประการ ผู้ใดที่มีมันทั้งหมดในตัวเขา
แสดงว่าเขาเป็นมุนาฟิกจริง
และผู้ใดที่มีคุณลักษณะข้อใดข้อหนึ่ง
แสดงว่าเขาไม่มุนาฟิกจนกว่าเขาจะละทิ้ง
คุณลักษณะนั้นไป คือ เมื่อเขาได้รับความไว้วางใจก็ทรยศ
และเมื่อเขาพูดก็จะโกหก
และเมื่อมีการให้สัญญากับเขาก็จะบิดพลิ้ว
และเมื่อเขาโต้เถียงกันก็ทำร้าย" เศาะฮีหฺ อัล-บุคอรี 34

อิสลามห้ามการอิจฉา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا}

{หรือว่าพวกเขาอิจฉาคนอื่น
ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเขา
จากความกรุณาของพระองค์
แท้จริงนั้นพระองค์ได้ประทานให้แก่วงศ์วานของอิบรอฮีมมาแ
ล้วซึ่งคัมภีร์และความรู้เกี่ยวกับศาสนา
และได้ทรงให้แก่พวกเขาซึ่งอำนาจอันยิ่งใหญ่} (ซูเราะฮ์ อัน-
นิสาฮ์ : 54) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ وَتَعَالَاهُ ได้ตรัสว่า :

{وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْلَوْا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ
اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}

{อะฮ์ลุลกิตาบมากมาย ชอบ
หากพวกเขาจะสามารถทำให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสธการศ

รื้ทธาอีีก

ห้ั้งนี้้เพราะความอิจฉาริชยาที่มาจากตัวของพวเขาเอง

หล้ังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวเขา

ดั่งนั้น

พวเขาเจ้าจ้งให้อภัย

และเป็อนหน้าเสีย

จนกว่าอัลลอฮ์จะประทานคำสั่งของพระองค์มา

แท้งจริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง} (ซูเราะฮ์ อัล-

บะเกาะเราะฮ์

:

109)

ทานเราะฮ์ซุลลอฮ์

คือลลลลอฮอะลยฮะสลลลม ได้กล่าวไว้ว่า :

«دَبَّ إِلَيْكُم دَاءُ الْأَمِّ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْخَالِقَةُ لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعَرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أُتْبِئُكُمْ بِمَا يُتْبِئُ ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

“โรคภัยของบรรดาประชาชาติก่อนหน้าพวเขาเจ้าได้มายังพวเขาเจ้าแล้ว ความริษยา และความเกลียดชัง มันคือมีดโกนฉนไม่ได้หมายถึงว่ามันโกนผม แต่มันโกนศาสนา

ขอสาบานต่อพระองค์ผู้ชีวิตของฉนอยู่ในมือของพระองค์

พวเขาเจ้าจะไม่ได้เข้าสวรรค์จนกว่าพวเขาเจ้าจะศรัทธา

และพวเขาเจ้าจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวเขาเจ้าจะรักกัน

จะเป็นการดีหรือไม่หากฉนจะบอกให้พวเขาเจ้ารู้ถึงสิ่งที่ทำให้พวเขาเจ้าได้ย็นหยัดถึงสิ่งนั้น? “จงให้สละมระหว่างพวเขาเจ้า”

สุนนัฮ์อัดดีรมิซีย์ 2510

อิสลามห้ามการใช้เล่ห์เหลี่ยมในทางที่ไม่ดี

อัลลอฮ์

ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَارَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ}

{และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มีขึ้นในแต่ละเมือง
ซึ่งบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ เป็นผู้กระทำความผิดแห่งเมืองนั้นๆ
เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกลวงในเมืองนั้น
และพวกเขาจะไม่วางอุบายหลอกลวง
นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาหารู้สึกไม่}
(ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 123) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้บอกว่า
“พวกยิวพยายามจะฆ่าในปีอีซา อะลัยฮิสสลาม
และพวกเขาได้ทำการวางแผน
แต่อัลลอฮ์กลับวางแผนต่อต้านพวกเขา อัลลอฮ์ได้บอกว่า
“การใช้เล่ห์เหลี่ยมในทางที่ไม่ดีนั้นไม่เหมาะนอกจากกับผู้ที่
เหมาะ กับมันเท่านั้น” อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۚ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ
أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (52) رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا
الرَّسُولَ فَأَكْتَنَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (53) وَمَكْرُوهًا وَمَكْرَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ
(54) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَرْيَمَ اقْنُتِي لِمَنِ قَوْلُكَ وَارْأِي عِلْمَ الْمُتَكْفِرِينَ (55)
وَجَاعِلِ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (55) }

{ครั้นเมื่ออีซารู้สึกว่ามีการปฏิเสธศรัทธาเกิดขึ้นในหมู่พวก
เขา จึงได้กล่าวว่า ใครบ้างจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปสู่อัลลอฮ์
บรรดาสาวกผู้บริสุทธิ์ใจกล่าวว่า
พวกเราคือผู้ช่วยเหลืออัลลอฮ์ พวกเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว
และท่านจงเป็นพยานด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้น
คือผู้น้อมตาม(52)

ข้าแต่พระเจ้าของพวกข้าพระองค์
พวกข้าพระองค์ศรัทธาแล้วต่อสิ่งที่พระองค์ได้ประทานลงมา

และพวกข้าพระองค์ก็ได้ปฏิบัติตามเราะซูลแล้ว
โปรดทรงบันทึกพวกข้าพระองค์ร่วมกับบรรดาผู้ที่กล่าวปณิ
ธานยืนยันทั้งหลายด้วยเถิด(53)

และพวกเขาได้วางแผน และอัลลอฮ์ก็ทรงวางแผนด้วย
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงวางแผนที่ดีเยี่ยม(54)

จงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ตรัสว่า โอ้อีซาเอ๋ย !
ข้าจะเป็นผู้รับเจ้าไปพร้อมด้วยชีวิตและร่างกายของเจ้า
และจะเป็นผู้ยกเจ้าขึ้นไปยังข้าและจะเป็นผู้ทำให้เจ้าบริสุทธิ์
พ้นจากบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา
และจะเป็นผู้ให้บรรดาที่ปฏิบัติตามเจ้าเหนือผู้ปฏิเสธศรัทธาที่
ทั้งหลาย

จนกระทั่งถึงวันกิยามะฮ์
แล้วยังข้า นั่นคือการกลับไปของพวกเจ้า

แล้วข้าจะตัดสินระหว่างพวกเจ้า

ในสิ่งที่พวกเจ้าขัดแย้งกัน(55) } (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 52-
55) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้เล่าถึงเรื่องราวของนบีศอลีฮ์
ซึ่งประชาชาติของเขาได้วางแผนเพื่อฆ่าเขา

พวกเขาได้วางแผน

แต่อัลลอฮ์ก็ได้วางแผนหลอกลวงพวกเขา

และได้ทำลายพวกเขาทั้งหมด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

﴿قَالُوا تَفَاسُمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَعَكَ أَهْلَهُ وَ إِنَّا
لَصَادِقُونَ (49) وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَ مَكْرُنَا مَكْرًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ (50) فَانظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ إِنَّا دَمَرْنَا هُمْ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (51)﴾

{ พวกเขากล่าวว่า

“จงร่วมกันสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์

แน่นอนพวกเราเตรียมที่จะทำร้ายเขาและครอบครัวของเขาใน

นเวลากลางคืนแล้วเราก็จะกล่าวแก้ทายาทของเขาว่า
เราไม่รู้เห็นความพินาศของครอบครัวของเขา
และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้สัตย์จริง(49)

และพวกเขาได้วางแผน
และเราก็ได้วางแผนโดยที่พวกเขาไม่รู้สึกรตัว(50)
ดังนั้นจงคอยดูเถิด

ผลสุดท้ายแห่งแผนการณ์ของพวกเขาจะเป็นเช่นไร
กล่าวคือเราได้ทำลายล้างพวกเขา
และหมู่ชนของพวกเขาทั้งหมด(51) } (ซูเราะฮ์ อัน-นัมล
: 49-51)

ศาสนาอิสลามห้ามการลักขโมย ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัทธิลอบขโมยอะลัยฮิสสาลาม กล่าวว่ :

«لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يُسْرِقُ حِينَ يُسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرَبُ حِينَ يَشْرَبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالنَّوْبَةُ مَعَهُ وَضَعْتُ بَعْدُ»

“ผู้ที่ทำชินา (ผิดประเวณี)

ไม่ใช่ผู้ศรัทธาในเวลาที่มีการทำचना
และผู้ที่ดื่มสุราก็ไม่ใช่ผู้ศรัทธาในขณะที่เขาดื่ม
และผู้ที่ขโมยไม่ใช่ผู้ศรัทธาในเวลาที่ทำการลักขโมย
และการเตาบะฮ์(การสำนึกในความผิดและกลับตัว) จะเปิด
(ไว้สำหรับพวกเขา) หลังจากนั้น” เสาะฮีห์ อัล-บคอรี๊ยะ 6810

อิสลามห้ามการละเมิด อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ {

{แท้จริงอัลลอฮ์ทรงใช้ให้รักษาความยุติธรรมและทำดี
และการบริจาคแก่ญาติใกล้ชิดและให้ละเว้นจากการทำลามก

และการชั่วช้า

และการอธรรม

พระองค์ทรงตักเตือนพวกเจ้าเพื่อพวกเจ้าจักได้รำลึก}

(ซูเราะฮ์ อัน-นะห์ล : 90) ท่านเราะสูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى

أَحَدٍ»

"แท้จริงอัลลอฮ์ทรงวะฮียูให้แกฉันว่า พวกท่านจงถ่อมตน
จนกว่าจะไม่มีใครคนหนึ่งยกตนเหนือผู้อื่น

และจนกว่าจะไม่มีใครคนใดอธรรมต่อผู้อื่น" เสาะฮีห์

อบิดาวูด 4895

อิสลามห้ามการอธรรมต่อผู้อื่น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ}

(และอัลลอฮ์ ไม่ทรงชอบบรรดาผู้อธรรมทั้งหลาย)

(ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 57) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ}

(แท้จริงบรรดาผู้อธรรมนั้นจะไม่สามารถประสบความสำเร็จ)

(ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 21) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا}

(แต่บรรดาผู้อธรรมนั้น

พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้สำหรับพวกเขา)

(ซูเราะฮ์ อัล-อินชาน : 31) ท่านเราะสูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يَفْطَرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تُحْمَلُ عَلَى الْغَمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاوَاتِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ»

“บุคคลสามจำพวกที่ดูอาฮ์ของพวกเขาส่งจะไม่ถูกปฏิเสธ คือ
 อิหม่ามที่มีความยุติธรรม
 ผู้ที่ถือศีลอดจนกระทั่งเขาได้ละศีลอด
 และดูอาฮ์ของผู้ที่ถูกอธรรม มันจะถูกแบกไว้บนก้อนเมฆ
 และประตูแห่งท้องฟ้าทั้งหลายจะถูกเปิดไว้ อัลลอฮ์
 ผู้ทรงอำนาจ ตรัสว่า “ด้วยเกียรติของข้า
 ข้าจะช่วยเหลือเจ้าอย่างแน่นอน
 แม้จะล่าช้าออกไปหลังจากนี้ก็ตาม” บันทึกโดย มุสลิม
 (2749) เป็นบทสรุปที่มีความแตกต่างเล็กน้อย อัตติรมิซีย
 (2526) ที่มีความแตกต่างเล็กน้อย และอะหฺมัด (8043)
 โดยเป็นสำนวนของท่าน เมื่อครั้งที่ท่านเราะซูลุลลอฮ์
 ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ส่งท่านมูอาซ ไปยังเยเมน
 ส่วนหนึ่งที่ท่านได้กล่าวไว้แก่มูอาซคือ :

«وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ أَيْسَرُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ»

“ท่านจงระวังดูอาฮ์ของผู้ถูกอธรรมเถิด
 เพราะระหว่างมันกับอัลลอฮ์ไม่มีสิ่งใดขวางกั้น” เศาะฮิห์ อัล-
 บุคอรี 1496 ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ได้กล่าวไว้ว่า :

«أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِداً أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَّفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئاً بَغَيْرِ طَبِيبٍ
 نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

“จงระวังให้ดี ถ้าใครทำผิดต่อผู้ทำสัญญา
 หรือทำให้สิทธิของเขาลดลง
 หรือบังคับให้เขาทำงานเกินความสามารถของเขา
 หรือรับสิ่งใดจากเขาโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเขา
 ฉันจะเป็นผู้วิงวอนแทนเขาในวันกิยามะฮ์” บันทึกโดย

อปีดาวูด 3052 ดังนั้น ตามที่เจ้าได้เห็นนั้น
อิสลามห้ามมารยาทที่ไม่ดีทั้งหมดหรือการปฏิบัติที่ไม่ยุติธรรม
หรือที่ชั่วร้ายเหล่านั้น

36-

**ศาสนาอิสลามได้ห้ามเกี่ยวกับระบบการเงินที่มีส
วนเรื่องดอกเบี้ย หรือที่มีผลกระทบ
หรือการหลอกลวง หรือความไม่ยุติธรรม
การโกงกัน
หรือสิ่งที่จะนำไปสู่ผลกระทบโดยทั่วไปทางสังคม
ปราชชาชนโดยรวมและปกเจก**

ศาสนาอิสลามได้ห้ามเกี่ยวกับระบบการเงินที่มีส่วนเรื่องด
อกเบี้ย หรือที่มีผลกระทบ หรือการหลอกลวง
หรือความไม่ยุติธรรม การโกงกัน
หรือสิ่งที่จะนำไปสู่ผลกระทบโดยทั่วไปทางสังคมปราชชาชนโ
ดโดยรวมและปกเจก และในตอนต้นของเรื่องนี้
ก็ได้มีการกล่าวถึงโองการและหะดีษต่าง ๆ
ที่ห้ามเรื่องดอกเบี้ย การกดขี่
การฉ้อฉลหรือการสร้าง ความหายนะบนหน้าแผ่นดิน อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا
مُبِينًا}

“และบรรดาผู้ที่ชอบสร้างความเดือดร้อนด้วยการกล่าวร้ายต่
อบรรดาผู้ศรัทธาชายและหญิงในสิ่งที่พวกเขาไม่ได้กระทำ

แท้จริงพวกเขาได้แบกรับความเท็จและบาปที่ชัดแจ้งแล้ว”

(ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ 58) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ}

"ผู้ใดกระทำความดีก็จะได้แก่ตัวของเขา

และผู้ใดกระทำความชั่วก็จะได้แก่ตัวของเขาเอง

และพระเจ้าของเจ้านั้นมีทรงอธรรมต่อปวงป่าวของพระองค์”

(ซูเราะฮ์ ฟุศสิลัต : 46)

وجاء في السنة: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنْ لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ»

และมีกล่าวไว้ในสุนนะฮ์

"ท่านเราะซูลุลลอฮ์

ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม

กล่าวว่า

“อย่าได้ก่อภัยหรืออันตราย

(ต่อตนเอง)

และไม่ก่อให้เกิดอันตราย (ต่อบุคคลอื่น)” สุนันอบิดาวูด

ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

« مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِي جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقِلْ خَيْرًا، أَوْ لِيَسْكُتْ. فِي رِوَايَةٍ: فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ. »

“ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์

เขาก็จงอย่าทำร้ายเพื่อนบ้านของเขา

และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์

เขาก็จงให้เกียรติแขกของเขา

และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์

เขาก็จงพูดดีหรือไม่ก็ให้นิ่งเสีย หรือในบางรายงานกล่าวว่า

“ดังนั้นก็จะทำดีต่อเพื่อนบ้านของเขา” เสาะฮีห์ มุสลิม 47
ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮอะลัยฮิอะสลัม ได้กล่าวไว้ว่า :
«عُذِّبَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ لَا هِيَ أَطْعَمَهَا
وَسَقَتَهَا إِذْ هِيَ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَنَّهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ»

“ผู้หญิงคนหนึ่งถูกทรมานเพราะแมวตัวหนึ่ง
ซึ่งนางได้กักขังมันไว้จนกระทั่งตาย (เนื่องจากความหิว)
ด้วยสาเหตุนี้ทำให้นางต้องตกนรกสถาน (เพราะ)
นางไม่ให้อาหารแก่มัน ไม่ให้น้ำดื่มแก่มัน
อีกทั้งนางยังกักขังไม่ปล่อยให้มันเป็นอิสระเพื่อไปจับสัตว์เลื้อ
ยคลานเล็ก ๆ กินเป็นอาหาร” เสาะฮีห์ อัล-บุคอรีห์ 3482
นี่เป็นบทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำร้ายแมวเท่านั้น
ดังนั้นจะเป็นอย่างไรกับผู้ที่ทำร้ายมนุษย์ รายงานจากท่าน
อิบนุอุมร์ เล่าว่า “ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลลัลลอฮอะลัยฮิอะสลัม ขึ้นไปบนมินบร
และร้องประกาศว่า :

(يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضِ الْإِيمَانُ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا
تُعِزُّوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ
وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عُمَرَ يَوْمًا إِلَى
الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ
اللَّهِ مِنْكَ)

“โอ้ท่านผู้เข้ารับอิสลามด้วยลิ้นของเขา
โดยที่ความศรัทธายังไม่ถึงหัวใจของเขา!
จงอย่าทำร้ายชาวมุสลิม อย่าประณามพวกเขา
หรือสอดแนมพวกเขาเพื่อเปิดโปงความลับของพวกเขา
แท้จริงใครก็ตามที่พยายามเปิดโปงความลับของพี่น้องมุสลิม
ของเขา อัลลอฮ์ก็ทรงเปิดโปงความลับของเขาอย่างเปิดเผย

แม้ว่าเขาจะอยู่ในส่วนลึกของบ้านก็ตาม” เขา (นาฟิอ์)
กล่าวว่า: วันหนึ่ง ท่านอิบนุ อุมร์
มองไปที่บ้านหรือกะอับะฮ์และกล่าวว่า “เจ้าช่างยิ่งใหญ่
และเกียรติของเจ้าช่างยิ่งใหญ่
และเกียรติของผู้ศรัทธาณัั้นยิ่งใหญ่กว่าสำหรับอัลลอฮ์มากกว่า
เจ้า” บันทึกโดย อັตติรมิซียฺ (2032)

และอิบนุหิบบาน(5763) ท่านเราะซูลุลลอฮ์

คือลัลลอฮุอะลียะฮิสสลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِ جَارُهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُقَلِّ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنُتْ)

“ผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์

เขาก็จงอย่าทำร้ายเพื่อนบ้านของเขา

และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์

เขาก็จงให้เกียรติแขกของเขา

และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์

เขาก็จงพูดดีหรือไม่ก็ให้มันเสีย” เศาะฮิห์ อัล-บุคอรี 6018

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " هَلْ تَذَرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ " قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: " إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصِيَامٍ وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ عَنْ ضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا فَيُعَذِّقُ فَيُعَذِّقُ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ

จากท่านอบูฮุรัยเราะฮ์

จากท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลียะฮิสสลัม กล่าวว่า พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่า

ใครคือผู้ล้มละลาย?

พวกเขาคำตอบว่า

"ผู้ล้มละลายในหมู่พวกเรา

โอ้เราะซูลุลลอฮ์

คือผู้ที่ไม่มีเงินดิรฮัม และไม่มีทรัพย์สิน ท่านนบีกกล่าวว่า
"แท้จริง

ผู้ที่ล้มละลายในหมู่ประชาชาติของฉันคือผู้ที่มาในวันกิยามะ
ฮ์พร้อมด้วยผลบุญการถือศีลอด การละหมาด จ่ายซะกาต แต่
(เขาจะพบว่าตัวเองล้มละลายในวันนั้น

เนื่องจากเขาใช้ทุนทรัพย์ (ผลบุญ) ของเขาจนหมดสิ้น)
เนื่องจากเขาทำร้ายเกียรติของผู้อื่น

ก่อความเดือดร้อนต่อผู้อื่น

และผลบุญทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่นโดยมิชอบ

ดังนั้นความดีของเขาจะมอบให้กับคนนั้น คนนี้

และหากความดีของเขาไม่สามารถหักล้างบัญชีได้

บาปของคนนั้นก็จะถูกนำเข้า (บัญชีของเขา)

และสุดท้ายแล้วเขาจะถูกโยนลงไปในไฟนรก

บันทึกโดยมุสลิม (2581) และอัตติรมิซีย์ (2418) อะห์มัด

(8029) และเป็นสำนวนของท่าน

และท่านเราะซูลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
ได้กล่าวว่า

(كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ عُصْنُ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَاطَهَا رَجُلٌ فَأُذِلَّ الْجَنَّةُ)

“บนเส้นทางเดินซึ่งมีกิ่งก้านของต้นไม้ที่สร้างความรำคาญแ
กผู้คน ดังนั้นชายคนหนึ่งได้ถอนมันออกไป

จึงทำให้เขาได้เข้าสวรรค์” บันทึกโดย อัลบุคอรี (2581)

ด้วยความหมาย และมุสลิม(1914) ในทำนองนี้เช่นกัน

อิบนุมาญะฮ์(3682) และอะห์มัด (10432)

และสำนวนนี้เป็นของทั้งสองท่าน

การจัดสิ่งอันตรายจากถนนหนทางทำให้ได้เข้าสวรรค์ได้
ดังนั้นคนที่ทำอันตรายต่อผู้คน
สร้างความหายนะต่อชีวิตของผู้อื่น พวกเขาจะเป็นอย่างไร?

37- ศาสนาอิสลามได้มาเพื่อปกป้องสติปัญญา และได้ห้ามทุกสิ่งที่เป็นอันตรายต่อมัน เช่นการกินเหล้า

และอิสลามได้ให้เกียรติสถานะของสติปัญญา
และได้ถือเป็นหลักแห่งการบัญญัติและปลดปล่อย
มันให้หลุดจากความงมงายและการบูชาสิ่งต่างๆ
และไม่มี ความลับในอิสลามหรือบทบัญญัติเฉพาะ
กลุ่ม บทบัญญัติของศาสนาอิสลาม กฎหมายต่าง
ๆ ของมัน สอดคล้องกับสติปัญญาที่บริสุทธิ์
และเป็นไปตามข้อกำหนดของความยุติธรรมและ
วิทยปัญญา

ศาสนาอิสลามได้มาเพื่อปกป้องสติปัญญา
และได้ให้เกียรติสถานะของสติปัญญา อัลลอฮ์ ตะอาลา
กล่าวว่า :

{إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا}

(แท้จริงหู และตา และหัวใจ ทุกสิ่งเหล่านั้นจะถูกสอบสวน)

(ซูเราะฮ์ อัล-อิสรอฮ์ 36)

ดังนั้นจำเป็นสำหรับมนุษย์ต้องปกป้องสติปัญญาของเขา
และด้วยเหตุนี้ศาสนาอิสลามจึงห้ามไม่ให้กินเหล้าและยาเสพติด
ทุกชนิด- และได้มีกล่าวมาแล้วในประเด็นนี้ (34)

และมีโองการมากมายจากอัลกุรอาน
คำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

ที่ลงท้ายด้วย

{لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}

{เพื่อพวกเจ้าจะใช้ปัญญาคิด} (ซูเราะฮ์ อัล- บากอเราะฮ์ : 242) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُوَ ۖ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ}

{และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่อะไรอื่น
นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้น
และแน่นอนสำหรับบ้านแห่งอาคีเราะฮ์ นั้นดียิ่งกว่า
สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช่ปัญญาดอกหรือ}
(ซูเราะฮ์ อัล- อันอาม : 32) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะอะอะอะ ได้ตรัสว่า :

{إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}

{แท้จริงพวกเราได้ให้อัลกุรอานแก่เขาเป็นภาษาอาหรับ
เพื่อพวกเจ้าจะใช้ปัญญาคิด} (ซูเราะฮ์ ยูซุฟ : 2)
และอัลลอฮ์ได้ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่าทางนำและวิถียปัญญาจะ
ไม่มีผู้ใดรับประโยชน์จากทั้งสองได้เว้นแต่ผู้ที่มีสติปัญญาเท่า
นั้น และพวกเขาคือกลุ่มผู้มีความเข้าใจ อัลลอฮ์ ะอะอะอะ
ตรัสว่า :

{يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ
إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ}

{พระองค์จะทรงประทานความรู้ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์
และผู้ใดที่ได้รับการรู้

แน่นอนเขาก็ได้รับความความดีอันมากมาย
และไม่มีใครจะรำลึก นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น}
(ซูเราะฮ์ อัล-บะกะเราะฮ์: 269)

นั่นคือเหตุผลที่อิสลามทำให้สติปัญญาเป็นพื้นฐานของการบังคับใช้เรื่องศาสนา ท่านนบี คือลลลอฮฺอะลัยฮิซะสลัมกล่าวว่า :

«رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقَلَ»

“ปากกาจะถูกยกจากคนสามจำพวก
(ไม่ถูกบันทึกความผิด) คือ: จากผู้ที่นอนหลับจนกว่าจะตื่น
จากเด็กจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ
และจากผู้วิกลจริตที่ไม่สามารถใช้สติปัญญาของเขาจนกว่า
จะได้สติขึ้นมา” บันทึกโดย อัลบุคอรี
เป็นหะดีษมุอัลลัฟด้วยสำนวนที่มีน้ำหนักก่อนหะดีษ (5269)
ในทำนองนี้

และบันทึกลงโดยอบูดาอุดด้วยสายรายงานที่เชื่อมต่อกัน
(4402) และสำนวนหะดีษเป็นของท่าน
และอัตติรมิซีย์(1423)

และอันนะสาวีย์ในอัสสุนันอัลกุบรอ(7346)
และอะห์มัด(956)ด้วยสำนวนที่ต่างกันเล็กน้อย
และอิบนุมาญะฮ์ (2042) ด้วยสำนวนที่สรุป
และอิสลามได้ปลดปล่อยสติปัญญาจากพันธนาการแห่งความ
มกมายและการบูชาสิ่งต่าง ๆ อัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้กล่าวอธิบายถึงสภาพของประชาชาติต่าง ๆ

ที่พวกเขาได้ยึดมั่นกับความมั่งงายของพวกเขาและปฏิเสธความจริงที่ได้มาสู่พวกเขาจากอัลลอฮ์ ตะอาลา :

{وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ}

{และเช่นนั้นแหละ

เราได้ส่งผู้ตักเตือนคนใดก่อนหน้าเจ้าไปยังเมืองใด เว้นแต่บรรดาผู้ฟุ่มเฟือยของมัน เมืองนั้น จะกล่าวว่า แท้จริงเราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเราอยู่ในแนวทางนี้ ดังนั้นเราจึงดำเนินตามแนวทางของพวกเขา} (ซูเราะฮ์ อัช-ชุกรฟ : 23) อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสเป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม โดยท่านได้กล่าวแก่ประชาชาติของท่านว่า :

{مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (52) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (53)}

{“รูปปั้นอะไรกันนี้ที่พวกท่านเฝ้าบูชากัน ” (52)}

พวกเขากล่าวว่า “เราได้พบเห็นบรรพบุรุษของเรา เป็นผู้สักการะบูชามันก่อน”(53)} (ซูเราะฮ์ อัล-อัมบิยาฮ์ : 52-53)

จากนั้นศาสนาอิสลามก็ได้มาและได้ห้ามมนุษย์บูชารูปปั้น และให้ละทิ้งเรื่องมั่งงายต่าง ๆ

ที่เป็นการสืบทอดกันมาจากบรรพบุรุษ และให้ปฏิบัติตามแนวทางของบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุสสะละลาตุวัสสลาม

ในอิสลามไม่มีความสืบทอดทบฏญัตติที่เป็นการเฉพาะกลุ่มหรือชนชั้น

سئل علي بن أبي طالب رضي الله عنه وهو ابن عم رسول الله صلى الله عليه وسلم وزوج ابنته: أَخَصَّكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ؟ فَقَالَ: «مَا خَصَّنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يُعَمَّ بِهِ النَّاسَ كَافَّةً إِلَّا مَا كَانَ فِي قِرَابٍ سِنْفِي هَذَا قَالَ: فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً مَكْتُوبٌ فِيهَا: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَوَى مُحْدِثًا»

“ท่านอาลี บิน อบีฏอลิบ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ
 ผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องของท่านเราะซูล
 คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม และเป็นลูกเขยของท่าน
 ถูกถามว่า ท่านเราะซูลลฮฺ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ได้แสดงความโปรดปรานเป็นพิเศษแก่พวกเจ้าซึ่งสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 หรือเปล่า จากนั้นเขากล่าวว่า: ท่านเราะซูลลฮฺ
 คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
 ไม่ได้แยกพวกเราไว้เป็นการเฉพาะสำหรับสิ่งใด ๑
 ที่ท่านไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อื่น
 นอกจากสิ่งที่อยู่ในฝักดาบของฉัน
 แล้วเขาได้ดึงเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่อยู่ในนั้น
 “อัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่เชือดสัตว์พลีเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ
 และอัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่ขโมยป้ายบอกทาง
 และอัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งบิดาของเขา
 และอัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่ให้ที่พักอาศัยแก่ผู้ที่ทำร้ายผู้อื่น(
 ปกป้องคนชั่ว) เสาะฮิห์ มุสลิม 1978 และบทบัญญัติต่าง ๆ
 และกฎหมายทั้งหมดของอิสลามสอดคล้องกับสติปัญญาที่ดี
 และเป็นไปตามข้อกำหนดของความยุติธรรมและวิทญปัญญา

38-

และบรรดาศาสนาเท็จทั้งหลายหากผู้ที่นับถือศา
 สนาเหล่านั้นไม่เข้าใจถึงความย้อนแย้งในตัวขอ

งศาสนาและเรื่องที่สติปัญญารับไม่ได้
ซึ่งบรรดาบาทหลวงได้สร้างความเชื่อที่ผิด ๆ
โดยอ้างว่า ศาสนาเป็นเรื่องเหนือสติปัญญา
ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถเข้าถึงได้
ในขณะที่อิสลามถือว่าศาสนาเป็นแสงสว่างที่ส่อง
ทางสำหรับสติปัญญา
ส่วนผู้ติดตามบรรดาศาสนาเท็จเหล่านั้นต้องการ
ให้ผู้คนละทิ้งความคิดของเขาและปฏิบัติตามพว
กเขา
ส่วนศาสนาอิสลามนั้นต้องการให้ผู้คนได้ปลุกส
ติปัญญาของเขาให้ตื่น
เพื่อพวกเขาจะได้ทราบข้อเท็จจริงของสิ่งต่าง ๆ
ตามความจริงที่เป็นอยู่

และบรรดาศาสนาเท็จทั้งหลายหากผู้ที่นับถือศาสนาเหล่านี้นั้นไม่เข้าใจถึงความย้อนแย้งในตัวศาสนาและเรื่องที่สติปัญญารับไม่ได้ ซึ่งบรรดาบาทหลวงได้สร้างความเชื่อที่ผิด ๆ โดยอ้างว่า ศาสนาเป็นเรื่องเหนือสติปัญญา ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถเข้าถึงได้
ในขณะที่อิสลามถือว่าศาสนาเป็นแสงสว่างที่ส่องทางสำหรับสติปัญญา
ส่วนผู้ติดตามบรรดาศาสนาเท็จเหล่านั้นต้องการให้ผู้คนละทิ้งความคิดของเขาและปฏิบัติตามพวกเขา
ส่วนศาสนาอิสลามนั้นต้องการให้ผู้คนได้ปลุกสติปัญญาของ

เขาให้ตื่น

เพื่อพวกเขาจะได้คิด

ไตร่ตรองและทราบข้อเท็จจริงของสิ่งต่าง

ๆ

ตามความจริงที่เป็นอยู่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ
وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ }

{และเช่นนั้นแหละเราได้ประทานโอองการอัลกรุอานแก่เจ้าตาม
บัญชาของเรา เจ้าไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าอะไรคือคัมภีร์
และอะไรคือการศรัทธา

แต่เราได้ทำให้อัลกรุอานเป็นแสงสว่างเพื่อชี้แนะทางแก่ผู้ที่
เราประสงค์จากปวงบ่าวของเรา และแท้จริง

เจ้าเป็นผู้ชี้นำสู่แนวทางที่ถูกต้องอย่างแท้จริง} (ซูเราะฮ์ อัช-
ชุรอ : 52) ดังนั้นโอองการของพระเจ้านั้น
ประกอบด้วยข้อพิสูจน์และข้อโต้แย้งที่ชี้นำสติปัญญาที่บริสุทธิ์
ไปสู่ความจริงที่ปรารถนาที่นำไปสู่ถึงความจริงของมันและศ
รัทธาต่อมัน อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُم بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا}

{มนุษย์ชาติทั้งหลาย

แน่นอนได้มีหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้ามายังพวกเจ้าแ
ล้ว และเราได้ให้แสงสว่างอันแจ่มแจ้งลงมาแก่พวกเจ้าด้วย}

(ซูเราะฮ์ อันนิสาฮ์: 174) อัลลอฮ์ ตะอาลา
ทรงประสงค์ที่จะให้มนุษย์มีชีวิตอยู่ในแสงสว่างแห่งทางนำ
ความรู้ และความจริง

ส่วนบรรดาชัยฎอนและบรรดาภูตต้องการให้มนุษย์อยู่ใน

ความมืดแห่งการปฏิเสธ ความโง่เขลา และการหลงผิด
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَائُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ}

{และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ศรัทธา
โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง
และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
บรรดาผู้ช่วยเหลือของพวกเขา ก็คือ อัญญูอุมต
ซึ่งพวกมันจะนำพวกเขาออกจากแสงสว่างไปสู่ความมืด}
(ซูเราะฮ์ อัลบาคอเราะฮ์: 257)

**39- ศาสนาอิสลามเคารพในความรู้ที่ถูกต้อง
และส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการที่ปราศจากกิเลส
สตณหา
และเรียกร้องสู่การพิจารณาและการไตร่ตรองเกี่ยว
กับตัวตนของเราและจักรวาลรอบ ๆ ตัวเรา
และผลลัพธ์ทางวิชาการที่ถูกต้องไม่ได้ขัดแย้งกับ
บอิสลาม**

ศาสนาอิสลามเคารพในความรู้ที่ถูกต้อง อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า :

{يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
{

“แน่นอนอัลลอฮ์จะทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธา
ในหมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลายชั้น

และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำเสมอ” (ซูเราะฮ์
อัล-มูญาติละฮ์ : 11)

และอัลลอฮ์ทรงเชื่อมโยงคำยืนยันของบรรดาผู้รู้เข้ากับคำยืนยันของพระองค์และของบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์ในคำยืนยันที่ยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

{อัลลอฮ์ทรงยืนยันว่า

แท้จริงไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮ์
และผู้มีความรู้ในฐานะดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น
ก็ยืนยันด้วยว่าไม่มีผู้ที่ควรได้รับการเคารพสักการะใด ๆ
นอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น}
(ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 18)

สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงสถานะของคนที่มีความรู้ในศาสนาอิสลามและอัลลอฮ์ไม่สั่งให้มุฮัมมัดผู้ซึ่งเป็นศาสนทูตของพระองค์
คือลัลลอฮะลียะฮ์ซะลัลัม

เพื่อแสวงหาการเพิ่มพูนเกี่ยวกับสิ่งใด ๆ
ยกเว้นจากความรู้เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا}

{ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์

ขอพระองค์ทรงโปรดเพิ่มพูนความรู้แก่ข้าพระองค์ด้วย}

(ซูเราะฮ์ ญอฮา :114) ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮะลียะฮ์ซะลัลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«مَنْ سَأَلَ طَرِيقًا يَلْتَمِسْ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ
أَجْنِحَتَهَا رِضًا لِمُطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَعْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
حَتَّى الْجِبَّتَانِ فِي الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ
الْكَوَاكِبِ إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا
وَرَّثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ»

“ผู้ใดที่ออกเดินทางเพื่อแสวงหาความรู้
อัลลอฮ์จะอำนวยความสะดวกให้แก่เขาสู่สวรรค์
และแท้จริงมลาอิกะฮ์จะกางปีกเพื่อแสดงความยินดีแก่เขาใน
การแสวงหาวิชาความรู้นั้น
และแน่นอนว่าสำหรับผู้รู้ในทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและ
ที่อยู่ในแผ่นดินจะขอภัยโทษให้แก่เขา
แม้กระทั่งบรรดาฝูงปลาในท้องทะเล
และระดับความประเสริฐของผู้ที่มีความรู้ (อาลิม)
เมื่อเทียบกับผู้ที่ขยันทำอิบาดะฮ์ (อาบิด)
จะเปรียบเสมือนความประเสริฐของดวงจันทร์ที่เหนือกว่าบรรดา
ดาวหมู่ดาว และแท้จริงบรรดาผู้ที่มีความรู้ (อุละมาอ์)
พวกเขาคือทายาทของบรรดานบี
ซึ่งบรรดานบีมิได้ทิ้งมรดกไว้เป็นเงินดินารหรือดิรฮัม
ทว่าแท้จริงสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้เป็นมรดกคือวิชาความรู้เท่านั้น
ดังนั้น
ผู้ใดที่ได้ครอบครองมันไว้ก็ถือว่าเขาได้ครอบครองส่วนแบ่งที่
มากมายแล้ว” บันทึกโดยอบูดาวูด (3641) อัตติรมิซีย์
(2682) อิบนุมาญะฮ์ (223) และसानวนเป็นของท่าน
และบันทึกโดยอะหมัด (21715)
และอิสลามได้ส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการที่ปราศจากกิเลสตัณหา

และเรียกร้องสู่การพิจารณาและการไต่ตรองเกี่ยวกับตัวตน
ของเราและจักรวาลรอบ ๆ ตัวเรา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكُنْ
بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ}

{เราจะให้พวกเขาได้เห็นสัญญาณทั้งหลายของเราในขอบเข
ตอันไกลโพ้นและในตัวของพวกเขาเอง

จนกระทั่งจะเป็นประจักษ์แก่พวกเขาว่า

อัลกุรอานนั้นเป็นความจริง ยังไม่พอเพียงอีกหรือ
ที่พระเจ้าของเจ้านั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง} (ซูเราะฮ์

ฟุศสิลัต : 53) อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสว่า

{أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَىٰ
أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ}

{พวกเขาไม่พิจารณาดูทุกสิ่งในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินแ
ละทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างมาดอกหรือ? และพวกเขา

(คิดว่า) บางทีเวลาที่กำหนดของพวกเขาใกล้เข้ามาแล้ว

ดังนั้น พวกเขาจะเชื่อในถ้อยคำใดเล่าอื่นจากอัลกุรอาน}

(ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 185) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَشَدَّ
مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَنَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ}

{พวกเขามีได้ท่องเที่ยวไปในแผ่นดินนี้ดอกหรือ
และมิได้สังเกตว่าบ้านปลายของประชาชาติที่มาก่อนหน้าพวกเข
เขาเป็นอย่างไร พวกเขาเหล่านั้นมีอำนาจมากกว่าพวกเขา

เคหสถาน

และบรรดาเราะซูลของพวกเขาได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยห

ดังนั้น

แต่พวกเขาต่างหากที่อธรรมต่อตัวของพวกเขาเอง} (ซูเราะฮ์

ចំណុច : 9)

และผลลัพธ์ทางวิชาการที่ถูกต้องนั้นจะไม่ขัดแย้งกับอิสลามอย่างแน่นอน

และเราจะยกตัวอย่างหนึ่งที่อัลกุรอานกล่าวถึงรายละเอียดที่แม่นยำเกี่ยวกับอัลกุรอาน เมื่อกว่าหนึ่งพันสี่ร้อยปีที่แล้ว

และที่วิทยาศาสตร์สมัยใหม่รู้เมื่อไม่นานมานี้

ดังนั้นผลลัพธ์ทางวิชาการจึงสอดคล้องกับสิ่งที่กล่าวไว้อยู่ใน
อัลกุรอาน นั่นคือเรื่องการสร้างทารกในครรภ์มารดา อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า:

{ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ (12) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ (13) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (14) }

{และขอสาบานว่า

แน่นอนเราได้สร้างมนุษย์มาจากธาตุน้ำของดิน} (12)

{แล้วเราทำให้เขาเป็นเชื้ออสุจิ อยู่ในที่พักอันมั่นคง
คือมดลูก}(13)

{แล้วเราได้ทำให้เชื้อสฤจึกลายเป็นก้อนเลือด
แล้วเราได้ทำให้ก้อนเลือดกลายเป็นก้อนเนื้อ
แล้วเราได้ทำให้ก้อนเนื้อกลายเป็นกระดูก

แล้วเราห้ามกระตูกนั้นด้วยเนื้อ
แล้วเราได้เปาวินญญานให้เขากลายเป็นอีกรูปร่างหนึ่ง
ดังนั้นอัลลอฮ์ทรงจำเริญยี้ ผู้ทรงเลิศแห่งปวงผู้สร้าง}(14)
(ซูเราะฮ์ อัลมูมินูน : 12-14]

40-

และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการงานและจะไม่ให้ผล
ตอบแทนใด ๆ ในวันอาคิเราะฮ์

เว้นแต่จากบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

เชื่อฟังพระองค์และเชื่อฟังบรรดาเราะซูลของพระ
องค์ อะลัยฮิมุสเศาะลาตุวัสสลาม

และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการเคารพสักการะ
เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้เท่านั้น ดังนั้น
จะเป็นไปได้อย่างไร คน ๆ

หนึ่งปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์

แล้วหวังการตอบแทนจากพระองค์?

และพระองค์จะไม่ยอมรับการศรัทธาของผู้ใดนอก
จากเมื่อเขาได้ศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล

อะลัยฮิมุสเศาะลาตุวัสสลาม

และศรัทธาต่อการเป็นเราะซูลของนบีมุฮัมมัด

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิอะสลัม

และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการงานและจะไม่ให้ผลตอบแทนใ
ด ๆ ในวันอาคิเราะฮ์ เว้นแต่จากบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

เชื่อฟังพระองค์และเชื่อฟังบรรดาเราะซูลของพระองค์

อะลียิมศุเศาะลาตุลอิสลาม อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ
يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَّنْحُورًا (18) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (19)}

{ผู้ใดปรารถนาชีวิตชั่วคราว ในโลกนี้
เราก็จะเร่งให้เขาได้รับมัน
ตามที่เราประสงค์แก่ผู้ที่เราปรารถนา
แล้วเราได้เตรียมนรกอยู่ชั้นนัมไว้สำหรับเขา
เขาจะถูกเผาไหม้ ถูกสาปแช่ง
และปราศจากความเมตตา}(18)

{แต่ผู้ใดปรารถนาปรโลกและพยายามเพื่อสิ่งนั้นในขณะที่เขา
เป็นผู้ศรัทธา
แท้จริงบรรดาผู้ที่มีความพยายามนั้นจะได้รับการตอบแทน}(
19) (ซูเราะฮ์ อัลอิสรอฮ์ : 18-19) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ
วะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ}

{ดังนั้นใครก็ตามที่ประกอบคุณงามความดีในขณะที่เขาเป็น
ผู้ศรัทธา ความพยายามของเขาจะไม่ถูกปฏิเสธ
และแท้จริงเราเป็นผู้บันทึกความดีสำหรับเขา} (ซูเราะฮ์
อัลอัมบียาฮ์ : 94) และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการเคารพสักการะ
เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้เท่านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า :

{ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا }

“ดังนั้นผู้ใดที่คาดหวังจะพบพระผู้อภิบาลของเขา

ดังนั้นเขาจึงประกอบคุณงามความดี

และอย่าตั้งภาคีในการเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของเขา
บสิ่งใด ๆ” (ซูเราะฮ์ อัล-กะฮ์ฟ : 110)

ดังนั้นเป็นที่แน่ชัดว่าการงานนั้นจะไม่เป็นการทำงานที่ดีเว้นแต่จะ
มาจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้

และผู้ที่จะทำความดีนั้นต้องมีความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ใน
งานของเขานั้น

และเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์และศรัทธาต่อบรรดานบีและบรรดา
เราะซูลของพระองค์ อะลัยฮิมุศเลาะลาตุวัสสลาม
ส่วนผู้ที่การงานของเขาไม่เป็นเช่นนั้น แท้จริง อัลลอฮ์
ตะอาลา ตรัสว่า :

{ وَقَفَّمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا }

{และเรามุ่งสู่ส่วนหนึ่งของการงานที่พวกเขาได้ปฏิบัติไป
แล้วเราจะทำให้มันไร้คุณค่ากลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน}

(ซูเราะฮ์ อัลฟุรกอน :23) อัลลอฮ์ สُبْحَانَฮُ ะตะอาลา
ได้ตรัสว่า :

{ (4) تَصَلَّىٰ نَارًا خَامِئَةً (3) عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ (2) وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ }

{ใบหน้า (ของบรรดาผู้ปฏิบัติศรัทธา)

ในวันนั้นจมดิงลงด้วยอับอายขายหน้า}(2)

{พวกเขาทำงานหนักและเหน็ดเหนื่อย}(3)

{เข้าสู่ไฟนรกอันร้อนระอุ} (4) (ซูเราะฮ์ อัลฆอชิยะฮ์ : 2-4)

ดังนั้นใบหน้าเหล่านี้ที่ดิงลงด้วยความอับอายและความเหน็ด

หน้อยที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานต่าง ๆ
 แต่พวกเขาไม่ได้ปฏิบัติงานที่มาจากทางนำของอัลลอฮ์
 อัลลอฮ์จึงทำให้มันจบลงด้วยไฟนรก
 เพราะพวกเขาเหล่านั้นได้ปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ไม่ได้ทรงบัญญัติไว้
 แต่ใบหน้าเหล่านั้นกลับทำการเคารพสักการะด้วยการเคารพ
 สักการะที่เป็นเท็จ
 และปฏิบัติตามผู้นำที่หลงผิดที่สร้างศาสนาเท็จให้กับพวกเขา
 การงานดี ๆ
 ที่อัลลอฮ์ยอมรับนั้นคือการทำงานที่สอดคล้องกับสิ่งที่ท่านเราะซูล
 ล ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้นำมา
 ดังนั้นจะเป็นไปได้อย่างไร ที่มนุษย์คนหนึ่งปฏิเสธอัลลอฮ์
 แต่หวังการตอบแทนจากพระองค์??

และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการศรัทธาของผู้ใดเว้นแต่เขาจะ
 ศรัทธาต่อบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม ทั้งหมด
 และศรัทธาต่อการเป็นเราะซูลของมุฮัมมัด

ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม -
 ซึ่งได้กล่าวมาแล้วถึงหลักฐานบางประการที่เกี่ยวกับเรื่องนี้ใน
 ประเด็นที่ (20) อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأْنِيكَهُ وَكُتِبَ
 لَهُ رُسُلُهُ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا
 وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}

{ศาสนทูตนั้นได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขาจาก
 พระเจ้าของเขา และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย

ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์และบรรดา
คำม็กริฮ์ของพระองค์ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์
(พวกเขากล่าวว่า)

เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดาศาสนทูตของ
พระองค์

และพวกเขากล่าวว่าเราได้ยินแล้วและได้ปฏิบัติตามแล้ว
การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา
โอ้พระเจ้าของพวกเรา และยิ่งพระองค์นั้นคือการกลับไป}

(ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 285) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ
วะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ
ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

(ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

!

จงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์เถิด

และคำม็กริฮ์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่เราะซูลของพระ
องค์ และคำม็กริฮ์ที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่นั้น
และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์

และมลาอิกะฮ์ของพระองค์และบรรดาคำม็กริฮ์ของพระองค์และ
บรรดาเราะซูลของพระองค์ และวันปรโลกแล้วไซร้
แน่นอนเขาก็ได้หลงทางไปแล้วอย่างไกล) (ซูเราะฮ์ อัน-

นิสาฮ์ : 136) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ วะตะอะลา ได้ตรัสว่า :

{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ
لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَضُكُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۚ قَالُوا
أَقْرَضْنَا ۚ قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ}

{และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงเอาข้อสัญญาแก่นบีทั้งหลายว่า สิ่งที่เขาได้ให้แก่พวกเจ้านั้นไม่ว่าจะเป็นคัมภีร์ที่ดีและความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาก็ดี
ภายหลังได้มีเราะซูลคนใดมายังพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้าแล้ว แนนอนพวกเจ้าจะต้องศรัทธาต่อเขาและช่วยเหลือเขา พระองค์ตรัสว่า
พวกเจ้ายอมรับและเอาข้อสัญญาของข้าดังกล่าวนั้นแล้วใช่ไหม พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์ยอมรับแล้ว
พระองค์ตรัสว่า พวกเจ้าจงเป็นพยานเกิดและข้าก็อยู่ในหมู่เป็นพยานร่วมกับพวกเจ้าด้วย} (ซูเราะฮ์
อาล อิมรอน : 81)

41-

แท้จริงเป้าหมายของทุกศาสนาที่มาจากอัลลอฮ์นั้น
ก็คือ: เพื่อให้ศาสนาที่แท้จริงอยู่เหนือมนุษย์
เพื่อที่เขาจะได้เป็นบ่าวที่ดีที่บริสุทธิ์ของอัลลอฮ์
พระเจ้าแห่งสากลโลก

และปลดปล่อยเขาจากการเป็นทาสของมนุษย์
ต่อวัตถุ หรือเป็นทาสต่อความมั่งมายนั่น
ดังนั้นศาสนาอิสลาม-ตามที่เจ้าได้เห็น-
ไม่ได้ยกย่องบุคคลใด
และยกพวกเขาให้อยู่เหนือสถานะความเป็นจริง
ของพวกเขา

และไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นพระผู้อภิบาลและเป็น พระเจ้า

แท้จริงเป้าหมายของทุกศาสน์ที่มาจากอัลลอฮ์นั้นคือ:
เพื่อให้ศาสนาที่แท้จริงอยู่เหนือมนุษย์
เพื่อที่เขาจะได้เป็นบ่าวที่ดีที่บริสุทธิ์ของอัลลอฮ์
พระเจ้าแห่งสากลโลก

และปลดปล่อยเขาจากการเป็นทาสของมนุษย์ ต่อวัตถุ
หรือเป็นทาสต่อความมั่งคั่ง ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า :

«تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالذَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةِ وَالْخَمِصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رَضِيَ وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ»

"ความหายนะประสบแต่ผู้ที่เป็นทาสของดินนาร์และดิรฮัม
และเป็นทาสของกอดีฟะฮ์และคัมมิสะฮ์ (เช่น
เงินและเสื้อผ้าที่หุงหยา)

และเขาจะยินดีหากเขาได้รับสิ่งเหล่านี้ มิฉะนั้น
เขาก็ไม่พอใจ!" เศาะฮิห์ อัล-บุคอรีห์ 6435

ดังนั้นมนุษย์ที่ปกติเขาจะไม่ก้มหัวนอกจากต่ออัลลอฮ์เท่านั้น
ดังนั้นเขาจะไม่ตกเป็นทาสของทรัพย์สินเงินทอง เกียรติยศ
ตำแหน่ง หรือเฟ้อพันธ์ เกี่ยวกับเรื่องนี้
มีสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านเห็นว่า
ผู้คนก่อนนี้จะมีเราะซูลเกิดขึ้นนั้นพวกเขาเป็นอย่างไรและพว
กเขากลายเป็นอย่างไรหลังจากนั้น?

หลังจากที่มุสลิมกลุ่มแรกได้อพยพไปยังอบิสซีเนีย
และกษัตริย์แห่งอบิสซีเนียได้ถามพวกเขา
ซึ่งในตอนนั้นกษัตริย์คือ -อัล-นาจาซีย์ -

โดยได้ถามพวกเขาว่า :
 ศาสนานี้คือศาสนาอะไรที่ทำให้พวกเจ้าแยกตัวออกจากหมู่ชน
 ของพวกเจ้า และไม่ได้นับถือศาสนาของฉันทหรือศาสนาใด
 ๆ ของประชาชาติเหล่านี้? ท่านญะฮ์ฟิร บิน อบีญุอลิบ
 ได้ตอบแก่เขาว่า : ข้าแต่พระราชา
 พวกเราในอดีตเป็นกลุ่มชนที่อวิชา เรามูฮารูปปั้น
 เรากินซากสัตว์ เราทำสิ่งที่หน้าอับอาย
 เราตัดสัมพันธ์กับเครือญาติ เราทำไม่ดีกับเพื่อนบ้าน
 ผู้ที่มีอำนาจจะทำร้ายคนที่อ่อนแอ พวกเรามีชีวิตอยู่อย่างนั้น
 จนกระทั่งอัลลอฮ์ก็ได้ส่งเราะซูลคนหนึ่งในหมู่พวกเรามายังพ
 วกเรา เรารู้ถึงตระกูลของเราดี
 ความสื่อสัตย์และความรับผิดชอบของเขาดี
 และความบริสุทธิ์ของเขา
 แล้วเขาก็เรียกร้องพวกเราสู่การสักการะอัลลอฮ์องค์เดียว
 และให้เราละทิ้งสิ่งที่เราและบรรพบุรุษของเราเคยสักการะไว้
 อื่นจากอัลลอฮ์ ที่มาจากก้อนหินและรูปปั้นต่าง ๆ
 และเขาได้สั่งให้เรามีสัจจะในคำพูด มีความรับผิดชอบ
 ให้เชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ เป็นเพื่อนบ้านที่ดี
 และหลีกห่างจากสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ และการทำร้ายผู้อื่น
 และได้ห้ามพวกเราให้ห่างไกลจากเรื่องลามกต่าง ๆ
 และการเป็นพยานเท็จ ห้ามไม่ให้กินทรัพย์สินของเด็กกำพร้า
 ห้ามใส่ร้ายหญิงที่บริสุทธิ์
 เขาได้สั่งใช้พวกเราให้สักการะต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่า
 นั้น และไม่ตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์
 และได้ใช้ให้พวกเราทำการละหมาด จ่ายซะกาต ถือศีลอด"

เขากล่าวว่า "แล้วเขาได้นับเป็นข้อ ๑
 ในสิ่งที่เกี่ยวกับศาสนาอิสลาม
 จนเราได้เชื่อเขาและศรัทธาต่อเขา
 และปฏิบัติตามเขาในสิ่งที่เขาได้นำมา
 ดังนั้นเราจึงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว
 และเราไม่ตั้งภาคีใด ๆ กับพระองค์
 เราจะถือว่าสิ่งหนึ่งเป็นสิ่งที่ต้องห้ามในสิ่งที่เขาได้ห้ามไว้
 และเราจะถือว่าสิ่งหนึ่งเป็นที่ยอนุญาตในสิ่งที่เขาอนุญาต..."
 บันทึกโดยอะหมัด(1740) โดยมีความแตกต่างเล็กน้อย
 อิบน์ฮิม ในหนังสือ หิลยะตุลเอาลียาฮ์ (1/115) แบบสรุป
 ดังนั้นศาสนาอิสลาม-ตามที่เราได้เห็น-
 ไม่ได้ยกย่องตัวบุคคล
 และยกพวกเขาให้อยู่เหนือสถานะความเป็นจริงของพวกเขา
 และไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นพระผู้อภิบาลและพระเจ้า อัลลอฮ์
 ตะอาลา ได้ตรัสว่า:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ
 بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا
 بِأَنَّا مُسْلِمُونَ}

(จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า โอ้อับรardaผู้ได้รับคัมภีร์ !
 จงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกัน ระหว่างเราและพวกท่าน
 คือว่าเราจะไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น
 และเราจะไม่ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์
 และพวกเราบางคนก็จะไม่ยึดถืออีกบางคนเป็นพระเจ้าอื่นจา
 กอัลลอฮ์ แล้วหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิดว่า
 พวกท่านจงเป็นพยานด้วยว่า

แท้จริงพวกเราเป็นมุสลิมผู้นอบน้อม) (ซูเราะฮ์ อาล อิมรอน : 64) อัลลอฮ์ สُبْحَانَكَ ะอะอะลَا ได้ตรัสว่า :

{وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ}

{และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอาแมลาอิกะฮ์และบรรดานบีเป็น
นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธศรัทธา
หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้นอบน้อม แล้วกระนั้นหรือ} (ซูเราะฮ์
อาล อิมรอน : 80) ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮ์อะลยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطَرْتُ النَّصَارَى ابْنُ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ
وَرَسُولُهُ»

"พวกเจ้าจงอย่ากล่าวยกย่องฉัน (จนเกินเลย)
อย่างที่ชาวคริสเตียนได้ยกย่อง (อีซา) บุตรของนางมัรยัม
เพราะแท้จริง ฉันคือบ่าวของพระองค์ ดังนั้น
พวกเจ้าจงเรียกว่า บ่าวของอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์"
เศาะฮิหฺ อัล-บุคอรี 3445

42- อัลลอฮ์ได้บัญญัติการกลับใจ (เตาบะฮ์)

ในอิสลาม ซึ่งก็คือ:

การกลับใจของบุคคลต่อพระผู้อภิบาลของเขาแล
ะการละทิ้งบาป และอิสลามจะลบล้างบาปต่าง ๆ
ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น และการกลับใจ
(เตาบะฮ์) จะลบล้างบาปต่าง ๆ ที่มาก่อนหน้านั้น

ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องสารภาพบาปต่อหน้ามนุษย์ ยคนใดทั้งสิ้น

อัลลอฮ์ได้บัญญัติการกลับใจ (เตาบะฮ์) ในอิสลาม
ซึ่งก็คือ:

การกลับใจของบุคคลต่อพระผู้อภิบาลของเขาและการละทิ้ง
บาป อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

{และพวกเจ้าจงกลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์เถิด โอ้
บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ}
(ซูเราะฮ์ อันนุร : 31) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า
:

{أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ}

{พวกเขาไม่รู้ดอกหรือว่า

อัลลอฮ์ทรงตอบรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของพระองค์
และรับชะกาต และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงตอบรับการสำนึกผิด
ผู้ทรงเมตตาเสมอ} (ซูเราะฮ์ อัตเตาบะฮ์ : 104) อัลลอฮ์
สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ได้ตรัสว่า :

{وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ}

{และพระองค์คือผู้ทรงยอมรับการสำนึกผิดจากปวงบ่าวของ
พระองค์และทรงอภัยโทษจากการกระทำที่ผิดทั้งหลาย
และพระองค์ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่พวกเจ้ากำลังกระทำกัน}

(ซูเราะฮ์ อັชชุกรอ : 25) ท่านเราะซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮะลียะฮ์วะสัลลัม ได้กล่าวไว้ว่า :

«لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِّيَّةٍ مَهْلِكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَنَامَ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ قَطْلَبُهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامُ حَتَّى أَمُوتَ فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَالَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ»

"แน่นอน

อัลลอฮ์ทรงดีใจกับการเตาบะฮ์ของบ่าวของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา

ยิ่งกว่าผู้ชายคนหนึ่งที่อยู่ในดินแดนที่โล่งกว้างที่อันตราย และพร้อมกับเขานั้นคือสัตว์พาหนะของเขาที่พร้อมกับอาหาร เครื่องดื่มของเขา และแล้วเขาก็ได้นอนพักหลับไป พอตื่นขึ้นมาสัตว์พาหนะของเขาได้เดินจากเขาไปพร้อมกับอาหารและเครื่องดื่มของเขา

ดังนั้นเขาจึงเดินหามั่นจนเขารู้สึกกระหาย แล้วเขากล่าวว่า "ต้องกลับไปในที่เดิมที่ฉันเคยอยู่แล้วนอนที่นั่นจนกว่าฉันจะตายจากไป แล้วเขาก็นอนเพื่อรอความตาย และแล้วเขาก็ตื่นขึ้นมา

ทันใดนั้นสัตว์พาหนะของเขาก็ยืนอยู่ตรงหน้าเขาพร้อมกับอาหารและเครื่องดื่ม

อัลลอฮ์ทรงดีใจอย่างที่สุดกับการเตาบะฮ์ของบ่าวของพระองค์ยิ่งกว่าชายคนนี้ได้เจอกับสัตว์พาหนะของเขาพร้อมเสบียงของเขา" เศาะฮี้หฺ มุสลิม 2744

และอิสลามจะลบล้างบาปต่าง ๆ

ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น และการกลับใจ (เตาบะฮ์) จะลบล้างบาปต่าง ๆ ที่มาก่อนหน้านั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ }

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) "แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา หากพวกเขาหยุดจากการปฏิเสธ

แน่นอนบาปในอดีตของพวกเขาก็จะได้รับการอภัยโทษอย่าง
แน่นอน และหากพวกเขากลับ (ไปปฏิเสธศรัทธาอีก)

แน่นอนชุนนะฮ์ของอัลลอฮ์จะเกิดขึ้นกับพวกเขาโดยการทําลายล้างพวกเขาดังเช่นที่เราได้ทำกับผู้คนในสมัยก่อน}

(ซูเราะฮ์ อัลอันฟาล : 38) และอัลลอฮ์ทรงเรียกร่องขาวอัลนะศอรอ สูการกลับตัวกลับใจ (เตาบะฮ์) อัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ตรัสว่า :

{ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ ۖ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ }

{พวกเขาจะไม่กลับเนื้อกลับตัวต่ออัลลอฮ์และขออภัยโทษต่อพระองค์กระนั้นหรือ? อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ

ผู้ทรงเมตตาเสมอ} (ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 74)

และอัลลอฮ์ทรงกำชับให้ผู้ที่ไม่เชื่อฟังต่อพระองค์และที่ทําบปทุกคนได้กลับตัวกลับใจ (เตาบะฮ์) ดังนั้นพระองค์ ตะอาลา ทรงตรัสว่า :

{ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

{จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง

พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮ์

แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอภัยโทษต่อความผิดทั้งหลายทั้งมวล

แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ} (ซูเราะฮ์
อซซุมัร : 53) และเมื่อ ท่านอัมรฺ อิบน์ อัลอาศ
ตัดสินใจที่จะเข้ารับอิสลาม เขารู้สึกกลัวต่อบาปต่าง ๆ
ของเขาที่ได้ก่อไว้ก่อนหน้าอิสลามจะไม่ได้รับการอภัยให้
ท่านอัมรฺได้กล่าวบรรยายถึงสถานการณ์นี้ว่า:

(لَمَّا أَلْقَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قُلُوبِي الْإِسْلَامَ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لِنُبَايَعِنِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ فَقُلْتُ: لَا أَبَايُحَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ
دُنْيَايَ قَالَ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْهَجْرَةَ
تُحِبُّ مَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ
الذُّنُوبِ)

หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงนำอิสลามใส่เข้าไปในจิตใจของฉัน
เขาเล่าว่า "ฉันได้ไปหาท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
เพื่อทำการถวายสัตย์ปฏิญาณ แล้วท่านก็ยื่นมือมาหาฉัน
ฉันกล่าวว่า: ฉันจะไม่ถวายสัตย์ปฏิญาณต่อท่าน โอ้
เราะซูลุลลอฮ์

จนกว่าท่านจะยกโทษให้ฉันสำหรับบาปก่อนหน้านี้ของฉัน
เขาเล่าต่อว่า "ท่านเราะซูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวแก่ฉันว่า "โอ้อัมรฺ เจ้าไม่รู้หรือว่า
การอพยพนั้นจะลบล้างบาปต่าง ๆ
ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น โอ้อัมรฺ เจ้าไม่รู้หรือว่า
อิสลามจะลบล้างบาปต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น"
บันทึกโดยมุสลิม (121) เป็นฮะดีษที่ยาวประมาณนี้
และอะห്മัด(17827) และสำนวนหะดีษเป็นของท่าน

43- ในอิสลาม

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์นั้นเกิดขึ้น

โดยตรง ดังนั้น
ท่านไม่จำเป็นต้องให้ใครมาเป็นคนกลางระหว่าง
ท่านกับอัลลอฮ์
ดังนั้นศาสนาอิสลามจึงห้ามเรากำหนดมนุษย์ตัว
ยักันให้เป็นพระเจ้าหรือมีส่วนร่วมในด้านการอภิ
บาลปกครองหรือด้านการเป็นพระเจ้าของพระอง
ค์

ในอิสลาม ไม่จำเป็นต้องสารภาพบาปต่อหน้ามนุษย์คนใด
ดังนั้นในอิสลาม

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์นั้นเกิดขึ้นโดยตรง
ดังนั้น

ท่านไม่จำเป็นต้องให้ใครมาเป็นคนกลางระหว่างท่านกับอัล
ลอฮ์ ตามที่ได้ผ่านมาแล้วในประเด็นที่ (36)

ว่าอัลลอฮ์ทรงเรียกร้องมนุษย์ทุกคนให้กลับตัวกลับใจและหัน
กลับมาหาพระองค์ นอกจากนี้

พระองค์ยังทรงห้ามไม่ให้ผู้คนนับถือบรรดาศาสนทูตหรือบรร
ดามลาอิกะฮ์เป็นสื่อกลางระหว่างพระองค์กับป่าวของพระองค์
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า

{ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَوْلِيَاءَ ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ }

{และเขาจะไม่ใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามลาอิกะฮ์และบรรดานบีเป
็นพระเจ้า เขาจะใช้พวกเจ้าให้ปฏิเสธศรัทธา
หลังจากที่พวกเจ้าเป็นผู้มอบน้อม แล้วกระนั้นหรือ?} (ซูเราะฮ์

อาล อิมรอน : 80) ดังนั้นอิสลาม - อย่างที่เจ้าได้เห็น - ห้ามไม่ให้เรายึดเอามนุษย์เป็นพระเจ้าหรือเป็นส่วนส่วนกับอัลลอฮ์ในการอภิบาลปกครองหรือมีส่วนในการเป็นพระเจ้าพร้อม กับพระองค์ และอัลลอฮ์ได้ตรัสเกี่ยวกับชาวคริสเตียนว่า:

{اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۚ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ }

{พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์ และยึดเอาอัลมะซีห์บุตรของมัรยัมเป็นเจ้าด้วย ทั้ง ๆ ที่พวกเขามิได้ถูกใช้นอกจากเพื่อเคารพสักการะผู้ที่สมควรไ้ ได้รับการเคารพสักการะ แต่เพียงองค์เดียว ซึ่งไม่มีผู้ใดควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น} (ซูเราะฮ์ อัดเตอาบะฮ์ : 31)

และพระเจ้าทรงประณามผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพวกเขาได้ยึดเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นสื่อกลางระหว่างพวกเขา กับพระองค์ อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ }

{พึงทราบเถิด

การอับาดะฮ์โดยบริสุทธิ์ใจนั้นเป็นของอัลลอฮ์องค์เดียว ส่วนบรรดาผู้ที่ยึดถือเอาบรรดาผู้คุ้มครองอื่นจากอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่าเราได้เคารพภักดีพวกเขา เว้นแต่เพื่อทำให้เราเข้าใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์

แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น

แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนวทางแก่ผู้กล่าวเท็จ

ผู้ไม่สำนึกบุญคุณ} (ซูเราะฮ์ อัลซุมร์ : 3)

และอัลลอฮ์ทรงชี้แจงอย่างชัดเจนถึงกลุ่มที่บูชาสิ่งต่าง ๆ -
คนเขลายุคก่อนอิสลาม -

พวกเขาได้ยึดเอาสิ่งอื่นเป็นตัวกลางระหว่างพวกเขากับอัลลอฮ์ และพวกเขากล่าวว่า: แท้จริงแล้ว

มันทำให้พวกเขาใกล้ชิดกับอัลลอฮ์มากขึ้น

และถ้าอัลลอฮ์ได้ห้ามผู้คนไม่ให้ยึดเอาบรรดาศาสนทูตหรือบรรดามลาอิกะฮ์เป็นสื่อกลางระหว่างพระองค์กับผู้เป็นบ่าวของพระองค์แล้ว ก็แสดงว่าสิ่งอื่น ๆ

ก็เป็นสิ่งที่สมควรห่างไกลอย่างยิ่ง

เพราะบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย

ล้วนเป็นผู้ที่รับแรงในการเข้าใกล้อัลลอฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลาได้ตรัสถึงสถานะของบรรดาศาสนทูตทั้งหลายว่า :

{إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ}

{แท้จริงแล้วพวกเขาแข่งขันกันในการทำความดีและพวกเขาทำการวิ่งวอนต่อเราเสมอด้วยความหวังที่เต็มเปี่ยมและความกลัวอย่างยิ่ง และพวกเขากล่อมตัวและเชื่อฟังเราเสมอ}

(ซูเราะฮ์ อัลอัมปิยาฮ์ : 90) อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลาได้ตรัสว่า :

{أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا}

{บรรดาผู้ที่พวกเขาวินวอนขอ นั้น

พวกเขาเองต่างก็แสวงหาหนทางสู่พระผู้อภิบาลของพวกเขา
และแข่งขันกันเพื่อเข้าใกล้พระองค์และหวังในความเมตตาของ
พระองค์และเกรงกลัวต่อการลงโทษของพระองค์
แท้จริงการลงโทษของพระผู้อภิบาลของเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ต้อง
เกรงกลัว} (ซูเราะฮ์ อัลอิสรอฮ์ : 57) นั่นคือ
บรรดาผู้ที่พวกท่านได้ทำการวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ -
ที่เป็นบรรดานบีและบรรดาผู้ที่ประกอบคุณงามความดี -
พวกเขาต่างก็แสวงหาการเข้าใกล้อัลลอฮ์
ต่างก็หวังในความเมตตาของพระองค์และเกรงกลัวการลงโทษ
ของพระองค์

ดังนั้นพวกเขาจะเป็นผู้ที่ถูกวิงวอนอื่นจากอัลลอฮ์ได้อย่างไร?

44- ในตอนท้ายของข้อความนี้

เราจำได้ว่ามนุษย์เราแม้จะต่างกันในเรื่องเวลา

เชื้อชาติ และประเทศ

แม้กระทั่งสังคมมนุษย์ทั้งหลายนั้นมีความคิดและ

จุดประสงค์ที่ต่างกัน

สภาพแวดล้อมและการงานที่ต่างกัน

ดังนั้นมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยผู้นำทาง

ที่คอยชี้นำเขา

ต้องพึงข้อบังคับที่รวมเขาเป็นหนึ่ง

และผู้ปกครองที่ปกป้องเขา และบรรดาเราะซูล

อะลัยฮุมศเตอะลาตุวัสสลาม
ได้ทำหน้าที่นี้โดยผ่านโองการจากอัลลอฮ์ -
มหาบรียุทธิ์จึงมีแด่พระองค์ -
คอยชี้แนะผู้คนสู่แนวทางแห่งความดีและแนวทาง
ที่ถูกต้อง
และรวบรวมพวกเขาไว้ในกฎระเบียบของอัลลอฮ์
และตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยสัจธรรม ดังนั้น
กิจการของพวกเขาจึงมั่นคงแล้วแต่การตอบสนอง
ของพวกเขาที่มีต่อบรรดาเราะซูลเหล่านี้
และการที่ยุคของพวกเขาใกล้เคียงยุคแห่งศาสน์ข
องพระเจ้า
และอัลลอฮ์ได้ปิดท้ายศาสน์ของพระองค์ด้วยศาสน์
ของศาสนทูตมุฮัมมัด
คือลัทธิอะลัยฮิวะสลัม
พระองค์ได้ทรงกำหนดให้ศาสน์นี้มีอยู่ต่อไปและ
กำหนดให้เป็นทางนำสำหรับผู้คน ความเมตตา
แสงสว่าง
และการนำทางไปสู่เส้นทางที่นำไปสู่พระองค์ผู้ท
รงบรียุทธิ์

ในตอนท้ายของข้อความนี้
เราจำได้ว่ามนุษย์เราแม้จะต่างกันในเรื่องเวลา เชื่อชาติ

และประเทศ

แม้กระทั่งสังคมมนุษย์ทั้งหมดนั้นมีความคิดและจุดประสงค์ต่าง
กัน

สภาพแวดล้อมและการงานที่ต่างกัน
ดังนั้นมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยผู้นำทางที่คอยชี้แนะ
า

ต้องฟังกฎระเบียบที่คอยรวมเขาเป็นหนึ่ง
และผู้ปกครองที่คอยปกป้องเขา และบรรดาเราะซูล

อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม

ได้ทำหน้าที่นี้โดยผ่านโองการจากอัลลอฮ์ -

มหาบรียูตจึงมีแด่พระองค์ -

คอยชี้แนะผู้คนสู่แนวทางแห่งความดีและแนวทางที่ถูกต้อง

และรวบรวมพวกเขาไว้ในกฎระเบียบของอัลลอฮ์

และตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยความจริง ดังนั้น

กิจการของพวกเขาจึงมั่นคง

ตามการตอบสนองของพวกเขาที่มีต่อบรรดาเราะซูลเหล่านี้

และการทียุคของพวกเขาใกล้เคียงกับยุคแห่งศาสน์ของพระเจ้า

และเมื่อความหลงผิดมากขึ้น

ความเขลาปกคลุมและรูปเคารพถูกบูชา อัลลอฮ์จึงส่งท่านนบี

คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม มา

ด้วยทางนำและศาสนาที่สัจจริง

เพื่อให้บรรดามนุษย์ออกจากบรรดาความมืดมลจากการปฏิเสธ

ศรัทธา ความโง่เขลาและการเคารพบูชารูปปั้น

ไปสู่การศรัทธาและทางนำ

45- ดังนั้น ฉันขอเชิญชวนเจ้า โอ มนุษย์เอ๋ย

สู่การยืนหยัดเพื่ออัลลอฮ์อย่างจริงใจ

ปราศจากการเลียนแบบและทำตามประเพณี

และจงรู้ไว้เถิดว่าหลังจากการตายของเจ้า
เจ้าจะกลับไปหาพระผู้อภิบาลของเจ้า
และจงมองไปยังตัวของเจ้าเองและยังฟากฟ้าที่อยู่
รอบตัวของเจ้า
ดังนั้นจงยอมรับอิสลามและจงมีความสุขทั้งในโลก
นี้และโลกหน้า
และหากเจ้าต้องการเข้ารับอิสลาม
ดังนั้นไม่มีสิ่งใดที่เจ้าต้องทำนอกจากการกล่าว
คำปฏิญาณว่า
“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์”
และจงปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นสิ่งบูชาอื่นจากอัลลอฮ์
และเราศรัทธาว่าอัลลอฮ์จะทำให้มีการฟื้นคืนชีพ
ผู้ที่อยู่ในหลุมฝังศพ
และการชำระบัญชีและการตอบแทนนั้นเป็นความ
จริง หากเจ้าได้กล่าวคำปฏิญาณนี้แล้ว
แสดงว่าเจ้าได้กลายเป็นมุสลิมแล้ว
หลังจากนั้นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเจ้าคือการเคารพ
ภักดีต่ออัลลอฮ์และปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติ

ญญติไว้ ทั้งการละหมาด ซะกาต การถือศีลอด

และการทำหัจญ์หากเจ้ามีความสามารถ

ดังนั้น

ฉันขอเรียกร้องให้เจ้ายืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์อย่างซื่อสัตย์
ปราศจากการเลียนแบบและเป็นปกตินิสัย ดังที่อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงเรียกร้องเจ้าในพระดำรัสของพระองค์ว่า :

{قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَن تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِزْفَةٍ ۚ وَقَرَأْتُمْ تَتَنَكَّرُوا ۚ وَمَا
بَصَاحِكُمْ مِّنْ جَنَّةٍ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ}

{จงกล่าวเถิด

(มุฮัมมัด)

“ฉันขอเตือนพวกท่านเพียงข้อเดียวว่า
พวกท่านจงยืนขึ้นเพื่ออัลลอฮ์ (ครั้งละ) สองคนและคนเดียว
แล้วจงไตร่ตรองดู (ก็จะประจักษ์ว่า)

สหายของพวกท่านนั้นมิได้เป็นบ้า
แต่เขาเป็นเพียงผู้ตักเตือนพวกท่านถึงการเผชิญหน้ากับการ
ลงโทษอย่างสาหัสเท่านั้น”} (ซูเราะฮ์ สะบะฮ์ :46)
และเจ้ารู้ว่าหลังจากความตายของเจ้านั้น

จะกลับไปหาพระเจ้าของเจ้า อัลลอฮ์ ตะอาลาตรัสว่า :

{وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ (39) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ (40) ثُمَّ يُجْزَاهُ
الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ (41) وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ (42)}

{และมนุษย์จะไม่ได้อะไรเลย

นอกจากสิ่งที่เขาได้ชวนขายเอาไว้(39)

และแท้จริงการชวนขายของเขาที่จะได้เห็นในไม่ช้า(40)

แล้วเจ้าก็จะได้รับการตอบแทนด้วยการตอบแทนที่ครบถ้วนสมบูรณ์(41)

และแท้จริงจุดหมายปลายทาง (ของเขา)
ย่อมไปสู่พระเจ้าของเจ้า(42) } (ซูเราะฮ์ อัน-นัจญ์ม : 39-42) และเจ้ามองในตัวของตัวเอง และขอบฟ้ารอบ ๆ ตัวเจ้า อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ }

{และพวกเขามีได้มองดูในอำนาจทั้งหลายแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน

และสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงบังเกิดขึ้นดอกหรือ ?
และแท้จริงอาจเป็นไปได้ว่า

กำหนดเวลาแห่งความตายของพวกเขาั้นได้ใกล้มาแล้ว
แล้วก็ถ้อยคำใดเล่าที่พวกเขาจะศรัทธากันหลังจากอัลกุรอาน} (ซูเราะฮ์ อัล-อะฮ์รอฟ : 185)

ดังนั้นหากเจ้าเข้ารับอิสลามแล้ว
เจ้าจะมีสุขกับการใช้ชีวิตทั้งในโลกนี้และโลกหน้า
หากเจ้าต้องการเข้ารับอิสลาม
ไม่มีสิ่งใดที่เจ้าต้องทำนอกจากการกล่าวคำปฎิญาณว่า
“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์
และมุฮัมมัดคือศาสนทูตของพระองค์”
เมื่อครั้งที่ท่านเราะซูลุลลอฮ์ คืออลลัลอฮ์อะลัยฮิอะสลาม

สงทานมูอาซ

ไปยังเยเมน

ส่วนหนึ่งที่ท่านได้กล่าวไว้แก่มูอาซคือ :

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ فَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ»

"แท้จริงเจ้าจะต้องเจอกับกลุ่มคนที่เป็นชาวคัมภีร์

ดังนั้นจงเรียกร้องพวกเขาสู่การปฏิบัติญาณว่า

"ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

และฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮ์" หากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว
ก็จะบอกให้พวกเขารับทราบว่

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติเหนือพวกเขาซึ่งการละหมาดห้าเว
ลาในวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง ดังนั้นหากพวกเขาเชื่อฟังเจ้าแล้ว
ก็จะบอกให้พวกเขาทราบว่

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญญัติการจ่ายซะกาตเหนือพวกเขาทั้งห
ลายจากทรัพย์สินของพวกเขาที่เก็บมาจากคนรวยในหมู่พว
กเขาและส่งมอบให้แก่คนจนในหมู่พวกเขาและหากพวกเขา
เชื่อฟังเจ้าแล้ว

ดังนั้นจงระว้ทรัพย์สินที่มีเกียรติจากทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา
า" เศาะฮีห์ มุสลิม 19

และจงปฏิเสธทุกสิ่งที่เป็นสิ่งบูชานอกจากอัลลอฮ์

และการปฏิเสธจากทุกสิ่งที่เป็นสิ่งบูชานอกเหนือจากพระเจ้า
นั้น คือศาสนาที่บริสุทธิ์ ของนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม
อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

{ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ }

{แน่นอนเราได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้วใน (ตัว) อิบรอฮีม และบรรดา (มุอ์มิน) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาวา

แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน

และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่)

ตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว }

(ซูเราะฮ์ อัล-มุตะหิเนฮ์ : 4)

และเจ้าเชื่อว่าอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (6) وَالسَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (7) }

{นั่นก็เพราะว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นพระองค์คือผู้ทรงสัจจะ และแท้จริงพระองค์ทรงให้ผู้ตายมีชีวิตขึ้น

และแท้จริงพระองค์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง (6)

และแท้จริงวันอาสานจะมาถึงอย่างแน่นอน ปราศจากข้อสงสัยในมัน

และแท้จริงอัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่อยู่ในสุสานฟื้นคืนชีพขึ้นมา

(7) } (ซูเราะฮ์ อัล-หัจญ์ : 6-7)

และการคิดบัญชีและการตอบแทนนั้นเป็นความจริง อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า :

{وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ }

{และอัลลอฮ์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความเที่ยงธรรม และเพื่อทุก ๆ ชีวิต (ทุกคน) จะได้รับการตอบแทนตามที่ได้ชวนชวนเอาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรมแต่อย่างใด } (ซูเราะฮ์ อัล-ญะฮิยะฮ์ :22)

ดังนั้นเมื่อเจ้าได้กล่าวคำปฎิญาณนี้แล้ว แสดงว่าเจ้าได้กลายเป็นมุสลิมแล้ว หลังจากนั้นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเจ้าคือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ตามสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้ ทั้งการละหมาด ซะกาต การถือศีลอด และการทำหัจญ์หากเจ้ามีความสามารถและอื่น ๆ

ฉบับประจำวันที่ 19-11-1441

เขียนโดย ศ. ดร. มุฮัมมัด บิน อับดุลลอฮ์ อัซซุหัยมี

อดีตอาจารย์อะกีดะฮ์ สาขาอิสลามศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยคิงซาอุด์

รียาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

สารบัญ

อิสลาม 2

บทสรุปสั้น ๓

ที่เกี่ยวข้องกับอิสลามตามที่ได้ระบุไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของ
ท่านนบี 2

1- อิสลามคือศาสนของอัลลอฮ์ที่ส่งไปยังมนุษยทั้งมวล
เป็นศาสนของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผู้ทรงนิรันดร์ และเป็นศาสนฉบับสุดท้าย 2

2-
อิสลามไม่ใช่ศาสนาที่เจาะจงเฉพาะเพศใดเพศหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
แต่เป็นศาสนาของอัลลอฮ์สำหรับมนุษยทุกคน 3

3- อิสลามคือศาสนของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า
ที่มาเพื่อเติมเต็มศาสนของบรรดานบีและบรรดาผู้ที่ถูกส่งมาไปยังประชา
ชาติของพวกเขาก่อนหน้า 5

4- บรรดานบี อะลียฮิมุสสลาม นั้น นับถือศาสนาเดียวกัน
แต่บทบัญญัติของพวกเขาส่งต่างกันไป 7

5- ศาสนาอิสลามเรียกร่องเชิญชวน
เหมือนกับที่บรรดานบีทั้งหมดได้เรียกร่องเชิญชวน เช่น นูห์ อิบรอฮีม
มุซา สุลัยมาน ดาูด และอีซา อะลียฮิมุสสลาม
ให้ศรัทธาว่าผู้ที่เป็นพระเจ้านั้นคืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง
ผู้ทรงมอบปัจจัยยังชีพ ผู้ทรงให้เป็น ผู้ทรงให้ตาย
ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งอำนาจทั้งปวง และพระองค์ผู้ทรงบริหารกิจการ
และพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดูและเมตตาเสมอ 9

6- อัลลอฮ์ สุบฮานาฮู อะอะอะอะ คือผู้ทรงสร้าง
และพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สมควรแก่การเคารพภักดี
และไม่มีสิ่งอื่นใดถูกเคารพภักดีเคียงคู่พระองค์
นอกเหนือจากพระองค์องค์เดียวเท่านั้น 16

7-อัลลอฮ์ สุบฮานะฮู อะอะอะอะ
คือผู้ทรงสร้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้ทั้งที่เราสามารถมองเห็นมันและไม่

มารวมมองเห็นมัน และสิ่งอื่น ๆ นอกเหนือจากพระองค์แล้ว
คือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง

และทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินภายในเวลาหกวัน..... 26

8- และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ไม่มีหุ้นส่วนร่วมในอำนาจ การสร้าง
การบริหารจัดการ หรือการเคารพสักการะของพระองค์..... 28

9- และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา ไม่ประสูติ และไม่ถูกประสูติ
และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์..... 34

10- และอัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา
ไม่ได้สิ่งสถิตในสิ่งใดและไม่ได้มีรูปร่างคล้ายสิ่งสร้างของพระองค์เลย: . 35

11- อัลลอฮ์ สُبْحَانَهُ ะตะอาลา
ผู้ทรงเอ็นดูและทรงเมตตาต่อป่าวของพระองค์เสมอ

ดังนั้นพระองค์จึงส่งบรรดาเราะซูล และประธานคัมภีร์ต่าง ๆ ลงมา 39

12- อัลลอฮ์คือพระเจ้าผู้ทรงเมตตา
พระองค์เท่านั้นที่จะพิพากษาสิ่งมีชีวิตในวันฟื้นคืนชีพ

เมื่อพระองค์ทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพของพวกเขา
และพระองค์จะทรงตอบแทนแต่ละคนสำหรับสิ่งที่เขากระทำ ไม่ว่าดีหรือชั่ว

ผู้ใดทำความดีและเป็นผู้ศรัทธา เขาจะได้รับความสุขชั่วนิรันดร์
และผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาและทำความชั่ว

เขาจะได้รับการลงโทษอย่างใหญ่หลวงในวันอาคิเราะฮ์..... 41

13- อัลลอฮ์ ะตะอาลา
ทรงสร้างอาดัมจากดินและทำให้ลูกหลานของเขาเพิ่มขึ้นทวีคูณหลังจาก

เขา
โดยที่มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกันในแหล่งกำเนิดของพวกเขาและไม่มี

พิเศษใดเหนือกว่าอีกเพศหนึ่ง
หรือกลุ่มชนใดเหนือกว่าอีกกลุ่มชนหนึ่งนอกเสียจากความยำเกรง 46

14 - เด็กทุกคนเกิดมาด้วยฟิตเราะฮ์ (ธรรมชาติอันบริสุทธิ์) 48

15- และไม่มีผู้ใดในหมู่มนุษย์ที่เกิดมาแล้วผิด
หรือเกิดมาเพื่อเป็นการสืบทอดความผิดของผู้อื่น..... 50

- 16- จดประสงค์ของการสร้างมนุษย์คือ
การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น..... 53
- 17- อิสลามให้เกียรติมนุษย์ ทั้งชายและหญิง และดูแลสิทธิทั้งหมดของเขา
และทำให้เขามีความรับผิดชอบต่อการเลือก การกระทำ
และพฤติกรรมทั้งหมดของเขา และต้องรับผิดชอบต่อการกระทำใด ๆ
ที่ทำร้ายตัวเขาเองหรือทำร้ายผู้อื่น..... 53
- 18- ศาสนาอิสลามได้กำหนดให้ผู้ชายกับผู้หญิงมีความเท่าเทียมกันในทาง
การปฏิบัติ ความรับผิดชอบ ผลการตอบแทนและรางวัลที่จะได้รับ..... 60
- 19- อิสลามได้ให้เกียรติแก่ผู้หญิงและถือว่าผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชาย
และใช้ให้ผู้ชายให้ค่าเลี้ยงดูแก่พวกนางหากเขามีความสามารถ
ดังนั้นค่าเลี้ยงดูลูกสาวเป็นหน้าที่ของผู้เป็นพ่อ
และค่าเลี้ยงดูของผู้เป็นแม่เป็นหน้าที่ของผู้ลูกชาย
หากเขาเป็นผู้ใหญ่และมีความสามารถ
และค่าเลี้ยงดูของภรรยาเป็นหน้าที่ของสามี..... 62
- 20- และความตายนั้น ไม่ใช่การสูญสลายอย่างถาวร
แต่มั่นคือการเปลี่ยนจากสถานที่แห่งการปฏิบัติสู่สถานที่แห่งการตอบแทน
และความตายนั้นเกิดขึ้นทั้งร่างกายและวิญญาณ
และการตายของวิญญาณคือการแยกตัวของมันออกจากร่างกายแล้วก็จะ
กลับหามันอีกครั้งหลังจากฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์
และวิญญาณจะไม่ย้ายออกไปสู่อีกร่างหนึ่งหลังจากที่ได้ตายไปแล้ว
และจะไม่ไปเข้าสิงในร่างของคนอื่น..... 67
- 21- ศาสนาอิสลามเรียกเรื่องสู่การศรัทธาด้วยหลักแห่งการศรัทธาอันยิ่งใหญ่
คือ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์และบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์
ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ เช่น คัมภีร์เตวารอต คัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์ซุนนุร -
ก่อนการปิดเบือน- และอัลกุรอาน การศรัทธาต่อบรรดานบีและ
บรรดาเราะซูล อะลียฮิมุสสลาม และศรัทธาต่อวันสุดท้าย
ซึ่งก็คือมุฮัมมัด ศาสนทูตของอัลลอฮ์
ผู้เป็นนบีและเราะซูลท่านสุดท้ายและศรัทธาต่อวันอาคิเราะฮ์ และเรารู้ว่า

หากชีวิตในโลกนี้มันคือที่สิ้นสุดสำหรับชีวิต

แน่นอนชีวิตและการดำรงอยู่คงจะเป็นเพียงความไร้ประโยชน์

และศรัทธาต่อกฎอภิวรรณ (กฎกำหนดสภาวะการณ์) 70

22- และบรรดานปี อะลัยฮิมุสลาม นั้นได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาด
ในสิ่งที่พวกเขาเผยแพร่สิ่งทีมาจากอัลลอฮ์

และพวกเขาได้รับการปกป้องจากข้อผิดพลาดจากทุกสิ่งที่ขัดแย้งกับสติ
ปัญญาหรือสิ่งที่ไม่เข้ากับศีลธรรมอันดีงาม

และพวกเขาคือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ถ่ายทอดคำสั่งของอัลลอฮ์แก่บรรด
าป่าวของพระองค์

และพวกเขาไม่มีคุณลักษณะแห่งความเป็นพระผู้อภิบาลหรือความเป็นพ
ระเจ้า แต่พวกเขาเป็นมนุษย์เหมือนมนุษย์คนอื่น ๆ

ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานวะฮียแก่พวกเขาพร้อมกับศาสน์ของพระองค์.... 92

23-

และศาสนาอิสลามได้เรียกร้องสู่การเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดีย
ว ผ่านหลักอิมานะฮ์ที่ใหญ่ ๆ ดังนี้ หนึ่ง : การละหมาด คือ การยืน รุกัว
สุญุด การซิกรุลลอฮ์ และการสรรเสริญต่อพระองค์

และการขอดุอาอ์ต่อพระองค์

ซึ่งมุสลิมจะทำการละหมาดวันละห้าครั้งต่อวัน

และการละหมาดได้สลายความแตกต่าง เช่น คนรวยกับคนจน
ผู้นำกับผู้ตาม ต่างก็อยู่ในแถวเดียวกัน สอง : การจ่ายซะกาต
คือการจ่ายทรัพย์สินในส่วนที่เล็กน้อย

ตามเงื่อนไขและจำนวนที่อัลลอฮ์ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น (วาญิบ)
ที่คนรวยต้องจ่ายให้แก่คนจนและคนอื่น ๆ หนึ่งครั้งต่อปี สาม
: การถือศีลอด

คือการละเว้นจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดนั้นเสียในระหว่างวันในเดือนรอ
มฎอน เป็นการขัดเกลาลจิตใจและฝึกความอดทน สี่ : การทำหัจญ์ ณ
บัยตุลลอฮ์ เมืองมักกะฮ์ สักครั้งหนึ่งในชีวิต หากมีความสามารถนั้น
และการทำหัจญ์นั้น

คือการที่ทุกคนมุ่งสู่การทำอิมานะฮ์ต่ออัลลอฮ์อย่างแน่วแน่

โดยปราศจากการแบ่งชนชั้นวรรณะ โดยที่ทุกคนเท่าเทียมกันหมด.. 102

และสิ่งที่โดดเด่นที่สุดของการประกอบศาสนกิจในอิสลามคือ รูปแบบเวลา และเงื่อนไขต่าง ๆ ของมันนั้น เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดมาและเราะซูลของพระองค์ คือลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม เป็นผู้แจ้งมาและไม่มีสิ่งใด ๆ ที่มาจากมนุษย์ มาเพิ่มเติมหรือลด จนถึงวันกิยามะฮ์และอิบาเดฮ์ที่เป็นหลักทั้งหมดนี้ ล้วนเป็นสิ่งที่บรรดานบี อะลยฮิมุสลามต่างก็ทำการเรียกร้องสู่การทำอิบาเดฮ์เหล่านั้น 110

25- ศาสนทูตของศาสนาอิสลามคือ มุฮัมมัด บิน अबดุลลอฮ์ สิบเชื้อสายจากลูกหลานของอิสมาอิล บินอิบรอฮีม เขาเกิดที่นครมักกะฮ์ในปี ค.ศ. 571 ได้รับการแต่งตั้งเป็นนบีที่นั่น และได้อพยพไปยังนครมะดีนะฮ์

และท่านไม่มีส่วนเข้าร่วมกับกลุ่มชนของเขาในเรื่องการบูชาต่าง ๆ แต่ท่านจะเข้าร่วมกับการงานที่มีศีลธรรมที่ดีงาม

และท่านเป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีงามก่อนที่จะมาเป็นนบีเสียอีก กลุ่มชนของท่านได้ให้สมญานามแก่ท่านว่า อัลอามีน (ผู้ซื่อสัตย์) และเมื่อท่านมีอายุครบสี่สิบปี

อัลลอฮ์ก็ทรงประทานความช่วยเหลือแก่ท่านด้วยหมายสำคัญอันยิ่งใหญ่ (ปาฏิหาริย์) และที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออัลกุรอาน ซึ่งเป็นมูอัฎษะฮัต (ปาฏิหาริย์) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาเราะซูลทั้งหลาย

ที่ยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้

และเมื่อท่านได้ทำการเผยแพรศาสนาได้ครบสมบูรณ์แล้ว

ท่านก็เสียชีวิตขณะที่ท่านมีอายุ 63 ปี

ศพของท่านถูกฝังอยู่ที่เมืองมะดีนะฮ์ และท่านเราะซูลมุฮัมมัด

คือลลลอฮุอะลยฮิวะสัลลัม

เป็นนบีและเราะซูลคนสุดท้ายที่อัลลอฮ์ได้ส่งมายังมนุษย์ด้วยการนำทางนำและศาสนาที่เที่ยงธรรมมา

เพื่อนำมวลมนุษย์ออกจากความมืดมิดแห่งการปฏิเสธและการบูชาสิ่งต่าง ๆ และความเขลาอวิชาสู่แสงสว่างแห่งเตาฮีดและการศรัทธา

และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า

ท่านถูกส่งมาเพื่อเป็นผู้เผยแพร่เรียกร้องสู่พระองค์ด้วยการอนุมัติจากพระองค์..... 113

26- และบทบัญญัติของอิสลามที่นบีมุฮัมมัด คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์ซะลัลัม
นำมา คือศาสน์สุดท้ายที่มาจากพระเจ้า และเป็นบทบัญญัติแห่งพระเจ้า
และเป็นบทบัญญัติที่สมบูรณ์แบบ
และในนั้นมีทั้งความชอบธรรมในทางศาสนาของมนุษย์และทางโลกของ
พวกเขา และมันทำการปกป้องรักษาศาสนาของผู้คน
เลือดเนื้อของพวกเขาทรัพย์สินเงินทองของพวกเขา

สติปัญญาของพวกเขาและลูกหลานของพวกเขา
และเป็นบทบัญญัติที่ทำการยกเลิกบทบัญญัติที่มาก่อนหน้านี้ทั้งหมดเช่น
เดียวกับที่บทบัญญัติก่อนหน้านี้ต่างก็ยกเลิกซึ่งกันและกัน 121

27- อัลลอฮ์ สิบฮานะฮู ะตะอาลา
ไม่ยอมรับศาสนาอื่นใดนอกจากอิสลามเท่านั้น
ซึ่งเป็นศาสนาที่ศาสน์มุฮัมมัด คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์ซะลัลัม ได้นำมา
และใครก็ตามที่นับถือศาสนาอื่นที่ไม่ใช่อิสลาม
ศาสนานั้นจะไม่ถูกรับจากเขา..... 124

28- อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ประทานลงมาแก่นบีมุฮัมมัด
คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์ซะลัลัม ผู้เป็นศาสน์สุดท้ายของอัลลอฮ์
ซึ่งเป็นพระวจนะของพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
อัลลอฮ์ทรงทำลายมนุษย์และญินให้นาหนังสือที่คล้ายกับอัลกุรอานทั้งเล่ม
หรือแค่บทใดบทหนึ่ง และความทำลายยังคงมีอยู่จนถึงทุกวันนี้
อัลกุรอานตอบคำถามสำคัญมากมายที่ทำให้ผู้คนนับล้านงงงวย
และอัลกุรอานคัมภีร์ที่มีเกียรตินี้ยังคงได้รับการปกป้องรักษาจนถึงทุกวันนี้
ในภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาที่คัมภีร์นี้ถูกประทานลงมา
ไม่มีการตัดออกแม้อักษรเดียว

และเป็นคัมภีร์ที่ถูกตีพิมพ์และมีการกระจายอย่างแพร่หลาย
เป็นคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่ ที่มหัศจรรย์
ที่ควรค่าแก่การอ่านหรืออ่านความหมายที่ได้รับการแปล
ในทำนองเดียวกัน ชุมนะฮ์ของท่านศาสน์มุฮัมมัด
คือลัทธิลัทธิอะลียะฮ์ซะลัลัม คำสอนของท่าน
และชีวประวัติของท่านได้รับการปกป้องรักษาและได้รับการถ่ายทอดตามส
บายรายงานที่เชื่อถือได้

มีการตีพิมพ์เป็นภาษาอาหรับซึ่งเป็นภาษาที่ท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
คือลลัลลอฮุอะลียะสลัม ได้พูดไว้ และได้มีการแปลเป็นหลาย ๆ ภาษา
คัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด
คือลลัลลอฮุอะลียะสลัม

ทั้งสองอย่างนี้เป็นที่มาแห่งบทบัญญัติและกฎหมายของอิสลาม
ดังนั้นศาสนาอิสลามไม่ได้นำมาจากการกระทำของบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยว
ข้องกับมัน แต่เป็นศาสนาที่ได้นำมาจากโองการที่ถูกประทานลงมา
นั่นคือ คัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์ของท่านนบี
คือลลัลลอฮุอะลียะสลัม 127

29- และศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีการทำความดีต่อบิดามารดา
แม้ว่าท่านทั้งสองไม่ได้เป็นมุสลิมก็ตาม
และมันเป็นการสั่งเสียจากอัลลอฮ์เหนือบรรดาผู้เป็นลูกทุกคน 135

30- ศาสนาอิสลามได้ใช้ให้มีความยุติธรรม
ทั้งในด้านการพูดและการกระทำ แม้กับศัตรู 142

31- ศาสนาอิสลามได้ใช้ให้ทำดีต่อทุกสิ่งที่ถูกสร้างมา
และเรียกร้องให้มีศีลธรรมอันทรงเกียรติและการกระทำที่ดี 147

32- ศาสนาอิสลามสั่งใช้ในเรื่องศีลธรรมอันควรแก่การยกย่อง เช่น
ความซื่อสัตย์ การเติมเต็มความไว้วางใจ
การรักษาความบริสุทธิ์ของอวัยวะเพศ ความละอาย
(ความสุภาพเรียบร้อย) ความกล้าหาญ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ไร้ที่พึ่ง การให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ยากไร้
การให้อาหารแก่ผู้หิวโหย การเป็นเพื่อนบ้านที่ดี
และการเชื่อมสัมพันธ์กับเครือญาติ และความอ่อนโยนกับสตรี 150

33- อิสลามอนุญาตให้บริโภคอาหารและเครื่องดื่มที่มีประโยชน์
และกำชับให้รักษาความสะอาดของหัวใจ ร่างกาย และบ้านเรือน ดังนั้น
จึงอนุญาตให้มีการแต่งงานตามที่บรรดาศาสนทูต อะลียฮิมุสลาม
ได้สั่งไว้ เพราะพวกเขาจะสั่งใช้ในเรื่องความดีทุกอย่าง 159

34- อิสลามได้ห้ามถึงหลักของสิ่งต้องห้ามต่าง ๆ เช่น
การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ การปฏิเสธศรัทธา การบุชารูปเคารพ

การพูดเกี่ยวกับอัลลอฮ์โดยปราศจากความรู้	การฆ่าลูก	๑
การฆ่าชีวิตคนใดคนหนึ่งที่มีเกียรติ		
การสร้างความหายนะบนหน้าแผ่นดิน	ไสยศาสตร์	
สิ่งที่น่ารังเกียจที่เปิดเผยและที่ปกปิด		
การผิดประเวณีและการลواط (ชายกับชายหรือหญิงกับหญิง)	ดอกเบี๋ย	
และห้ามกินเนื้อสัตว์ที่ตายแล้วและที่ถูกเชือดเพื่อบูชาแก่รูปเคารพ		
และห้ามกินเนื้อหมูและสิ่งสกปรกอื่น ๆ	ห้ามกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้า	
ห้ามโกงกินเรื่องน้ำหนักหรือการวัด		
และห้ามไม่ให้ตัดสัมพันธ์กับเครือญาติ	และบรรดาศาสนทูตทุกคน	
มีความเห็นเป็นเอกฉันท์ในการห้ามข้อห้ามต่าง ๆ เหล่านี้.....		162
35- อิสลามห้ามเรื่องมารยาทที่น่ารังเกียจ เช่น การโกหก การโกง		
การทรยศหักหลัง การหลอกลวง ความอิจฉา การใช้เล่ห์เหลี่ยมหลอกลวง		
การขโมย	การล่วงละเมิด	และความอยุติธรรม
และห้ามทุกสิ่งที่เป็นมารยาทที่ไม่ดีต่าง ๆ.....		171
36- ศาสนาอิสลามได้ห้ามเกี่ยวกับระบบการเงินที่มีส่วนเรื่องดอกเบี๋ย		
หรือที่มีผลกระทบ หรือการหลอกลวง หรือความไม่ยุติธรรม การโกงกัน		
หรือสิ่งที่จะนำไปสู่ผลกระทบโดยทั่วไปทางสังคมประชาชนโดยรวมและป		
กเจก.....		182
37- ศาสนาอิสลามได้มาเพื่อปกป้องสติปัญญา		
และได้ห้ามทุกสิ่งที่เป็นอันตรายต่อมัน	เช่นการกินเหล้า	
และอิสลามได้ให้เกียรติสถานะของสติปัญญา		
และได้ถือเป็นหลักแห่งการบัญญัติและปลดปล่อยมันให้หลุดจากความม		
งายและการบูชาสิ่งต่าง ๆ		
และไม่มีควมลับในอิสลามหรือบทบัญญัติเฉพาะกลุ่ม		
บทบัญญัติของศาสนาอิสลาม	กฎหมายต่าง ๆ	ของมัน
สอดคล้องกับสติปัญญาที่บริสุทธิ์		
และเป็นไปตามข้อกำหนดของความยุติธรรมและวิหยปัญญา.....		187
38- และบรรดาศาสนาเท็จทั้งหลายหากผู้ที่นับถือศาสนาเหล่านั้นไม่เข้าใจถึง		
ความย้อนแย้งในตัวศาสนาและเรื่องที่สติปัญญารับไม่ได้		

ซึ่งบรรดาบาทหลวงได้สร้างความเชื่อที่ผิด ๆ โดยอ้างว่า
ศาสนาเป็นเรื่องเหนือสติปัญญา ซึ่งสติปัญญาไม่สามารถเข้าถึงได้
ในขณะที่อิสลามถือว่าศาสนาเป็นแสงสว่างที่ส่องทางสำหรับสติปัญญา
ส่วนผู้ติดตามบรรดาศาสนาเท็จเหล่านั้นต้องการให้ผู้คนละทิ้งความคิด
ของเขาและปฏิบัติตามพวกเขา

ส่วนศาสนาอิสลามนั้นต้องการให้ผู้คนได้ปลุกสติปัญญาของเขาให้ตื่น
เพื่อพวกเขาจะได้ทราบข้อเท็จจริงของสิ่งต่าง ๆ ตามความจริงที่เป็นอยู่
..... 191

39- ศาสนาอิสลามเคารพในความรู้ที่ถูกต้อง
และส่งเสริมการวิจัยทางวิชาการที่ปราศจากกิเลสตัณหา
และเรียกร้องสู่การพิจารณาและการไตร่ตรองเกี่ยวกับตัวตนของเราและจ
กรวาลรอบ ๆ ตัวเรา
และผลลัพธ์ทางวิชาการที่ถูกต้องไม่ได้ขัดแย้งกับอิสลาม 194

40- และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการทำงานและจะไม่ให้ผลตอบแทนใด ๆ
ในวันอาคิเราะฮ์ เว้นแต่จากบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์
เชื่อฟังพระองค์และเชื่อฟังบรรดาเราะซูลของพระองค์
อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม และอัลลอฮ์จะไม่ยอมรับการเคารพสักการะ
เว้นแต่สิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้เท่านั้น ดังนั้น จะเป็นไปได้อย่างไร คน ๆ
หนึ่งปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้วหวังการตอบแทนจากพระองค์?
และพระองค์จะไม่ยอมรับการศรัทธาของผู้ใดนอกจากเมื่อเขาได้ศรัทธาต่อ
อบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศเศาะลาตุวัสสลาม
และศรัทธาต่อการเป็นเราะซูลของนบีมุฮัมมัด คืออัลลอฮ์อะลัยฮิวะสสลาม
..... 199

41- แท้จริงเป้าหมายของทุกศาสนาที่มาจากอัลลอฮ์นั้นคือ:
เพื่อให้ศาสนาที่แท้จริงอยู่เหนือมนุษย์
เพื่อที่เขาจะได้เป็นบ่าวที่ดีที่บริสุทธิ์ของอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก
และปลดปล่อยเขาจากการเป็นทาสของมนุษย์ ต่อวัตถุ
หรือเป็นทาสต่อความมั่งคั่ง ดังนั้นศาสนาอิสลาม-ตามที่เจ้าได้เห็น-
ไม่ได้ยกย่องบุคคลใด

และยกพวกเขาให้อยู่เหนือสถานะความเป็นจริงของพวกเขา
และไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นพระผู้อภิบาลและเป็นพระเจ้า 204

42- อัลลอฮ์ได้บัญญัติการกลับใจ (เตาบะฮ์) ในอิสลาม ซึ่งก็คือ:
การกลับใจของบุคคลต่อพระผู้อภิบาลของเขาและการละทิ้งบาป
และอิสลามจะลบล้างบาปต่าง ๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อนหน้านั้น
และการกลับใจ (เตาบะฮ์) จะลบล้างบาปต่าง ๆ ที่มาก่อนหน้านั้น
ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องสารภาพบาปต่อหน้ามนุษย์คนใดทั้งสิ้น..... 208

43- ในอิสลาม ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับอัลลอฮ์นั้นเกิดขึ้นโดยตรง
ดังนั้น ท่านไม่จำเป็นต้องให้ใครมาเป็นคนกลางระหว่างท่านกับอัลลอฮ์
ดังนั้นศาสนาอิสลามจึงห้ามเรากำหนดมนุษย์ด้วยกันให้เป็นพระเจ้าหรือมี
ส่วนร่วมในด้านการอภิบาลปกครองหรือด้านการเป็นพระเจ้าของพระองค์
..... 212

44- ในตอนท้ายของข้อความนี้
เราจำได้ว่ามนุษย์เราแม้จะต่างกันในเรื่องเวลา เชื้อชาติ และประเทศ
แม้กระทั่งสังคมมนุษย์ทั้งหลายนั้นมีความคิดและจุดประสงค์ที่ต่างกัน
สภาพแวดล้อมและการงานที่ต่างกัน

ดังนั้นมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องอาศัยผู้นำทางที่คอยชี้นำเขา
ต้องพึงข้อบังคับที่รวมเขาเป็นหนึ่ง และผู้ปกครองที่ปกป้องเขา
และบรรดาเราะซูล อะลัยฮิมุศเลาะห์ลาม
ได้ทำหน้าที่นี้โดยผ่านโองการจากอัลลอฮ์ - มหาบริสุทธิ์จึงมีแด่พระองค์ -
คอยชี้แนะผู้คนสู่แนวทางแห่งความดีและแนวทางที่ถูกต้อง
และรวบรวมพวกเขาไว้ในกฎระเบียบของอัลลอฮ์

และตัดสินระหว่างพวกเขาด้วยสัจธรรม ดังนั้น
กิจการของพวกเขาจึงมั่นคงแล้วแต่การตอบสนองของพวกเขาที่มีต่อบรรดาเราะซูลเหล่านี้

และการที่ยุคของพวกเขาใกล้เคียงยุคแห่งศาสน์ของพระเจ้า
และอัลลอฮ์ได้ปิดท้ายศาสน์ของพระองค์ด้วยศาสน์ของศาสน์ทูตมุฮัมมัด
คือลุลลอลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม

พระองค์ได้ทรงกำหนดให้ศาสน์นี้มีอยู่ต่อไปและกำหนดให้เป็นทางนำสำ

45-

45-	45-	45-
45-	45-	45-